

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:
Predika hans
evangelium, s 10

Hittar jobb, upplyfter
liv, s 42

Vad händer med
tiondet? s LS8

Liahona

PÅ OMSLAGET
Foto Matthew Reier,
bilden är arrangerad.

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Illustration Mark Robison.

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Den djupgående kraften i att vara tacksam *Thomas S Monson*
- 16 Personlig helgelse *Stephen B Oveson och Dixie Randall Oveson*
- 22 Läran och förbunden, en överblick: Översikt 3 — Kapitel 138 och Officiellt tillkännagivande 1 och 2
- 25 Besökslärarnas budskap: Gläd dig åt Mormons bok
- 26 De tolv apostlarna *Boyd K Packer*
- 36 Stärk familjen: Lycka i familjelivet
- 38 Sista dagars heliga berättar
Vilken glädje när hon blev botad!
Magdalena Peñate de Guerra
Jag ska köra bort dem *John Jairo Montoya*
Hur skulle de kunna förlåta mig? *Angelique Petrick*
- 42 Hittar jobb, upplyfter liv *Neil K Newell*
- 48 Brev till redaktionen

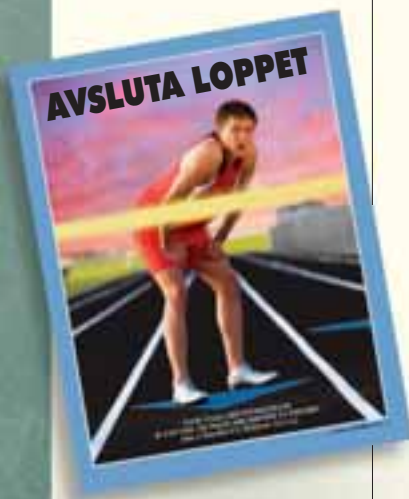
FÖR UNGDOMAR

- 9 Äldster i min engelskaklass *Anette Malzl Knapp*
- 10 Predika hans evangelium *Shanna Butler, Adam C Olson och Roger Terry*
- 21 Råd och förslag: Kraften i seminarieskriftställen
- 31 Affisch: Avsluta loppet
- 32 Lyckade hemaftnar *Adam C Olson*
- 47 Visste du det här?

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Håll dig borta från djävulsgapet *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Välj det rätta och bli lycklig *Margaret Liffertb*
- LS6 Från president David O McKays liv: Flickan i den blå klänningen
- LS8 För små vänner: Vad händer med tiondet?
- LS10 Himlens fönster *Marianne Dabl Johnson*
- LS14 Vänner emellan: Början till ett vittnesbörd *Monte J Brough*
- LS16 Så kan du studera skrifterna

SE "HIMLENS
FÖNSTER",
S LS10

SE "AVSLUTA LOppet",
S 31

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, Gary J Coleman

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune,
Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle
Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jenifer L Greenwood,
R Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J
Odekirk, Adam C Olson, Judith M Paller, Vivian Paulsen,
Don L Searle, Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas,
Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Howard G Brown,
Thomas S Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard,
Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J Pixton,
Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Ufölandagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
hjälprensprenumerering är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-B. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till *Liahona*, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji,
finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska,
indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska,
kinesiska, kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska,
malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska,
portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singalesiska,
slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2005 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstver-
ket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

September 2005 Vol. 129 No. 9. LIAHONA (USPS 311-
480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and
at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

Denna sida kan hjälpa dig att använda Liahona såväl i din undervisning i klassrummet som i din undervisning hemma.

"Äldster i min engelskaklass",

s 9: Be familjemedlemmarna berätta om när någon har ställt frågor till dem om kyrkans lärdomar. Läs berättelsen om Anette och diskutera vad hon gjorde för att berätta om evangeliet. Vittna om behovet av att lita på Herren när vi berättar om hans evangelium.

"Personlig helgelse", s 16: Gör

en lista med de exempel på helgelse som nämns i artikeln. Be familjemedlemmarna förklara vad de har lärt sig av dessa exempel. Välj en evangelieprincip som familjen skulle vilja följa bättre och planera hur ni ska göra för att åstadkomma detta.

"De tolv apostlarna", s 26: Välj

några uttalanden i artikeln som beskriver apostlarna. Läs varje uttalande tillsammans med familjen och gissa vad det är som beskrivs. Du kan visa bilder på apostlarna vi har nu. (Se maj- eller novembernumret av *Liabona*.) Läs högt de delar av artikeln som handlar om apostlarnas roll. Gå igenom de tre sista styckena och vittna om löftet i L&F 132:45.

"Håll dig borta från djävulsga-

pet", s LS2: Gör en linje på golvet med hjälp av snöre eller tejp. Lägg

något precis utom räckhåll för någon på andra sidan linjen.

Be honom eller henne att plocka upp saken utan att gå över

linjen. Använd artikeln för att diskutera hur Satan försöker locka oss att gå över gränsen.

"Himlens fönster", s LS10: Visa ett

klädesplagg som är för litet för alla i familjen. Låt familjemedlemmarna föreställa sig hur det skulle vara att ha på sig klädesplagget. Läs berättelsen. Diskutera välsignelserna med att betala ett fullt tionde. Ge ett exempel på hur himlens fönster har öppnats för dig när du har betalat tionde.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = <i>Lilla stjärnan</i>	McKay, David O, LS6
Anställning, 42	Missionärsarbete, 9, 10,
Apostlar, 26	16, 25, LS14
Barn, 2	Mormons bok, 25
Beskydd, LS2	Omvändelse, 38
Besöksundervisning, 25	Primär, LS4
Den Helige Anden, 10	Präststädet, 26
Döden, 2	Seminarier, 21
Familjen, 36, LS4	Skriftstudier, 21, 22, 25,
Familjens hemafton, 1, 32	LS16
Fasta, 16	Smith, Joseph, LS4
Frestelser, LS2	Tacksamhet, 2
Förberedelse, 10	Tempel och tempeltjänst,
Förlåtelse, 38	16
Handikapp, 2	Tionde, 16, LS8, LS10
Helbräddagörelse, 38	Tjänande, 16, 36, 42, 47
Helgelse, 16	Undervisning, 1, 10, 36
Hemundervisning, 8	Uthållighet, 31
Hopp, 42	Vittnesbörd, 38, LS14
Kyrkans historia, 22, 47	Vänlighet, LS6
Ledarskap, 26, 47	Äldre missionärspar, 16
Läran och förbunden, 22	Ärlighet, LS4

Den djupgående kraften i att vara tacksam

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

Under en vandring mot Jerusalem ”tog Jesus vägen genom Samarien och Galileen.

När han var på väg in i en by, kom tio spetsiska emot honom.

De stannade på avstånd och ropade: ’Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!’

Då han fick se dem, sade han: ’Gå och visa er för prästerna.’ Och medan de var på väg dit, blev de rena.

Och när en av dem såg att han hade blivit botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst och föll ner för Jesu fötter och tackade honom. Och han var samarit.

Jesus frågade honom: ’Blev inte alla tio rena? Var är de nio?’

Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisa Gud utom den här främlingen?’

Och han sade till honom: ’Stig upp och gå! Din tro har frälst dig.’¹

I 30:e psalmen lovar David: ”Herre, min Gud, jag vill tacka dig för evigt.”²

Aposteln Paulus skrev i sitt brev till korintianerna: ”Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva.”³ Och till tessalonikerna: ”Tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja.”⁴

Tackar vi Gud ”för hans obeskrivligt rika gåva” och de rika välsignelser han skänker oss i sådant överflöd?

Stannar vi upp och begrundar Ammons ord? ”Nu, mina bröder, se vi att Gud ihågkommer alla folk, i vilket land de än befinna sig, ja, han räknar sitt folk ... [över] hela jorden. Detta är min fröjd och min stora tacksägelse. Ja, jag vill tacka min Gud evinnerligen.”⁵

Robert W Woodruff, som var en berömd företagsledare en gång i tiden, åkte runt i Förenta staterna och höll föreläsningar med rubriken ”En kort kurs i mänskliga relationer”. I sitt budskap sade han att de två viktigaste orden i engelska språket är dessa: ”Thank you.”

Gracias, danke, merci — vilket språk som än talas, så kommer ett ofta uttryckt ”tack” att uppliva sinnet, utöka er vänkrets och lyfta er till ett högre plan på er resa mot fullkomlighet. Det finns något naturligt och uppriktigt i att säga ”tack”.

Skönheten och vältaligheten i ett uttryck för tacksamhet återspeglas i en berättelse som stod i tidningen för några år sedan:

Polismyndigheten i Washington D.C. auktionerade i fredags ut omkring 100 cyklar som ingen gjort anspråk på. ”En dollar”,

Tackar vi Gud för de rika välsignelser han skänker oss i sådant överflöd?

sade en elvaårig pojke när budgivningen började på första cykeln. Men buden gick mycket högre. ”En dollar”, upprepade pojken hoppfullt varje gång en ny cykel togs fram.

Auktionsförrättaren, som auktionerat ut stulna eller borttappade cyklar i 43 år, lade märke till att pojkens förbopningar tycktes öka varje gång en cykel av racermoddell bjöds ut.

Till slut fanns det bara en racercykel kvar. Buden steg till åtta dollar. ”Såld till pojken där borta för nio dollar!” sade auktionsförrättaren. Han tog åtta dollar ur egen ficka och bad att få pojkens dollar. Pojken överräckte pengarna i småmynt — tog sin cykel och började gå därifrån. Men han gick bara några steg. Försiktigt ställde han ifrån sig sin nya ägodel, gick tillbaka och slog tacksamt armarna om auktionsförrättarens hals och grät.

När kände vi senast en sådan djup tacksamhet som denne pojke gjorde? De gärningar som andra utför för vår skull är kanske inte lika gripande, men säkert förekommer det vänliga handlingar som berättigar till att vi uttrycker vår tacksamhet.

Den sång som våra ungdomar ofta sjunger i Söndagskolan för tacksamhetens anda till djupet av våra själar:

*När i storm på livets hav du kastad är
och du modlös tror, att allt förlorat är,
räkna då Guds gåvor, nämn dem en och en,
se, vad Gud dig givit och dig giver än.⁶*

Medan astronauten Gordon Cooper kretsade kring jorden för över fyrtio år sedan, uppsände han denna vackra och enkla bön till tack: ”Fader, tack så mycket, särskilt för att du låter mig göra denna resa. Tack för förmånen att kunna vara i denna position, att vara här uppe på denna underbara plats och se alla dessa häpnadsväckande, underbara ting som du har skapat.”⁷

Vi är tacksamma för välsignelser vi inte kan mäta, för

Astronauten Gordon Cooper uppsände följande bön när han kretsade runt jorden: ”Fader, tack så mycket, särskilt för att du låter mig se alla dessa häpnadsväckande, underbara ting som du har skapat.”

gåvor vi inte kan värdera, ”för böcker, musik, konst och för stora uppfinningar som gör dessa välsignelser tillgängliga; för de små barnens skratt; för medlen att lindra mänskligt lidande och öka glädjen i livet; för allt gott och upplyftande”.⁸

Profeten Alma manade: ”Rådgör dig med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott. Ja, när du går till vila om aftonen, överlämna dig åt Herren, på det att han må vaka över dig, när du sover, och när du uppstår om morgonen, bör ditt hjärta vara fyllt av tacksamhet till Gud, och om du vill göra allt detta, skall du bliva upphöjd på den yttersta dagen.”⁹

Jag skulle vilja nämna tre exempel när jag tror att ett uppriktigt ”tack” skulle kunna muntra upp en nedstämd person, inspirera någon att göra gott och få himlens välsignelser för att lättare kunna klara av vår tids utmaningar.

Får jag först be att vi säger tack till våra föräldrar för livet, för omsorgen, för uppoffringarna, för arbetet med att ge oss kunskap om vår himmelske Faders lycksalighetsplan.

Från Sinai dundrar orden till vårt samvete: ”Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i det land som HERREN, din Gud, ger dig.”¹⁰

Jag känner inte till något vackrare uttalande till en förälder än det som kom från vår Frälsare på korset: ”När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: ’Kvinna, se din son.’

Sedan sade han till lärjungen: ’Se din mor.’ Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig.”¹¹

För det andra, har vi ibland tänkt på en viss lärare i skolan eller i kyrkan som verkat stimulera vår önskan att lära, som ingett oss en beslutsamhet att leva hedersamt?

Det finns en berättelse om en grupp män som talade om människor som haft inflytande på deras liv och som de var tacksamma för. En man tänkte på en lärare i high school som gjort honom bekant med Tennyson. Han bestämde sig för att skriva och tacka henne. Med tiden

kom lärarens svar, skrivet med spretig handstil:

”Min kära Willie!

Jag kan inte säga hur mycket ditt brev betydde för mig. Jag är över 80 år, bor ensam i ett litet rum, lagar min egen mat, är ensam och lik ett sista löv som hänger kvar. Det kan vara intressant för dig att veta att jag undervisade i skolan i 50 år, och ditt tackbrev är det första jag någonsin fått. Det kom en dyster, kall morgon och det glädde mig som inget annat gjort på många år.”

Vi står i evig tacksamhetsskuld till alla dem som i gången och nuvarande tid gett så mycket av sig själva, för att vi skulle kunna få så mycket.

För det tredje talar jag om att säga ”tack” till sina kamrater. Tonåren kan vara svåra år för tonåringarna själva, liksom för deras föräldrar. Detta är påfrestande tider i livet för en pojke eller flicka. Varje pojke vill platsa i fotbollslaget, varje flicka vill bli en skönhetsdrottning.

”Många är kallade, men få är utvalda”¹² skulle mycket väl kunna tillämpas här.

Låt mig få berätta för er om ett nutida mirakel som inträffade för ungefär ett år sedan i Murray High School i närheten av Salt Lake City, där varje person var en vinnare, och där det inte fanns någon förlorare.

En tidningsartikel belyste händelsen. Rubriken löd: ”Årsträff visar rätta andan: Elever väljer två handikappade flickor till Murrays kungligheter.” Artikelns började: ”Ted och Ruth Eyre gjorde vad vilka föräldrar som helst skulle gjort.

När deras dotter Shellie nominerades till årsträffsdrottning vid Murray High School, rådde de henne att vara en god sportsman om hon inte vann. De förklarade att endast en av de tio kandidaterna kunde väljas till drottning ...

När elevkårens representanter krönte årsträffens kungligheter i skolans gymnastiksal på torsdagskvällen fick Shellie i stället erfara

När pappan till årsträffens drottning förde henne ut på golvet, sade skolans vicerektor: ”I kväll ... röstade eleverna på inre skönhet.”

Långa rader av bilar, fyllda av sörjande passagerare, körde ytterst långsamt förbi hemmet där olyckan hade inträffat. När vi körde förbi kände vi att vi var på helig mark.

att hon var inbegripen. Den 17 år gamla gymnasisten, född med Downs syndrom, valdes av sina skolkamrater till årsträffens drottning ... När Ted Eyre eskorterade sin dotter över gymnastikgolvet vid presentationen av kandidaterna, bröt det fram öronbedövande hurrarop och applåder i gymnastiksalen. De hälsades med stående ovationer.”

Liknande stående ovationer gavs till Shellies följeslagare, av vilken en, April Perschon, är fysiskt och mentalt handikappad till följd av en hjärnblödning som hon fick när hon var tio år gammal.

När ovationerna upphört sade skolans vice rektor: ”I kväll ... röstade eleverna på inre skönhet’ ... Påtagligt rörda grät föräldrar, skolans personal och elever öppet.”

En student sade: ”Jag blev så glad att jag grät när de kom fram. Jag tycker det är så underbart av Murray High att göra detta.”¹³

Jag vill säga ett hjärtligt ”tack” till alla och

envar som gjorde denna kväll till en oförglömlig sådan. Den skotske poeten James Barries ord verkar passande: ”Gud gav oss minnen för att vi skulle kunna njuta av junirosor under vårt livs vinter.”¹⁴

En het dag i augusti för några år sedan inträffade en tragedi i Salt Lake City-området. Den stod att läsa om i lokala och rikstäckande tidningar. Fem vackra små flickor — så unga, så livfulla, så älskliga — gömde sig, som barn ofta gör när de leker kurrögömma, i bagageutrymmet på en förälders bil. Luckan råkade slå igen, de lyckades inte komma ut, och alla dog av värmeslag.¹⁵

Alla i samhället var så vänliga, så hänsynsfulla, så omtänksamma efter de fem små flickornas död. De bidrog med blommor, mat, telefonsamtal, besök och böner till deras familjer.

Söndagen efter den förödande händelsen körde långa rader av bilar, fyllda av sörjande passagerare, ytterst långsamt förbi hemmet

där olyckan hade inträffat. Syster Monson och jag ville tillhöra dem som beklagade sorgen på detta sätt. När vi körde förbi kände vi att vi var på helig mark. Vi bokstavligen kröp fram i snigelfart längs gatan. Det var som om vi kunde se en trafikskylt framför oss på vilken det stod: "Kör sakta! Lekande barn!" Tårar fyllde våra ögon och medkänsla strömmade från våra hjärtan. I två av de tre familjerna var de avlidna barnen de enda barnen de hade.

Döden kommer ofta som en inkräktare. Det är en fiende som plötsligt dyker upp mitt i livets fest och släcker ut dess ljus och glädje. Den hälsar på hos de gamla när de går på vacklande ben. Dess stämman hörs av dem som knappt har nått livets middagshöjd, och ofta tystar den de små barnens skratt.

På begravningsgudstjänsten för de fem små änglarna sade jag: "Det finns två ord som ni måste stryka ut ur ert sinne och från de ord ni uttalar högt. Det är orden: 'Om bara.' De är inte till någon nytta och bidrar inte till läkedom och frid. Tänk i stället på orden i Ordspråksboken: 'Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.'"¹⁶

Innan kistorna stängdes lade jag märke till att varje barn höll om en favoritleksak, något mjukt att krama. Jag tänkte på poeten Eugene Fields ord:

*Leksaksbunden dammig på sin post
står stolt trots tidens tand;
leksakssoldaten är röd av rost,
geväret vittrar i hans band.
En gång var bunden en pojkes skatt,
och blankt var soldatens gevär.
Det var då som vår gosse glatt
kramade och ställde dem där*

Poeten skrev om leksaker som lämnats att undra över sin lille ägare som kallats iväg av döden. Gud har i sin oändliga barmhärtighet inte lämnat sörjande anhöriga i ovisshet. Han har gett oss sanningen.

*"Stanna här och vänta på mig",
sa gossen, "och tyst nu båda två!"
Sömnig i sängen lade han sig
och drömde om leksaker små.*

*Men i sömnen stilla väcktes han
av änglasång från himmelen.
Åren kom och åren försvann,
men hans leksaksvänner väntar än!*

*Trogna mot gossen står de kvar
i sitt nu så tysta hem.*

*De minns den ljuva tid som var
då gossen log mot dem.*

*Och de undrar, fångna i tidens garn,
i väntan på gossen kär,
vad som hände vårt hjärtebarn,
sen han kramat och ställt dem där.¹⁷*

Den lilla leksakshunden och soldaten i sin glans kanske undrar, men Gud i sin oändliga barmhärtighet har inte lämnat sörjande anhöriga i ovisshet. Han har gett oss sanningen. Han kommer att inspirera er att söka honom och hans utsträckta armar ska omfamna er. Jesus lovar var och en som sörjer: "Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er."¹⁸

Det finns bara en källa till verklig frid. Jag är övertygad om att Herren, som ser då en sparv faller till marken, ser med medkänsla på dem som kallats att skiljas — om också tillfälligt — från sina kära barn. Behovet av helandets och fridens gåvor är desperat, och Jesus har genom sin försoning skänkt dem till var och en.

Profeten Joseph Smith talade uppenbarelsens och tröstens inspirerade ord:

"Alla barn som dö innan de uppnått ansvarig ålder äro frälsta i himmelens celestia rike."¹⁹

"Den mor [och far] som lade ned sitt lilla barn, fråntagen förmånen, glädjen och tillfredsställelsen av att få uppfostra det till manlig eller kvinnlig mognad i den här världen, skulle efter uppståndelsen få all glädje,

tillfredsställelse och allt nöje, och det till och med i större utsträckning än vad som varit möjligt att få i dödligheten, av att se sitt barn växa upp till dess andes fulla gestalt.”²⁰ Detta är den balsam i Gilead som ges till dem som sörjer, till dem som har älskat och förlorat sina älskade barn.

Psalmisten gav detta löfte: ”Om aftonen gästar gråt, om morgonen kommer jubel.”²¹

Herren sade: ”Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa ... I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag ... ha sagt er [det] ... Jag går ... och bereder plats åt er ... för att ni skall vara där jag är.”²²

Jag uttrycker min djupa tacksamhet till en kärleksfull himmelsk Fader som ger er, mig och alla som uppriktigt söker, kunskapen om att döden inte är slutet, om att hans Son — ja, vår Frälsare, Jesus Kristus — dog för att vi skulle få leva. Herrens tempel finns utspridda i många länder. Heliga förbund sluts. Celestial härlighet väntar de lydiga. Familjen kan få vara tillsammans för evigt.

Mästaren inbjuder var och en:

”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.”²³ ■

SLUTNOTER

1. Luk 17:11–19.
2. Ps 30:13.
3. 2 Kor 9:15.
4. 1 Tess 5:18.
5. Alma 26:37.
6. Johnson Oatman Jr (1856–1922), ”Räkna Guds gåvor”, *Psalmer*, nr 167.
7. *Congressional Record*, 88:e kongressen, 1:a sessionen, 1963, s 109, del 7:9156.
8. ”Three Centuries of Thanksgiving”, *Etude Music Magazine*, nov 1945, s 614.
9. Alma 37:37.
10. 2 Mos 20:12.
11. Joh 19:26–27.
12. Matt 22:14.
13. Marjorie Cortez, *Deseret News*, 26 sep 1997, s A1, A7.
14. Laurence J Peter, *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* (1977), s 335.
15. Se ”5 Little Girls Die in [West Valley] Car Trunk”, *Deseret News*, 8 aug 1998, s A1, A7; Lucinda Dillon och Spencer Young, ”Cars Pass Site of Tragedy in Solemn Stream”, *Deseret News*, 9 aug 1998, s A1, A5.
16. Ords 3:5–6.
17. ”Little Boy Blue”, Jack M Lyon et al, red, *Best-Loved Poems of the LDS People* (1996), s 50.
18. Joh 14:18.
19. L&F 137:10.
20. Citerad i Joseph F Smith, *Evangeliets lära*, s 380–381.
21. Ps 30:6.
22. Joh 14:27, 2–3.
23. Matt 11:28–29.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Överväg att fråga familjen hur det gick att följa president Gordon B Hinckleys uppmaning i förra månadens budskap från första presidentskapet att läsa Mormons bok. (Se ”Ett levande och sant vittnesbörd”, *Liahona*, aug 2005, s 2.) Du kan be familjemedlemmarna att berätta om något som de har lärt sig eller om hur studierna har varit till välsignelse för dem. Bär ditt vittnesbörd om att Mormons bok är sann.

2. Ta upp en eller två berättelser och skriftställe hänvisningar (se slutnoterna i slutet av denna artikel) från president Monsons

budskap. Be familjemedlemmarna att berätta vad de har lärt sig om kraften i att vara tacksam av dessa berättelser och skriftställen. Be familjemedlemmarna att nämna särskilda välsignelser som de är tacksamma för. Uttryck din tacksamhet för Herren och hans välsignelser.

3. Läs eller berätta med egna ord om nyhetsartikeln som handlar om Murray High School och berättelsen om de fem små flickornas död. Fråga vad dessa berättelser lär om tacksamhet. Vilka var verkligen tacksamma i dessa berättelser, och hur visade de det? Uppmana varje familjemedlem att uttrycka tacksamhet för något som har hänt honom eller henne nyligen.

Äldster i min engelskaklass

ANETTE MALZL KNAPP

Jag var nervös när jag gick till mitt nya klassrum med 30 andra flickor som inte kände varandra. Jag skulle gå här i en privat katolsk skola tillsammans med dem under de kommande fem åren. Det första vår lärare frågade oss var om alla hade döpts i katolska kyrkan. Eftersom jag var den enda som sade nej riktades allas ögon rakt mot mig.

Det var min första dag i en ny skola i Salzburg i Österrike, en skola som drevs av nunnor. Jag vandade mig snabbt vid krucifixen som hängde i varje klassrum, morgondakterna och nunnorna. Men det var något ovanligt för mina skolkamrater att ha en medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga bland sig. De var nyfikna på vad jag trodde på. Jag kunde inte svara exakt på alla deras frågor. Jag undrade hur jag skulle kunna få tillåtelse att bjuda dit missionärerna.

Det tillfället kom till slut. Ett år hade vi ingen i vår klass som hade engelska som modersmål. Jag frågade mina klasskamrater om det gick bra att jag bjöd dit missionärerna. Sedan frågade jag missionärerna om de fick komma till skolor. Och till sist frågade jag min engelskalärare om de fick komma. Jag delade ut en lista där alla kunde skriva vad de ville att missionärerna skulle prata om. Jag blev förvånad när jag såg att de flesta ville veta varför de hade bestämt sig för att

gå ut som missionärer, vad de gjorde, och hur vår kyrka skiljer sig från andra kyrkor.

Äldste Allen och äldste Jones kom till klassen och använde det mesta av lektionstiden till att berätta om kyrkan. Det var toppen! När de hade gått blev jag bombarderad med ännu fler frågor.

Det året var jag inte längre den enda medlemmen av kyrkan i min skola. Tack vare att två av mina vänner i kyrkan började på skolan tillhör numera sången "Barnets bön" (*Barnens sångbok*, s 6–7) musiklektörens repertoar.

Det var inte så svårt som jag trodde att berätta om Jesus Kristi evangelium. Jag är så tacksam mot min himmelske Fader för hans Son, Jesus Kristus, och för hans underbara evangelium. Jag är också tacksam för alla möjligheter jag får att dela med mig av mitt vittnesbörd genom den Helige Anden. ■

Anette Malzl Knapp är medlem i Graz församling, Wiens stau, Österrike.

Missionärerna kunde hjälpa oss med vår engelska, och de kunde hjälpa mig besvara alla frågor som mina vänner hade om kyrkan.

Predika hans evangelium

*Ta en titt på kyrkans
nya handbok om
missionärsarbete.*

SHANNA BUTLER, ADAM C OLSON
OCH ROGER TERRY
Kyrkans tidningar

Den Helige Andens vägledning har alltid varit av största betydelse när det gäller missionärsarbete. Olika undervisningsmetoder och material har använts sedan den återställda kyrkan organiserades, men uppmaningen i skrifterna har inte förändrats: "Om I icke mottagen Anden, skolen I icke undervisa." (L&F 42:14)

I avsikt att förbättra missionärernas tillit till Anden har kyrkans ledare kommit ut med handboken *Predika mitt evangelium*. Boken ersätter de sex diskussionerna som använts sedan 1985, presenterar nya undervisningsmetoder och betonar effektivare planering. Boken ersätter också *Missionärshandledning*, diskussionerna för nya medlemmar och missionärernas studieprogram.

"I den här handboken står allt det som en missionär behöver veta och bli för att vara en lärare med kraft att förkunna återställelsens budskap för världens folk", sade äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum under ett seminarium för nya missionspresidenter.

Missionärerna lär sig inte längre diskussionerna för undersökare och nya medlemmar utantill. I stället

studerar de och lär sig evangeliets lärdomar och principer i fem grundläggande lektioner och gör individuellt utformade lektionsplaner för varje undersökare eller ny medlem. Andra viktiga aspekter av missionärsarbetet som missionärerna får lära sig i den nya boken är att planera, sätta upp mål och använda tiden klokt.

Och *Predika mitt evangelium* är inte bara till för heltidsmissionärerna. I den nya boken uppmanas medlemmar och ledare i försam-

lingar och grenar att samarbeta bättre med missionärerna. För medlemmar är *Predika mitt evangelium* till hjälp när de ska hjälpa missionärerna genom att ge hänvisningar, inbjuda missionärerna att undervisa undersökare i sitt hem, och i många andra situationer.

"[*Predika mitt evangelium*] kräver större ansträngningar av missionärerna", sade president Gordon B Hinckley till missionspresidenter under en satellitutsändning. "Det krävs många böner och studietimmar ... Om undervisningen är bättre under omvändelseprocessen så kommer fler som döps att stanna kvar i kyrkan."

Hur ungdomar kan förbereda sig

Handboken *Predika mitt evangelium* börjar med dessa ord från första presidentskapet:

"Kära medmissionär!

Vi vill gratulera dig till att du har tagit vara på den stora förmånen att vara missionär. Det finns inget viktigare arbete än detta, inte heller något som skänker mer tillfredsställelse.”¹

För att bli denna framtida missionär krävs mycket arbete här och nu. Det krävs att du studerar, övar och ber.

”Man kan inte göra missionärsarbete utan Anden”, säger syster Mary C Memory i New Yorkmissionen New York Nord.

Predika mitt evangelium hjälper missionärerna att undervisa om evangeliet med egna ord. Missionärerna måste vara värdiga att ha Anden med sig så att de vet vad och hur de ska undervisa.

”Jag lär mig att känna budskapet i mitt hjärta”, säger äldste Mason Warr som verkar i Perumissionen Lima Öst. ”Jag lyssnar till Anden

för att få veta vad jag ska undervisa om.”

Äldste Nicolas Gervic, som verkar i New Yorkmissionen New York Nord, håller med: ”Man undervisar från hjärtat.” Det går bra för äldste Gervic att använda den nya boken, men han önskar att han hade varit bättre förberedd för att undervisa.

Att få ett fast vittnesbörd om evangeliet och återställelsen är en viktig del av förberedelserna, säger äldste Travis D Hollingshead, äldste Gervics kamrat. ”Jag förstod egentligen inte återställelsen före min mission. Jag visste att den var viktig, men jag insåg inte hur viktig den var i mitt liv.”

Äldste Hollingshead säger att *Predika mitt evangelium* har hjälpt honom att förstå evangeliet bättre så att han kan bli bättre på att undervisa om det. Han är också glad att

De första orden i Predika mitt evangelium kommer från första presidentskapet. De älskar dig och vet att du blir välsignad när du förbereder dig för att bli den stora missionär när som de vet att du kan bli.

VAD FÖRÄLDRAR KAN GÖRA

- Hjälpa barnen utveckla goda studievanor.
- Ha familjebön, skriftstudier och familjens hemafton.
- Låta barnen undervisa hemaftonslektioner.
- Efterleva principerna som missionärerna undervisar om.

- Betona vikten av att gå på seminariet, läsa Mormons bok och utveckla ett vittnesbörd.
- Hjälpa barnen att lära sig sätta upp mål och åta sig förpliktelser.
- Begränsa tiden som tillbringas med att se på TV och spela dataspel.
- Inbjuda missionärerna att undervisa i hemmet.

han gick i seminariet och lärde sig en del skriftställerna utantill. ”Jag kan svara på frågor med hjälp av skrifterna i stället för att använda egna ord.” För att ungdomar ska förbereda sig bättre för sin mission uppmanar han dem att ”läsa Mormons bok och få ett vittnesbörd om den”.

Äldste Paul A Mann säger ”Amen!” när äldste Hollingshead talar om seminariet. Han och hans kamrat äldste Joel D Rodriguez verkar i Yonkers i New York. ”I seminariet lär man sig verkligen förstå evangeliet”, säger han. Han vet att man behöver få ett vittnesbörd innan man kan dela med sig av det.

Äldste Rodriguez instämmer: ”Utveckla ett vittnesbörd om vad evangeliet innebär och om vem Joseph Smith var.” Det är lättare att undervisa från hjärtat när man känner att det man säger är sant och när man verkligen har fått kunskap om evangeliet.

Äldste Mauricio Chavez i Perumissionen Lima Öst betonar vikten av att lära sig planera bra. ”Det tar lite längre tid att planera nu”, säger han, ”men det är mer effektivt. Denna planering hjälper våra undersökare att få starkare vittnesbörd.”

Äldste Chavez kamrat äldste Ben Beeson säger: ”Tack vare vår planering vet vi alltid vilka framsteg våra undersökare gör.”

Den förberedelse som dessa missionärer betonar mest är att man håller sig värdig den Helige Andens sällskap.

Man får lära sig hur man undervisar människor om evangeliet, hur man känner Anden, hur man förmedlar känslor och hur man hjälper undersökaren att fatta beslut. Den visar hur man skraddarsyr lektionerna och ser till att

man verkligen får en personlig kontakt med varje person.”

Systrarna och äldsterna vet att det kan vara svårt att undervisa från hjärtat. De måste alltid ha Anden med sig, de

måste kunna evangeliet och de måste noggrant planera sina lektioner och dagar. Men de vet också att det är förberedelserna som ligger till grund för deras framgång och att de hjälper dem att föra fler av vår himmelske Faders barn till kunskap om hans evangelium.

Synliga resultat

Predika mitt evangelium har gett markanta resultat. Men framgången är störst bland de missionärer som är bäst förberedda. De bäst förberedda missionärerna, säger president Wynn R Dewsnup i Utahmissionen Ogden, är ”de som har haft personliga andliga upplevelser, som har känt kraften i personliga böner, som genom skriftstudier och böner har lärt känna Frälsaren på ett mycket personligare sätt”.

Utan Anden skulle de inte kunna undervisa på ett effektivt sätt. (Se L&F 42:14.)

Syster Valeree Price, syster Memorys kamrat, säger: ”Jag önskar att jag hade förberett mig bättre för min mission genom att ägna mig mer åt sådant som är viktigt.”

”Ja”, säger syster Memory, ”vi kan citera filmer, men det är svårt att citera från skrifterna. Så onödigt!”

Äldste Jon Hitchcock, som verkar i Perumissionen Lima Öst, säger: ”Det fina med *Predika mitt evangelium* är att allt lärs ut steg för steg.

”De som haft för vana att vara lydiga, som har studerat evangeliet före missionen och som har haft möjlighet i kyrkan eller seminariet att undervisa om det är bättre förberedda att använda *Predika mitt evangelium* när de kommer ut på mission”, säger president Brian D Garner i Kalifornienmissionen Carlsbad.

Missionspresidenter håller med om att *Predika mitt evangelium* har haft en dramatisk inverkan på det sätt som missionärerna utför Herrens verk. ”Den tydligaste förändringen vi har sett hos våra missionärer”, säger president Kelend I Mills i Japanmissionen Fukuoka, ”har varit flexibiliteten. Beroende på vilka särskilda behov missionärerna ser hos undersökarna, har de nu en större känsla för att det är lämpligt, ja till och med att det förväntas, att de anpassar budskapet och tillvägagångssättet för att fylla dessa behov.

Glendon Lyons, tidigare president för Perumissionen Lima Öst, säger: ”Principerna i kapitel 8 av *Predika mitt evangelium* hjälper missionärerna att lära sig föra anteckningar, sätta upp mål och uppnå dessa mål. Detta hjälper dem att få större ordning på sina liv och fortsätter att vara till välsignelse för dem efter missionen.”

”De tydligaste bevisen på fördelarna med *Predika mitt evangelium* har varit att alla missionärerna verkar vara ledare”, säger president Jeffrey R Morrow i New Yorkmissionen New York Syd. En äldste skrev följande i en veckorapport till president Morrow: ”Jag har sett två eller tre gånger större framgång under de senaste sex månaderna än under hela förra året.”

President R Brent Ririe i Idahomissionen Boise instämmer: ”*Predika mitt evangelium* har inneburit ett enormt lyft för arbetet. Allting har gått framåt — dopen, lydningen, tron, medlemsmissionärsarbetet.

Det är en härlig tid att vara heltids- eller medlemsmissionär.”

Föräldrar

Vad kan då föräldrar göra för att hjälpa sina söner och döttrar gå ut som missionärer, beredda att undervisa genom Anden? President Nelson M Boren i New Yorkmissionen New York Nord betonar vikten av att familjerna har ”dagliga böner, dagliga skriftstudier och hemafton varje vecka”.

”Det bästa föräldrar kan göra för att hjälpa sina barn förbereda sig för att använda *Predika mitt evangelium* på ett effektivt sätt är att följa lärdomarna och livsstilen däri”, säger R Gene Moffitt, tidigare president för Kalifornienmissionen Anaheim.

”Även om *Predika mitt evangelium* är särskilt inspirerande och förberett för heltidsmissionärernas arbete”, säger president Ririe, ”så bör

Till vänster: Systrarna Memory och Price undervisar från *Predika mitt evangelium*. President Lyons lär missionärerna att använda *Predika mitt evangelium*. Nedan: Äldsterna Warr och Hitchcock övar på att undervisa på missionärsskolan. Äldsterna Hollingshead och Gervic förbereder sig under gemensamma studier.

FÖRBERED DIG, FÖRBERED DIG, FÖRBERED DIG

ANDLIG FÖRBEREDELSE

- Utveckla en djup kärlek till och kunskap om det återställda evangeliet, särskilt om Frälsaren, profeten Joseph Smith och Mormons bok.
- Utveckla ett eget vittnesbörd, var värdig den Helige Andens sällskap och lyssna till hans maningar.
- Öva på att ha en bra inställning och att vara vänlig mot andra, särskilt dina syskon.
- Utveckla en stark önskan att tjäna.

GRUNDLÄGGANDE KUNSKAP OM SKRIFTERNA

- Studera Mormons bok dagligen, och lär känna den väl.
- Gå till seminariet! Lär dig nyckelskriftställen utantill.
- Lär dig att använda olika hjälpmedel till skrifterna som Topical Guide eller Guide to the Scriptures (Vägledning till skrifterna).

NÅGRA PRAKTISKA FÖRSLAG

- Lär dig att utföra enkla sysslor som att bädda sängen, laga mat, städa och ta hand om dina kläder.
- Ät bra, lev hälsosamt och ta hand om dig själv.

- Försök att göra bra ifrån dig i skolan så att du vet hur man studerar.
- Gå en kurs för blivande missionärer.
- Arbeta med missionärerna när så är möjligt.
- Skaffa *Predika mitt evangelium* (artikelnr 36617 180) och börja studera den.
- Lär dig ett andra eller tredje språk.
- Börja spara och lär dig att göra en budget.

GRUNDLÄGGANDE KUNSKAP OM UNDERVISNING OCH PLANERING

- Lär dig att använda en enkel planeringskalender och att bli organiserad. Planera dina läxor och din tid.
- Utför dina kallelser i kyrkan väl. Var en bra hemlärare.
- Utveckla dina undervisningsfärdigheter. Berätta om evangeliet när du får möjlighet till det.
- Använd kraven i Plikt mot Gud och Personlig tillväxt för att få möjlighet att undervisa.
- Utnyttja hemaftnar och andra situationer för att lära dig undervisa.
- Öva på att sätta upp och uppnå mål.

boken vara en 'huvudresurs' i varje medlems hem. Det är en ypperlig resurs för hemaf-tonslektioner, personliga evangeliestudier och hänvisningar till evangeliet. Vår trettonårige son fick nyligen ett eget exemplar och har tyckt om att läsa, studera och markera lektionerna i kapitel 3. Han har inspirerats av evangeliets enkelhet och skönhet och den ordning han kan lära ut evangeliet till sina vänner som inte tillhör kyrkan."

President Morrow råder föräldrar att "betona vikten av att utveckla ett vittnesbörd om återställsens budskap, om att leva lydigt och om att införliva det flitiga arbetets etik i sitt dagliga liv." Det är också viktigt att sätta upp mål, säger han, och menar att "mål som satts upp för skolstudier, sport och även inkomst hjälper framtida missionärer att utveckla denna viktiga förmåga".

Det kan vara av stor betydelse för blivande missionärer att utveckla goda studievanor. President Christopher B Munday i England-missionen Birmingham betonar hur viktigt det är att studera enskilt och som kamratskap: "En mission står och faller på timmarna mellan halv sju och halv tio på morgonen då missionärerna studerar evangeliet."

Lärare och ledare

Missionspresidenter är överens om att något av det viktigaste en ungdomslärare kan göra för att hjälpa ungdomarna förbereda sig för missionsarbete är att ge dem möjligheten att undervisa. Flera missionspresidenter nämnde att ungdomar till stor del lär sig att undervisa genom Anden genom att betrakta dem som vet hur man undervisar på det sättet. Detta lägger ett stort ansvar på dem som är lärare för ungdomar. Om de inser att det sätt som de undervisar sina klasser på vecka ut och vecka in kan påverka tusentals personer som undersöker kyrkan, så söker de Anden och anstränger sig till det yttersta att

Äldsterna Rodriguez och Mann talar om hur de ska lära ut en princip i Predika mitt evangelium till en undersökare.

undervisa med kraft.

Många lärare och ledare är återvända

missionärer. President Steven C Meek i Mexicomissionen Mexico City Syd säger: ”De behöver berätta för sina ungdomar om de livsavgörande upplevelserna de hade på sin mission.”

”Var alltid, alltid ett föredöme i hur en missionär bör vara”, säger president Ririe. ”Förbli redbar i allt du gör och säger. Ha en sådan klädsel och frisyr som en missionär ska ha. Involvera ungdomarna i församlingens eller grenens missionsplan och ha med missionärsarbete som en del av ungdomarnas aktivitetskalender. Var en missionärsinriktad ungdomsledare.”

President Dewsnup råder biskopar och grenspresidenter att låta blivande missionärer tala så ofta som möjligt under sakramentsmötet eller andra möten. ”Unga män ska uppmuntras att förtjäna sin Plikt mot Gud-utmärkelse. Uppmana dem att fortsätta läsa Mormons bok och få ett eget vittnesbörd om den”, säger han. ”Ge dem också möjlighet att medverka i dogudstjänster. Det finns en stark missionärskänsla och den Helige Anden utgjuts i rikt mått under dogudstjänster.”

”Låt ungdomarna gå ut tillsammans med missionärerna för att undervisa, kontakta personer eller besöka aktiva medlemmar och fråga efter hänvisningar”, säger president Moffitt. ”Den bästa resursen för att hjälpa ungdomar tjäna som missionärer och förbereda sig väl för missionen är förmodligen missionärerna själva.”

Ett inspirerat program

”Jag är så tacksam för *Predika mitt evangelium*”, säger president Boren. ”Det är inte bara så att missionärerna blir bättre som missionärer och för fler själar till Kristus, och känner sig gladare i sitt tjänande, utan färdigheterna och inställningen de får hjälper dem också att bli bättre fäder, mödrar, män och hustrur, och även bättre söner och döttrar till Gud. Det här är mer än en handbok för missionärsarbete. Dess lärdomar är mycket mer djupgående än så.”

I *Predika mitt evangelium* ger första presidentskapet följande uppmaning: ”Vi uppmanar dig att ännu mer hängivet hjälpa vår Fader i himlen med hans härliga verk ... Herren kommer att belöna och rikligen välsigna dig när du ödmjukt och under bön tjänar honom. Du kommer att få uppleva en större lycka än vad du någonsin tidigare har gjort när du verkar bland hans barn.”²

Missionärer och missionspresidenter vittnar om att detta är sant. ■

SLUTNOTER

- 1. *Predika mitt evangelium*, s V.
- 2. *Predika mitt evangelium*, s V.

VAD LÄRARE OCH LEDARE KAN GÖRA

- Ge ungdomarna möjligheter att undervisa sina kamrater.
- Undervisa genom Anden — ungdomar lär sig genom exempel.
- Berätta om livsavgörande upplevelser.
- Involvera blivande missionärer i dogudstjänster.
- Ge ungdomarna ett exemplar av *Predika mitt evangelium*.
- Uppmuntra ungdomarna att läsa Mormons bok och utveckla ett vittnesbörd.
- Be blivande missionärer att tala på möten.
- Hjälpa ungdomarna att utveckla ledaregenskaper genom att ge dem möjligheter att tjäna.
- Uppmuntra ungdomarna att arbeta tillsammans med heltidsmissionärerna.

TILL VÄNSTER: FOTO RICHARD M. ROMNEY; ÖVERST TILL HÖGER: FOTO SHANNA BUTLER; LÅNGST NER TILL HÖGER: FOTO CRAIG DIMOND; BILDEN ÄR ÅRBANGERAD

Personlig helgelse

Vår villighet att lägga allting på altaret är ett tecken mellan oss och Gud att vi underkastar oss hans vilja i allt.

ÄLDSTE STEPHEN B OVESON
i de sjuttios kворum
OCH DIXIE RANDALL OVESON

Det finns en berättelse om en höna och en gris som diskuterade sina bidrag till bondens frukostbord. Hönan klagade över att behöva donera sina ägg till frukosten. Grisen svarade: "Ja, men för dig är det ett litet offer. För mig handlar det om total hängivenhet!"

I denna anekdot finns en tydlig lärdom för medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Vi kan fråga oss själva om vi är sådana som tycker att det räcker att ge ett ägg då och då för rikets tillväxt, eller om vi vill räkna oss bland dem som helgar allt i denna strävan.

Vi kan anta att sann omvändelse till Jesu Kristi evangelium leder till yttre manifestationer från kyrkans medlemmar. Med andra ord har de som fått en andlig bekräftelse som resulterat i ett starkt vittnesbörd en önskan att efterleva evangeliets principer till fullo. De gör allt som är nödvändigt för att ära sina kalleser, de betalar ett fullt tionde och ett generöst fasteoffer, helgar sabbatsdagen, håller hemaftnar, studerar skrifterna och så vidare. Alla dessa värdiga handlingar, tillsammans med oräkneliga andra, utgör de personliga

ansträngningar som de som helgat sig åt kyrkan gjort.

Att disciplinera vår ande på detta sätt förbereder oss för det celestialet livet. Herren säger följande i Läran och förbunden 88:22: "Den som icke kan hålla ett celestialet rikets lag kan icke uthärda en celestialet härlighet." Hugh Nibley, en lärdd man i kyrkan, sade: "Ni kommer att finna att huvudsyftet med Läran och förbunden är att hjälpa oss realisera helgelselagen." Han sade vidare: "Denna lag, den yttersta uppfyllelsen av lydandets lag och offerlagen, utgör tröskeln till det celestialet riket, det sista och svåraste kravet som ställs på mannen [och kvinnan] i detta liv."¹

Mer än tionde

När vi talar om helgelse är det ofta helgandet av våra timliga medel som vi först tänker på. Det som krävs för närvarande i detta avseende är att vi betalar vårt tionde och fasteoffer som ett förberedande steg mot att lära oss lämna tillbaka en del av det Fadern har gett oss. Men helgelselagen innebär mer än att bara betala tionde och fasteoffer eller att helga pengar och egendom åt Herren. "Helgelselagen", sade äldste Bruce R McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kворum, "innebär att vi helgar

vår tid, våra talanger, och våra pengar och ägodelar till kyrkan, så att de finns tillgängliga när de behövs för att främja Herrens intressen på jorden.”²

På 1820-talet definierades *belga* som ”att göra eller förklara något helgat genom särskilda ceremonier eller riter, att använda för heliga ändamål, att avskilja, inviga eller tillägna till gudsdyrkan”.³ Kyrkans medlemmar i dag förväntas genom att efterleva helgelselagen ”[låta sig] använda[s] för heliga ändamål”. I detta krävs att de helgar sin tid, sina talanger och ägodelar åt Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och dess syften. Vi kanske aldrig blir ombedda att ge allt, men vår villighet att lägga allting på altaret är ett tecken mellan oss och Gud

att vi underkastar oss hans vilja i allt.

När vi verkade i kyrkan i Sydamerika — först som missionspresident och kamrat i Argentinamissionen Buenos Aires Syd och sedan när äldste Oveson verkade i områdespresidentskapet i Chile — bevittnade vi många gärningar som vi ansåg vara exempel på helgat tjänande åt vår himmelske Fader och hans barn. Vi ska berätta om några av dessa upplevelser.

”Vi klarar det bättre nästa gång”

Tidigt under vår missionsverksamhet mellan 1996 och 1999 hörde vi talas om en grupp kambodjanska immigranter som bodde i Longchamps, nära Buenos Aires, i Argentina. En av familjerna fick undervisning

Typiskt nog för oräkneliga äldre missionsnärpar, så verkade de par som tjänade tillsammans med oss i tempel, de hjälpte medlemmar med busreparationer, de verkade som medicinska rådgivare och deltog i aktiveringsarbetet.

ILLUSTRATIONER DANIEL LEWIS

genom diskussionerna. När det var dags för missionärerna att presentera fastelagen sade de något liknande detta: "Vi fastar i 24 timmar och under den tiden varken äter eller dricker vi så att vår kropp kan underkasta sig vår ande. Vi använder tiden till att läsa skrifterna, be, och göra andra upplyftande saker. Som avslutning deltar vi i faste- och vittnesbördsrådet och sedan ger vi biskopen i församlingen de pengar som motsvarar maten som vi har avstått från så att han kan dela ut dem bland fattiga och behövande."

Efter den förklaringen föreslog missionärerna att eftersom följande söndag var den första söndagen i månaden, så kanske familjen ville försöka fasta. Fadern gick med på det och missionärerna lämnade hemmet.

Följande måndagskväll återvände äldsterna för en ny diskussion och frågade hur det hade gått för familjen att fasta. Fadern sade lite ursäktande att de hade försökt och skulle absolut försöka igen. Han sade: "Vi började vår fasta på eftermiddagen med en bön och studerade sedan skrifterna och hade en diskussion. Vi fortsatte så till tidigt följande morgon. Tyvärr somnade några av de mindre barnen under natten. Vi var mycket trötta men duschade på morgonen och förberedde oss för att gå till kyrkan, där vår ande upplyftes och fylldes av de vackra vittnesbörd som gavs. Kanske klarar vi det bättre nästa gång så att barnen kan hålla sig vakna tillsammans med oss hela natten."

Missionärerna var förbluffade. "Du menar att ni inte sov på 24 timmar?"

"Nej", sade fadern. "Du sade inget om att sova."

Som ni kanske anar döptes snart denna underbara, ödmjuka familj och blev medlemmar i kyrkan. De förde flera andra familjer till missionärerna vilket resulterade i fler omvändelser. När vi tänker på den här händelsen påminner den oss om hur mycket vi har att lära om

helgelse av människor som ödmjukt försöker vara lydiga.

"Jag ser mycket gott hos denna äldste"

Vi lärde oss också någonting vackert om helgelse av en av assistenterna till presidenten i vår mission. Ett beslut hade fattats om att en av våra missionärer behövde skickas hem tidigt från sin mission. Han hade varit olydig vid flera tillfällen trots rådgivning, kontrakt och upprepade var-

ningar. Flygbiljetten hade köpts och lämpligt godkännande hade getts av presidentskapet för området Sydamerika Syd och Missionärsavdelningen att skicka hem missionären.

När assistenterna tog in missionären till sin sista intervju meddelade han högljutt och tårfullt att han inte ville åka hem. Han lovade att förbättra sig och sade att han skulle skriva under ännu ett kontrakt. I ren desperation kallade president Oveson in de två assistenterna och syster Oveson till kontoret och bad äldsten att vänta utanför medan de diskuterade möjliga utvägar. Syster Oveson, som tappat tålamodet med situationen en aning, ansåg att det enda förnuftiga var att skicka hem honom. "Om vi låter honom stanna",

vidhöll hon, "så kanske de andra missionärerna tror att det inte är så viktigt att lyda."

En av assistenterna sade: "Jag måste hålla med hermana Oveson. Jag tror inte vi har något val."

När president Oveson frågade den andra assistenten vad han tyckte, så sade han: "Jag ser mycket gott hos denna äldste. President Oveson, om du låter mig gå ut på fältet igen så tar jag honom som kamrat under resten av min mission. Jag tar ansvar för honom och hjälper honom att bli en kärleksfull och lydig missionär."

Vi hade alla tårar i ögonen när äldsten hade slutat tala. Vi kunde inte tro att någon kunde vara så kärleksfull och visa sådan omtanke, särskilt inte en 20-årig missionär. Det

Angående helgelselagen

sade Hugh Nibley: "Denna

lag, den yttersta uppfylle-

sen av lydnadens lag och

offerlagen, utgör tröskeln

till det celestialet riket, det

sista och svåraste kravet

som ställs på mannen [och

kvinnan] i detta liv."

beslutades att vi skulle göra som han önskade. Till en början tyckte han att det var oerhört svårt, men sakta lärde sig hans kamrat en hel del av honom och blev en pålitlig missionär. När seniorkamraten åkte hem stannade hans kamrat kvar och fullföljde sin mission. Med tiden blev han seniorkamrat och tränare innan han blev hedervärt avlöst. Fortsättningen på den här sanna berättelsen är att denna en gång så egensinniga äldste har gift sig och beseglats i templet. Han och hans hustru har nu en son. De är aktiva i kyrkan och hjälper till att bygga upp riket. Vilken inverkan en helgad, kristuslik person hade på denna missionär och hans framtida familj!

Andra exempel

Det finns oräkneliga exempel på helgelse i äldre missionärspars liv. Många av dem verkar i tempel eller som välfärdsmissionärer, medicinska rådgivare, verkställande sekreterare till

områdespresidentskap, eller som släktforskningsmissionärer. Äldre missionärspars, i vilken egenskap de än verkar, är dyrbara som guld.

Vi var så storligen välsignade av att ha flera äldre missionärspars som verkade tillsammans med oss i Argentinamissionen Buenos Aires Syd. Ett typiskt exempel är ett par som aktiverade medlemmar, undervisade i musik, hjälpte till att reparera hem och gav många timmar av hängivet tjänande. Deras exempel speglar det potentiella värde som äldre missionärspars har vilka förstår helgelselagen och inser vårt behov av att helga vårt liv åt heliga syften.

Vi har träffat många andra helgade medlemmar som exemplifierar hängivenhet och trofasthet. För en tid sedan åkte en grupp medlemmar från Punta Arenas i Chile till templet i Santiago. Denna resa kräver omkring 80 timmar med buss och tar ofta all den semestertid i anspråk som dessa

När assistenten tillfrågades vad som skulle göras med den olydige äldsten, sade han: "Jag tar ansvar för honom och hjälper honom att bli en kärleksfull och lydlig missionär."

Hermana
Álvarez
från Punta
Arenas i Chile
exemplifierar
hängivenheten och
trofastheten hos
medlemmar som
gör uppoffringar
för att utföra ställ-
företrädande
arbete för de
döda.

människor får under ett år. En medlem i gruppen var en kvinna som heter hermana Álvarez och är mindre än 120 cm lång. Hon hade svårt att gå. Hon hade med sig omkring 27 namn på släktingar som hon ville utföra ställföreträdande arbete för. Vad underbart det var att kunna hjälpa henne uppfylla sin värdiga dröm och inse i vilken grad så många medlemmar helgar sig själva åt att efterleva och försvara evangeliets principer som en återspeglning av helgelselagen.

En del kan bevisa sin hängivenhet till Herrens verk genom sin osvikliga trofasthet trots till synes oöverstiggliga svårigheter. Som profeten Joseph Smith sade: "Gud har sagt, att han skall hava ett provat folk, att han skulle luttra dem som guld."⁴ Vi har känt fantastiska föräldrar som har förblivit ståndaktiga efter det att de fått vetskap om att en son eller dotter har dött på sin mission. Vi tänker på dem som kommer ännu närmare Herren när de

förlorar en maka genom död eller skilsmässa, eller dem som måste kämpa med arbetslöshet eller missmod på grund av ett egensinnigt barn. Andra finner att den väg de för närvarande följer för att tjäna på ett helgat sätt är att ta hand om åldrade föräldrar eller handikappade barn. Säkert finns det tider i vårt liv då vi har mer eller mindre tid att ge åt denna livslånga strävan. Det finns en mängd olika sätt varpå vi kan ägna oss åt heliga syften.

Sions folk

Närhelst skrifterna talar om personer som har lärt sig att efterleva helgelselagen till fullo som ett folk, så läser vi om ett rent och fridfullt folk, utan stridigheter och oenighet — Sions folk. Enoks folk blev ett sådant folk. Vi läser i Moses 7:18: "Herren kallade sitt folk SION, emedan de voro av ett hjärta och ett sinne och bodde i rättfärdighet; och det fanns inga fattiga ibland dem."

Vårt helgande sker inte genom en enda gärning. I denna strävan är de som villigt tackar ja till kallelser att bli barntillsynsledare, miniorpatrullmödrar, lärare för tidigt morgonseminarium, scoutledare, eller andra tidskrävande men ibland mindre ansedda kallelser i kyrkan, verkliga exempel på det som helgelse handlar om.

I det långa loppet kanske vårt helgande åt heliga syften helt enkelt innebär att vi har en ständig, ödmjuk villighet att offra allt vi kan under vilken omständighet som helst och hjälper andra att göra detsamma. Helgelse verkar vara en dag-för-dag-process av hängivenhet, ödmjukhet, förfining och rening medan vi följer den mest helgade personen någonsin — vår Frälsare och Återlösare Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER

1. "How Firm A Foundation! What Makes It So", *Approaching Zion*, band 9 i *The Collected Works of Hugh Nibley* (1989), s 174, 168.
2. "Obedience, Consecration, and Sacrifice", *Ensign*, maj 1975, s 50.
3. Se *Noah Webster's First Edition of an American Dictionary of the English Language* (1967), "Consecrate".
4. *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 117.

Seminarieeleverna i Kumasi stav i Ghana tycker om att lära sig nyckelskriftställen. De har några jättebra förslag på hur du kan lära dig dem utantill och använda dem så att de blir till välsignelse i ditt liv.

Minneshjälpmedel

⚡ Håll en bön om att Anden ska vara med dig när du studerar. Anden kommer att ”påminna er om allt”. (Joh 14:26)

⚡ Skriv ner skriftstället på ett kort och läs det om och om igen. Sätt upp ett mål att du ska lära dig ett nytt skriftställe utantill med några dagars mellanrum.

⚡ Be dina föräldrar om hjälp. De kan förhöra dig och se om du verkligen kan versen.

⚡ Begrunda versen och försäkra dig om att du förstår den. Det kan vara till hjälp att läsa hela kapitlet som versen är en del av.

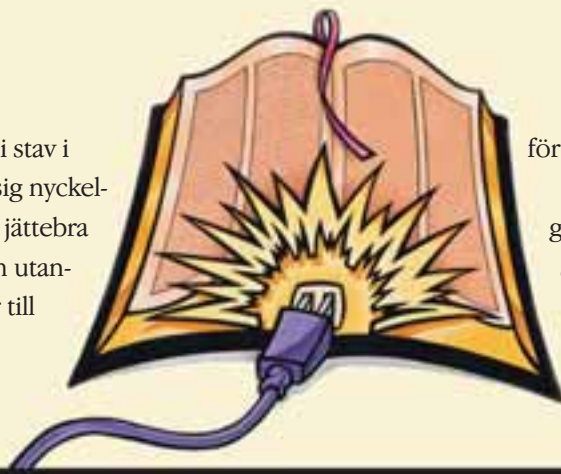
⚡ Skriv ner versen gång på gång tills du kan den perfekt.

⚡ Välj en särskild tidpunkt på dagen då du ska studera verserna under en viss tid, och håll dig till den planen.

⚡ Lär ut versen till familjen, vänner eller undersökare.

⚡ Följ det som verserna undervisar om så att du kan få ett vittnesbörd om principerna i dem.

⚡ Hitta på en sång med orden i versen. Sjung den

för dig själv om och om igen.

⚡ Lär dig två meningar utantill åt gången tills du kan dem bra. Lägg sedan till ytterligare två tills du kan hela versen.

Välsignelser du får av att lära dig nyckelskriftställen

⚡ ”När jag har lärt mig skriftställena så har de hjälpt mig att möta andliga problem, att vidga min tro och att övervinna många frestelser.”

⚡ ”De ger mig kunskap som jag använder när jag ska hålla tal eller bära mitt vittnesbörd.”

⚡ ”Även om jag inte har skrifterna med mig så finns en del skrift-

ställen i mitt huvud.”

⚡ ”Jag kan citera verser från skrifterna utan att göra några misstag.”

⚡ ”Nyckelskriftställena har hjälpt mig att lyda Herrens bud och utföra mina plikter i prästadömet.”

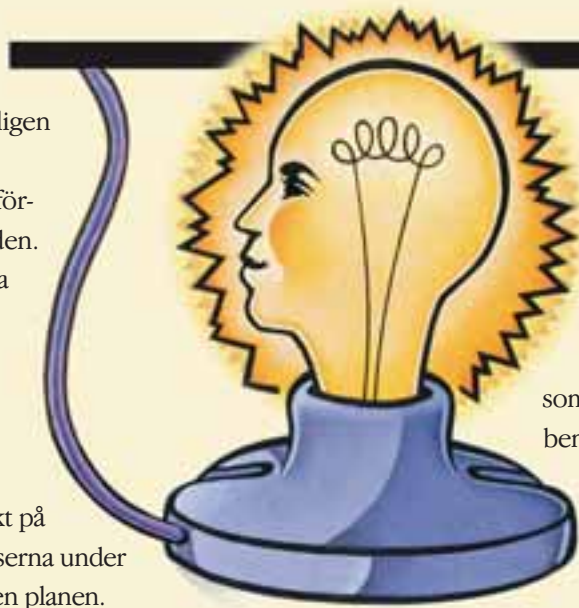
⚡ ”Nyckelskriftställena besvarar frågor som ofta ställs av undersökare, så jag kan bemöta situationer jag hamnar i och undervisa andra om evangeliet utan att vara nervös.”

⚡ ”Jag kan hitta dem mycket fortare nu när jag behöver slå upp dem.”

⚡ ”Det har hjälpt mig i skolan att jag har använt tid till att lära mig skriftställen utantill. Jag tycker också om att ha skriftställen i huvudet som jag kan tänka på.”

⚡ ”Jag vill lära mig 100 skriftställen så att jag kan förbereda mig för att gå ut som missionär.” ■

KRAFTEN I SEMINARIE- SKRIFTSTÄLLEN

DATUM (E KR)

1847

1848

1849

1850

1860

KYRKANS HUVUDSÄTE

Winter Quarters, Nebraska: Jul 1846 – maj 1848

Salt Lake City, Utah: Sep 1848 –

JUL 1846 Mormonbataljonen påbörjar sin historiska marsch mot Kalifornien för att hjälpa Förenta staternas regering.

SEP 1846 Kyrkans ledare etablerade Winter Quarters som en mellanstation för medlemmar som färdades västerut.

APR 1847 Det första pionjärkompaniet, lett av Brigham Young, påbörjade sin färd västerut från Winter Quarters.

1847–1857 Kyrkans medlemmar grundade omkring 100 kolonier i västra Amerika.

21–24 JUL 1847 Det första pionjärkompaniet anlände till Saltsjödalén.

1849–1850 Missionärsarbetet utvidgades storligen i Europa och påbörjades i Hawaii.

27 DEC 1847 I Kanesville, Iowa inröstades första presidentskapet under en konferens, med Brigham Young som kyrkans andre president.

SEP 1849 Ständiga emigrationsfonden etablerades för att hjälpa medlemmar som färdades till Saltsjödalén.

9 SEP 1850 Utah och några av dess omkringliggande områden blev ett territorium i Förenta staterna.

OKT–NOV 1856 Hårda snöstormar hindrade Willies och Martins handkärrekompagner i Wyoming. Många räddades av modiga män från Saltsjödalén.

VISSA DATUM ÄR
UNGEFÄRLIGA.

Läran och förbunden

EN ÖVERBLICK

ÖVERSIKT 3: KAPITEL 138 OCH OFFICIELLT
TILLKÄNNAGIVANDE 1 OCH 2

Se kapitelingresserna i *Läran och förbunden för historisk bakgrund och hänvisningar till History of the Church (Kyrkans historia)*.

MÄNNISKOR I KYRKANS
HISTORIA

■ **1866–1867** Hjälpföreningen organiserades på nytt med Eliza R Snow som president.

■ **10 MAJ 1869** Transkontinentala järnvägen färdigställdes, vilket gjorde att medlemmarna kunde samlas fortare och lättare i västra Amerika.

■ **28 NOV 1869** Föregångaren till Unga kvinnors organisation etablerades.

■ **10 JUN 1875** Föregångaren till Unga mäns organisation grundades.

■ **6 APR 1877** Templet i S:t George i Utah invigdes.

■ **29 AUG 1877** De tolv apostlarnas kvorum, med John Taylor som president, ledde kyrkan.

■ **25 AUG 1878** Primärföreningens första möte hölls.

■ **10 OKT 1880** Första presidentskapet organiserades på nytt. John Taylor inröstades som kyrkans tredje president.

■ **17 MAJ 1884** President Taylor invigde templet i Logan, Utah.

■ **25 JUL 1887** Wilford Woodruff ledde kyrkan som president för de tolv apostlarnas kvorum.

■ **17 MAJ 1888** President Woodruff invigde templet i Manti, Utah.

■ **7 APR 1889** Wilford Woodruff inröstades som kyrkans fjärde president.

■ **SEP 1898** Lorenzo Snow inröstades som kyrkans femte president.

■ **MAJ 1899** Medan president Snow sökte visdom i bön om hur man skulle lösa kyrkans ekonomiska problem, fick han en uppenbarelse där tiondelagen betonades.

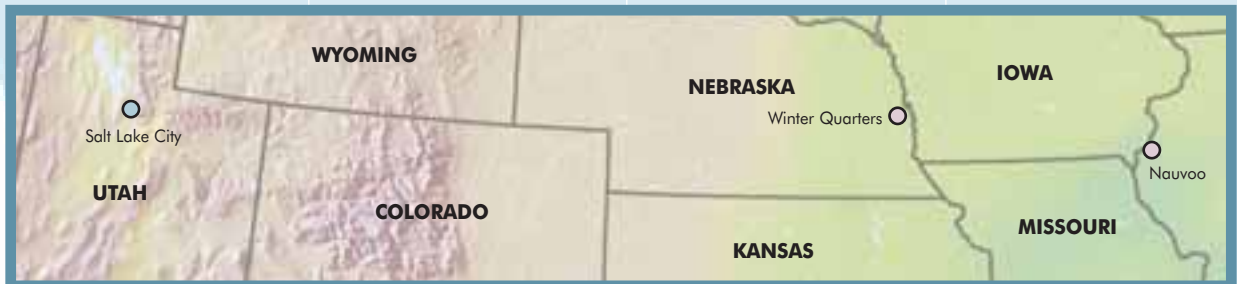
■ **AUG 1901** En mission öppnades i Japan.

■ **OKT 1901** Joseph F Smith blev kyrkans sjätte president.

■ **1906** President Joseph F Smith blev kyrkans förste president att besöka Europa.

■ **1908–1909** Man började med prästadsömmöten varje vecka i församlingarna och införde ålderskrav för när värdiga unga män kunde ordineras.

SALT LAKE CITY Utah

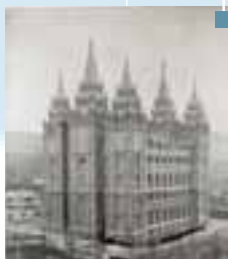
Kapitelnumret (se också de inringade siffrorna ovan), datumet då kapitlet gavs och situationen som föranledde uppenbarelsen:

138. 3 okt 1918 President Joseph F Smith studerade skrifterna för att få insikt om vår tillvaro efter döden.

***Officiellt tillkännagivande 1. 24 sep 1890** President Wilford Woodruff sökte efter en lösning på problemen som uppkommit till följd av förföljelsen av dem som utövade månggifte.

****Officiellt tillkännagivande 2. 1 jun 1978** President Spencer W Kimball önskade få veta Herrens vilja beträffande att utsträcka prästadsömmets välsignelser till alla värdiga män i kyrkan.

1*

■ **6 APR 1893** President Woodruff invigde templet i Salt Lake City.

■ **4 JAN 1896** Utah blev en stat i Amerikas förenta stater.

■ **1898** De första kvinnliga missionärerna som verkade på heltid avskildes.

JOSEPH F SMITH
1838–1918

HEBER J GRANT
1856–1945

GEORGE ALBERT SMITH
1870–1951

DAVID O MCKAY
1873–1970

JOSEPH FIELDING SMITH
1876–1972

Salt Lake City, Utah: Sep 1848–

1912 De första seminariekurserna startade.

27 APR 1915 Första presidentskapet uppmanade medlemmarna att regelbundet hålla hemafton.

NOV 1918 Heber J Grant blev kyrkans sjunde president.

1926 Det första religionsprogrammet för universitetsstudenter startades.

15 JUL 1929 Tabernakelkören hade sin första radioutsändning.

1930 Kyrkan firade hundraårsjubileum.

7 APR 1936 Vårdsprogrammet startades.

1939–1940 På grund av andra världskriget evakuerades missionärerna från Europa, Stilla havet och andra områden.

MAJ 1945 George Albert Smith blev kyrkans åttonde president.

1947 Kyrkans medlemsantal passerade enmiljonstrecket.

APR 1951 David O McKay inröstades som kyrkans nionde president.

1952–1961 Missionärsarbetet utvidgades i många områden i världen. President McKay lärde: "Varje medlem en missionär."

1955–1958 De första stavarna organiserades och de första templet invigdes utanför Nordamerika och Hawaii.

SEP 1955 Kyrkans college på Hawaii öppnades.

1961 Prästadömet korrelationsprogram infördes.

SEP 1967 De första regionrepresentanterna kallades.

JAN 1970 Joseph Fielding Smith inröstades som kyrkans tionde president.

1971 Kyrkans medlemsantal översteg tremiljonstrecket.

JUL 1972 Harold B Lee inröstades som kyrkans elfte president.

DEC 1973 Spencer W Kimball blev kyrkans tolfte president.

1974 President Kimball uppmanade medlemmarna att "förlänga stegen" och "utöka visionen" av det världsomfattande missionärsarbetet.

1975–1976 De sjuttios första kvorum omorganiserades för att verka som ett generalauktoritetskvorum.

1979–1981 Nya utgåvor av skrifterna med förbättrade studiehjälpmedel gavs ut på engelska.

1980 Ett schema med tre söndagsmöten i följd infördes.

1982 Kyrkans medlemsantal översteg femmiljonstrecket.

24 JUN 1984 Områdespresidentskap organiserades för att stärka kyrkans ledning på lokal nivå.

AUG 1985 En ny psalmbok på engelska gavs ut och blev grundval för nya psalmböcker på många språk.

NOV 1985 Ezra Taft Benson blev kyrkans trettonde president.

1985 Det humanitära hjälpprogrammet utvidgades storligen så att det blev möjligt att skicka mat, kläder och medicinska förnödenheter till behövande runtom i världen.

1986 Kyrkans medlemsantal nådde sexmiljonstrecket.

1986–1987 President Benson betonade vikten av att studera Mormons bok.

15 MAJ 1988 Den första staven i Västafrika organiserades.

1988–1991 Missionärsarbetet utvidgades till Östeuropa.

16 MAJ 1989 Brigham Young-universitetets Jerusalem Center invigdes.

JUN 1994 Howard W Hunter blev kyrkans fjortonde president.

MAR 1995 Gordon B Hinckley blev kyrkans femtonde president.

1 APR 1995 De första områdesauktoriteterna kallades.

23 SEP 1995 "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" gavs ut.

4 APR 1997 Kyrkans första områdesauktoritetssjuttio kallades.

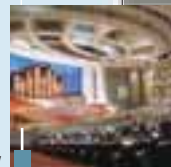
1997 Kyrkans medlemsantal översteg tio miljoner.

1998 Invigningen av de första mindre templet gjorde att fler medlemmar kunde besöka templet regelbundet.

24 MAJ 1999 Webbsidan FamilySearch™ startades.

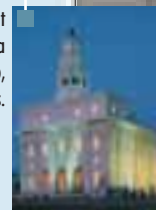
1 JAN 2000 Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum gav ut "Den levande Kristus" med deras vittnesbörd.

OKT 2000 President Hinckley invigde konferenscentret som har 21 000 sittplatser.

31 MAR 2001 President Hinckley tillkännagav etablerandet av Ständiga utbildningsfonden som är till för att hjälpa unga medlemmar att få en utbildning.

27 JUN 2002 Det återuppbyggda templet i Nauvoo, Illinois invigdes.

SEP 2005 Eitthundratjugotvå tempel är i bruk.

HAROLD B LEE
1899–1973

SPENCER W KIMBALL
1895–1985

EZRA TAFT BENSON
1899–1994

HOWARD W HUNTER
1907–1995

GORDON B HINCKLEY
1910–

Gläd dig åt Mormons bok

Välj under bön ut och läs från det bär budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

L&F 17:6: "[Joseph Smith] har översatt boken ... och likavisst som eder Herre och Gud lever, är den sann."

Hur kan jag stärka min andliga kapacitet medan jag gläder mig åt Mormons bok?

President Gordon B Hinckley:

"Om var och en av er följer detta enkla program [att läsa ut Mormons bok före årets slut], oavsett hur många gånger ni har läst Mormons bok tidigare, så kommer ni att känna Herrens ande i större mått i ert liv och ert hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydnad mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever." ("Ett levande och sant vittnesbörd", *Liabona*, aug 2005, s 6)

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum: "Varje person som under bön studerar Mormons bok kan också få ett vittnesbörd om dess gudomlighet. Dessutom kan denna bok ge hjälp med personliga problem på ett mycket påtagligt sätt. Vill du övervinna en dålig vana? Vill du

förbättra förhållandena i din familj? Vill du öka din andliga förmåga? Läs Mormons bok! Den kommer att föra dig närmare Herren och hans kärleksfulla kraft. Han som mättade en stor skara människor med fem bröd och två fiskar — han som hjälpte den blinde att se och den lame att gå — kan också välsigna dig! Han har lovat att de som lever efter de föreskrifter som finns i boken 'skola ärva det eviga livets krona.'" ("Ett vittnesbörd om Mormons bok", *Liabona*, jan 2000, s 84-85)

Hur kan jag visa min glädje över att Mormons bok har kommit till?

President Ezra Taft Benson

(1899-1994): "Vi, kyrkans medlemmar, och i synnerhet missionärerna, måste förkunna och vittna om Mormons bok till jordens ändar. Mormons bok är det stora standard som vi skall använda. Den visar att Joseph Smith var en profet. Den innehåller Kristi ord och dess stora uppgift är att föra människor till Kristus. Allt annat är av underordnad betydelse. Mormons boks gyllene fråga är: 'Vill du veta mer om Kristus?'" ("Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, maj 1988, s 6)

Julie B Beck, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap: "Herren har sagt oss att vår tid ska användas till att studera

skrifterna (se L&F 26:1) och att 'Mormons bok och de heliga skrifterna [är] till [vår] undervisning'. (L&F 33:16) Varje kvinna kan lära ut evangeliets lärdomar i sitt hem, och varje syster i kyrkan måste ha kunskap om evangeliet för att kunna verka som ledare och lärare. Om du inte redan utvecklat vanan att dagligen studera skrifterna, så börja nu och fortsätt studera för att bereda dig för dina ansvar i det här livet och i evigheterna." ("Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna", *Liabona*, maj 2004, s 107-108) ■

De tolv apostlarna

Jag vittnar för er att de fjorton män, som liksom jag har ordinerats, verkligen är apostlar. När jag säger detta, säger jag inte mer än vad Herren har sagt, inte mer än vad som kan uppenbaras för den som med ett uppriktigt hjärta och ett verkligt uppsåt strävar efter att få ett eget vittnesbörd genom Anden.

Den åttonde i en serie artiklar om prästadömetts kvorum och deras syften.

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

När Jesus organiserade sin kyrka ”gick [han] upp på berget för att be, och han bad hela natten till Gud.

När det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och valde ut bland dem tolv, som han kallade apostlar.”¹ De kallades direkt från livets vardagliga uppgifter.

Petrus var den som blev kallad först, och Herren sade till honom: ”Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen.”² Samma heliga myndighet finns i ordinationen av varje apostel.

Paulus lärde att apostlar och profeter kallades för att ”utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp”, och han förklarade att dessa ämbeten skulle bestå ”tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son”.³

Efter en tid fanns inte apostlarna längre, och därmed inte heller nycklarna. Paulus hade profeterat om människor som lät sig ”[föras] bort av varje vindkast i läran”.⁴

Och så blev det. Istället för enighet i tron blev det splittring och oenighet.

Det var under sådana omständigheter som den unge Joseph Smith bad om att få veta

vilken av alla kyrkor som var sann, och vilken han skulle sluta sig till.

Joseph såg Fadern och Sonen i en syn, vilket blev inledningen till denna tidshushållning. Sedan återställdes fullheten av Jesu Kristi evangelium, med samma organisation som fanns i den ursprungliga kyrkan, byggd på apostlarnas och profeternas grund.⁵

Några tror att organisationen överräcktes till profeten Joseph Smith som en uppsättning ritningar och beskrivningar till en byggnad, där alla detaljer var uppenbara från början. Men den kom inte på det sättet. Den kom i stället en bit i taget när bröderna var redo och när de frågade Gud.

Melkisedekiska prästadömet, den högsta myndighet som Gud gett människan, återställdes under Petrus, Jakobs och Johannes händer. Genom dem, sade Herren, ”ordinerade och konfirmerade [jag] eder till apostlar och särskilda vittnen om mitt namn, så att I mån hålla nycklarna till edert ämbete och till det som jag uppenbarade för dem —

åt vilka jag anförtrott mitt rikes nycklar och mitt evangeliums utdelning för de sista dagarna”.⁶

Första presidentskapet organiserades 1833. Två år senare, i februari 1835, kom de tolv apostlarnas kvorum. Och det är så det ska vara. Första presidentskapet kom först i ordningen och står först i myndighet. Och enligt mönstret bestod det av män som kallats från livets vardagliga uppgifter.

När första presidentskapet och de tolv

Ovan: De tolv apostlarnas kvorum — sittande: President Boyd K Packer, tillförordnad president; äldste L Tom Perry; äldste Russell M Nelson; äldste Dallin H Oaks; äldste M Russell Ballard och äldste Joseph B Wirthlin. Stående: Äldste Richard G Scott; äldste Robert D Hales; äldste Jeffrey R Holland; äldste Henry B Eyring; äldste Dieter F Uchtdorf och äldste David A Bednar. Till höger: Första presidentskapet — president Gordon B Hinckley (i mitten); president Thomas S Monson, förste rådgivare (till vänster) och president James E Faust, andre rådgivare (till höger).

apostlarnas kvorum är organiserat, när de sjuttios och presiderande biskopsrådets ämbeten är uppenbarade, råder den rätta ordningen. Men det finns en skillnad.

Kanske president J Reuben Clark uttryckte det bäst: "Några av generalauktoriteterna [apostlarna] har fått en speciell kallelse. De besitter en speciell gåva. De är inröstade som profeter, siare och uppenbarare, vilket ger dem en speciell andlig gåva när de undervisar folket. De har rättigheten, makten och myndigheten att förkunna Guds sinne och vilja för hans folk, underkastade kyrkans presidents övergripande makt och myndighet. De andra generalauktoriteterna har inte fått denna speciella andliga gåva." Denna begränsning "gäller alla andra ämbetsmän

och medlemmar i kyrkan, därför att ingen av dem är andligt begåvad som profet, siare och uppenbarare".⁷

Dessutom sade president Clark att bland medlemmarna i de tolv och i presidentskapet "är endast kyrkans president, den presiderande högprästen, inröstad som profet, siare och uppenbarare för kyrkan, och han ensam har rätten att erhålla uppenbarelser för kyrkan, antingen nya eller tillägg, eller att ge auktoritativa tolkningar av skrifterna som ska vara bindande för kyrkan, eller på något sätt ändra de rådande doktrinerna i kyrkan".⁸

Det tog en generation av frågor och svar innan den ordning vi har i dag blev fastställd. Varje steg mot att fullkomna denna ordning har tagits för att uppfylla ett behov

Ovan: "[Jesus Kristus] kallade ... till sig sina lärjungar och valde ut bland dem tolv, som han kallade apostlar." Till vänster: Äldste Richard G Scott och äldste Russell M Nelson hälsar på Fidel Francis Bogler och hans familj i Abidjan i Elfenbenskusten.

och som bönesvar. Och denna process fortgår i våra dagar.

"De Tolv utgöra ett resande presiderande högråd och officiera i Herrens namn under kyrkans presidentskaps ledning och i överensstämmelse med himmelens förordning. De skola uppbygga kyrkan och ordna alla dess affärer ibland alla folk."⁹

Dit första presidentskapet inte kan åka, skickas de tolv för "att öppna rikets dörr överallt".¹⁰ De har fått i uppdrag att gå ut i hela världen, ty ordet *apostel* betyder sändebud.¹¹

Herren sade: "Och varhelst du förkunnar mitt namn, skall en vid dörr öppnas för dig, så att de må mottaga mitt ord."¹² Och han lovade: "Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner."¹³

De tolv apostlarna "äro kallade att vara ... särskilda vittnen om Kristi namn för hela världen".¹⁴ Var och en av dem har detta särskilda vittnesbörd om att Jesus är Kristus.

President Joseph Fielding Smith förklarade att "varje medlem i kyrkan borde ha de intryck som den Helige Anden gjort på hans själ om att Jesus är Guds Son outplånligt inpräntade, så att de inte kan glömmas bort".¹⁵

Från Nephi vet vi att "änglar tala genom den Helige Andens kraft".¹⁶ Mormon sade att "deras gärning är att kalla människorna till omvändelse och att uppfylla och göra det verk, som tillhör Faderns förbund, vilka han gjort med människornas barn och för att bereda vägen ibland människors barn". Mormon förklarade vidare att änglar utför sitt tjänande "genom att förkunna Kristi ord för Herrens utvalda redskap, så att de kunna bära vittnesbörd om honom.

Sålunda bereder Herren Gud vägen, så att resten av människorna må hava tro på Kristus och att den Helige Anden måtte få rum i deras hjärtan enligt sin egen kraft. På så sätt uppfyller Fadern de förbund han gjort med människors barn."¹⁷

Det finns en urskillningens kraft förlänad dem "som av Gud utses och ordineras att vaka över [Hans] kyrka".¹⁸ Att urskilja betyder "att se".

President Harold B Lee berättade en gång för mig om

ett samtal med äldste Charles A Callis i de tolv kvorum. Broder Callis hade sagt att urskillningens gåva var en börda som var väldigt tung att bära. Att tydligt se vad som kommer att hända och ändå se medlemmar som är tröga eller motsätter sig råd eller till och med förkastar apostlarnas och profeternas vittnesbörd medför djup sorg.

Trots det måste "ansvaret för ledningen av denna kyrka" ligga på oss tills "ni utser andra att efterträda er".¹⁹

Han varnade oss för de få i kyrkan "vilka hava bekänt att de känna mitt namn och icke hava känt mig utan hava hädat mig mitt i mitt hus".²⁰

"Din röst", befalldes Herren de tolv, "skall bestraffa överträdaren, och för din näpst skall bitterheten av förtalarens tunga borttagas".²¹

Några få inom kyrkan förebrår öppet eller kanske ännu värre, i anonymitetens mörker, sina ledare i församlingarna och stavarna och i kyrkan, och söker genom sitt tal göra så att oskyldiga blir fällda,²² som Jesaja sade. Till dem sade Herren: "Förbannade äro alla de som upplyfta sin häl emot mina smorda, säger Herren, och ropa att dessa hava syndat, när de icke hava begått någon synd ... utan gjort det som var rätt i mina ögon och vad jag befällt.

De som ropa överträdelse, göra detta emedan de själva äro syndens tjänare och olydiga barn ...

Och emedan de hava felat mot mina små, skola de avskäras från mitt hus förordningar.

Deras korg skall aldrig bliva full, deras hus och lador skola förstöras och själva skola de bliva föraktade av dem som smickrade dem.

De skola ej hava rättighet till prästadömet, ej heller deras säd efter dem från släkte till släkte."²³

Detta fruktansvärda straff kommer inte att gälla dem som efter bästa förmåga försöker leva efter evangeliet och stödja sina ledare. Inte heller gäller det dem som i det förflutna har gjort sig skyldiga till liknöjdhet eller rentav motsättningar, om de omvänder sig, erkänner sina överträdelser och överger dem.²⁴

Nyligen påminde president Hinckley bröderna om att fastän vi kallats från vardagliga sysselsättningar har vi blivit ålagda ett heligt uppdrag. Och vi tröstar oss med det som Herren sade till de ursprungliga tolv: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er."²⁵

Medan var och en känner sin begränsning, finns det styrka i enighet. Aldrig i kyrkans historia har bröderna i presidentskapet och de tolv varit mer enade.

Varje vecka träffas vi i templet. Vi öppnar mötet genom att knäfalla i bön och vi avslutar med bön. Varje bön uppsänds i en anda av undergivenhet och lydnad mot honom som kallade oss och vars tjänare och vittnen vi är.

Herren fordrar att "varje beslut, som fattas av något av dessa kvorum, måste ske efter detsammans enhälliga bifall" och att "de beslut, som fattas i dessa kvorum ... skola fattas i rättfärdighet, i helighet och hjärtats ödmjukhet, mildhet och tålmod samt i tro, dygd, kunskap, måttlighet, fördragsamhet, gudfruktighet, broderlig vänlighet och kärlek".²⁶ Detta bemödar vi oss uppriktigt om att göra.

Vi vet att vi innehar prästadömet makt "gemensamt med dem som någonsin hava mottagit en utdelning ända ifrån skapelsens begynnelse".²⁷ Vi tänker på dem som har föregått oss i dessa heliga ämbeten, och ibland känner vi deras närvaro.

”De Tolv utgöra ett resande presiderande högråd och officiera i Herrens namn under kyrkans presidentskaps ledning och i överensstämmelse med himmelens förordning. De skola uppbygga kyrkan och ordna alla dess affärer ibland alla folk.”

Dit första presidentskapet inte kan åka, skickas de tolv för "att öppna rikets dörr överallt". De har fått i uppdrag att gå ut i hela världen, ty ordet apostel betyder sändebud.”

APOSTLASKAPET

”Nycklarna som tillhör det eviga prästadömet, som är efter Guds Sons sätt, tillhör en apostels kallelse.

Hela prästadömet, alla nycklar, alla gåvor, alla begåvningar och allt som bereder människan för att återinträda i Faderns och Sonens närhet innefattas i apostlaskapet.”

**President Brigham Young (1801–1877),
Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young, s 138.**

Vi är överväldigade av det som Herren sade om dem som innehar dessa heliga kallelser: ”Och vad de tala drivna av den Helige Anden skall vara helig skrift, skall vara Herrens vilja, skall vara Herrens sinne, skall vara Herrens ord, skall vara Herrens röst och Guds kraft till frälsning.”²⁸

Under en mycket svår tid gav Herren den strängaste varning jag känner till i alla skrifterna. Den hade att göra med byggandet av templet i Nauvoo. De heliga visste av erfarenhet att om de började bygga ett tempel så skulle det bli fruktansvärda förföljelser, så de sköt upp det. Herren utsträckte tiden och sade: ”Om I icke gören detta på den bestämda tiden, så skolen I såsom en kyrka och edra döda med eder bliva förkastade, säger Herren, eder Gud.”²⁹

Ofta förbises ett underbart löfte i denna uppenbarelse: ”Om mitt folk vill hörsamma min och mina tjänares röst, vilka jag utvalt att leda mitt folk, se, sannerligen säger jag eder: De skola icke flyttas från sina platser.”³⁰

Kom ihåg detta löfte. Håll fast vid det. Det bör vara en stor tröst för dem som kämpar med att hålla samman en familj i ett samhälle som blir alltmer likgiltigt för, och till och med fientligt inställt till, de normer som är oundgängliga för en lycklig familj.

Löftet är en upprepning av det som Herren sade till folket: ”Välsignade ären I, om I given akt på dessa tolv ord, vilka jag har utvalt ibland eder att verka ibland eder och vara edra tjänare.”³¹

Jag upprepar löftet att de som lyssnar till de mäns röst som Herren har utvalt, ”skola icke flyttas från sina platser”.³²

Men löftet följdes av denna varning: ”Men om de icke vilja hörsamma min röst eller de mäns röst, som jag utvalt, skola de icke bliva välsignade.”³³

Det värdefullaste vi har att ge är vårt vittnesbörd om Herren, vårt vittnesbörd om Jesus Kristus.

Jag vittnar för er att de fjorton män, som liksom jag har

ordinerats, verkligen är apostlar. När jag säger detta, säger jag inte mer än vad Herren har sagt, inte mer än vad som kan uppenbaras för den som med ett uppriktigt hjärta och ett verkligt uppsåt strävar efter att få ett eget vittnesbörd genom Anden.

Dessa män är Herrens sanna tjänare. Ge akt på deras råd. Detta gäller även de sjuttio, vilka som särskilda vittnen bär ett apostoliskt ansvar, och biskopsrådet, värddiga Guds män. Det gäller även

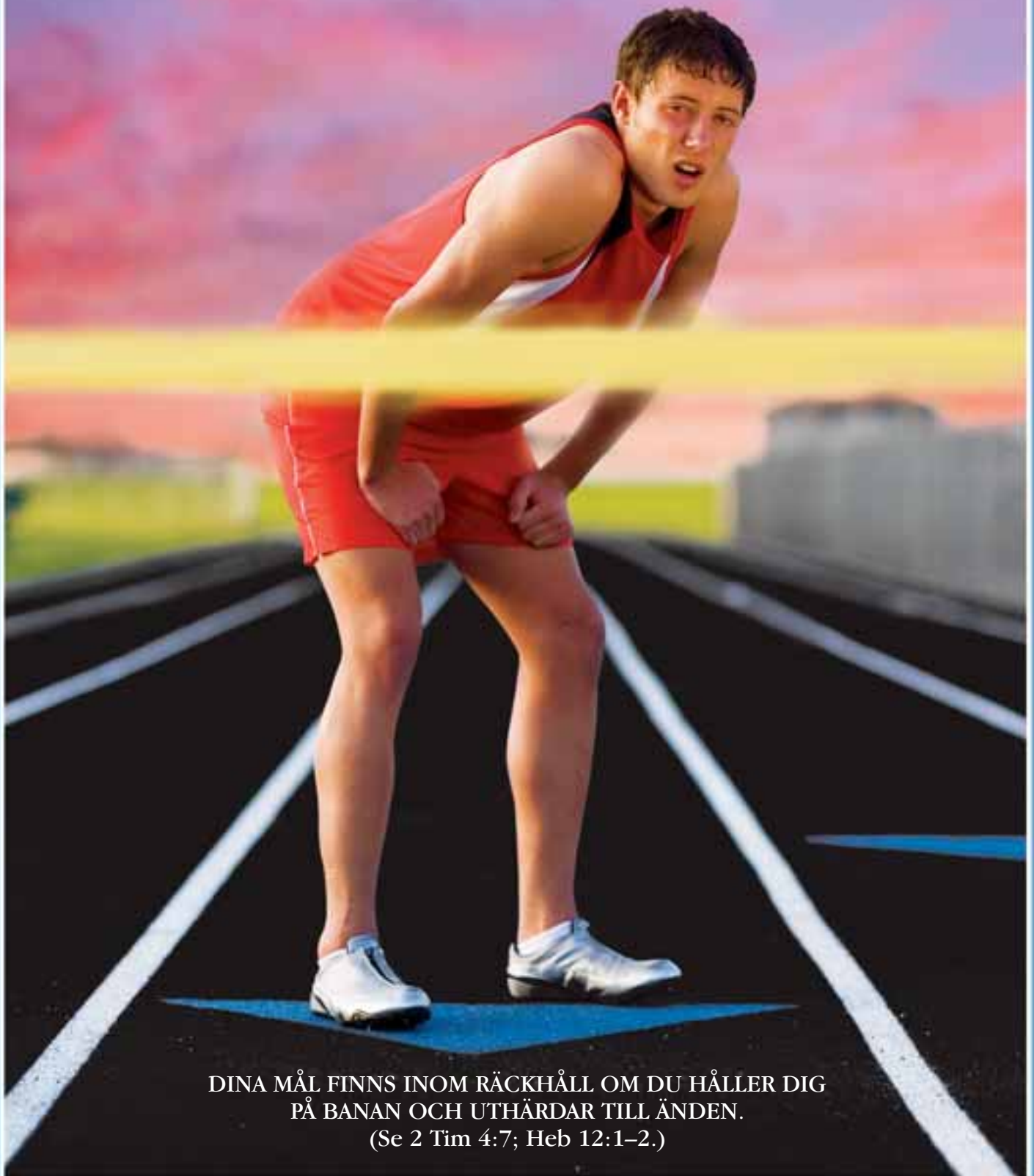
bröderna och systrarna överallt i världen som är kallade att leda, som har förvärvat den kunskap som är dyrbarare än allt annat.

Det finns begränsningar för vad Anden tillåter oss att säga.³⁴ Så jag avslutar med mitt vittnesbörd, mitt särskilda vittnesbörd, om att Jesus är Kristus, att han genom en profet-president presiderar över denna ”den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta”.³⁵ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk 6:12–13.
2. Matt 16:19.
3. Ef 4:12–13.
4. Ef 4:14.
5. Se Ef 2:20; Trosart 1:6.
6. L&F 27:12–13.
7. ”Upptebarelser från himmelen”, *Nordstjärnan*, jan 1995, s 62.
8. *Church News*, 31 jul 1954, s 10.
9. L&F 107:33.
10. L&F 112:17; se även L&F 107:35; 124:128.
11. Se Bible Dictionary, ”Apostle”, s 612.
12. L&F 112:19.
13. L&F 112:10.
14. L&F 107:23.
15. ”The Twelve Apostles” (opulerat tal till fakulteten inom seminariet och institutet, 18 jun 1958), s 6.
16. 2 Nephi 32:3.
17. Moroni 7:31–32.
18. L&F 46:27.
19. Draft declaration of the Twelve Apostles, i en rapport från ett möte med de tolv i mars 1844, Brigham Young Papers, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas arkiv.
20. L&F 112:26.
21. L&F 112:9.
22. Jes 29:21; se även 2 Nephi 27:32.
23. L&F 121:16–17, 19–21.
24. Se L&F 58:43.
25. Joh 15:16.
26. L&F 107:27, 30.
27. L&F 112:31.
28. L&F 68:4.
29. L&F 124:32.
30. L&F 124:45.
31. 3 Nephi 12:1.
32. L&F 124:45.
33. L&F 124:46.
34. Se Alma 12:9.
35. L&F 1:30.

AVSLUTA LOPPET

DINA MÅL FINNS INOM RÄCKHÅLL OM DU HÅLLER DIG
PÅ BANAN OCH UTHÄRDAR TILL ÄNDEN.
(Se 2 Tim 4:7; Heb 12:1-2.)

FOTO MATTHEW REIER, BILDEN ÄR ARRANGERAD

Lyckade hemaftnar

Tonåringarna i Filippinerna inser att de har stor del i att göra hemaftnarna lyckade.

ADAM C OLSON
Kyrkans tidningar

Lehi, en av profeterna i Mormons bok, såg aldrig någon PowerPoint-presentation under sin resa från Jerusalem till det förlovade landet, så Erika Santillan vet inte vad Lehi skulle tycka om att vara med i en. Men Erikas familj tyckte att den var jättebra.

Erika, en laurel-flicka i Cainta andra församling i Taytay stav i Filippinerna, tycker om familjens hemafton, men hon erkänner att det ibland är lättare att intressera sig för vissa lektioner än andra. Så när det var hennes tur att ha lektion om Lehis dröm i 1 Nephi 8 så ville hon att den skulle vara rolig.

”Vi tittade på en av kyrkans videofilmer och pratade om den”, säger hon. ”Sedan visade jag en PowerPoint-presentation om Lehis dröm så att vi lättare kunde föreställa oss den.” Hon ler. ”Det var verkligen teknologi på hög nivå.”

Erikas entusiasm och kreativitet gjorde inte bara att familjen förstod skriften bättre, de fick också njuta av hemaftnens andra välsignelser.

Ungdomar i hela Filippinerna inser att de har en stor del i att göra hemaftnarna lyckade.

Nyckeln till framgång

Ungdomarna i Filippinerna tillhör de ungdomar runt om i världen som har upptäckt nyckeln till en lyckad hemafton: Ju mer man är villig att bidra med, desto mer är det troligt att man får ut av den.

Det börjar med att man har en bra inställning och är villig att delta, enligt Michel Angelene Ramirez, en laurel-flicka i Täytay första församling: "Det gör att det blir roligt."

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum har uppmanat ungdomarna att bidra till att hemaftnarna blir lyckade:

"Hela bördan av att planera och förbereda familjens hemafton borde inte bara vara föräldrarnas ansvar. De bästa hemaftnarna jag har sett har varit när barnen är med om att planera.

Jag kallar er diakoner, lärare och präster, bikupsflickor, mia-flickor och laurel-flickor att hjälpa till för att era hemaftnar ska bli lyckade." ("Därför har jag fått undervisning",

Nordstjärnan, jul 1994, s 38)

Ni måste inte bidra med någon högteknologisk presentation. Dessa filippinska ungdomar bidrar på enkla sätt varje vecka. Bara genom att uppsända en bön, läsa ett skriftställe, leda sången eller ansvara för förfriskningarna eller en aktivitet kan man sprida en känsla av harmoni och vara ett gott exempel för sina syskon.

Och så var det där med att hålla en lektion. Det kan vara nervöst för vissa, men det kan också vara en bra upplevelse "Jag kommer fortfarande ihåg den första lektionen jag höll", säger 17-åriga Milliza Anne Ramirez, som kallas Li-anne. "Den handlade om hur vänlighet börjar med mig."

"Jag kommer ihåg en lektion jag höll i", säger Li-annes syster Michel Angelene. "Jag

Dessa ungdomar i Filippinerna tycker inte bara om familjens hemafton, de tycker också om att göra den rolig. Motsatt sida: Kyla Medes. Ovan: Erika Santillan, Kyla, Milliza Anne Ramirez och Michel Angelene Ramirez. Infällt: Dwayne José.

höll en lektion med hjälp av en affisch om dåligt språk. [Se *New Era*, apr 1991, s 15.] Vi videofilmade lektionen så att vi kunde skicka den till några av våra släktingar. Vi tittar fortfarande på den ibland”, säger hon och skrattar.

”Hemaftnarna hjälper alla i min familj att komma närmare varandra”, säger Kyla Medes, en mia-flicka i Taytay första församling.

Välsignelserna av lyckade hemaftnar

Dessa filippinska ungdomar har upptäckt att hem-

aftnarna välsignar deras familj på vissa specifika sätt. Bland annat förbättras kommunikationen bland familjemedlemmarna, de kommer närmare

NÅGOT UNDERBART

”Ur dessa små enkla [hemaftnar], som hölls i vardagsrummet i vårt

gamla hem, uppstod någonting obeskrivligt och underbart. Vår kärlek till våra föräldrar stärktes. Vår kärlek till våra syskon växte. Vår kärlek till Herren ökade. Uppskattning för det enkla och goda växte fram i våra hjärtan. Dessa underbara ting förverkligades eftersom våra föräldrar följde rådet från kyrkans president.”

President Gordon B Hinckley, ”Familjens hemafton”, *Liahona*, mar 2003, s 3.

varandra och de lär sig viktiga evangelieprinciper.

”På hemaftnarna talar vi om Jesus Kristus, kyrkan och problem vi har” säger Rhea Reyes, en bikupsflicka i Taytay andra församling. ”Vi ber tillsammans om att få vägledning och välsignelser av Gud. Det stärker oss.”

”Vi kan bara prata”, säger Kyla. ”Vi lär oss om hur kyrkan fungerar, hur mycket Jesus älskar oss och om hur böner verkligen besvaras.”

”Vi tycker om att vara tillsammans. Vi lär oss saker, vi har roligt och vi får prata med varandra”,

säger Michel Angelene. ”När vi pratar så kommer vi närmare varandra.”

Ungdomarna är särskilt tacksamma för möjligheten de får under hemaftnarna att tala öppet med sina föräldrar. ”Jag kan prata med dem om allvarliga saker”, säger Erika. ”Familjens hemafton är ett jättebra tillfälle att prata med familjen.”

Dessa välsignelser stärker familjerna och för familjemedlemmarna närmare varandra. Fastän det ibland är svårt att hålla hemafton när världen drar alla åt olika håll så är det värt besväret.

”Varje gång vi har en hemafton så hjälper det oss igenom resten av veckan”, säger Dwayne José, en präst i Cainta första församling. ”Om vi inte har det så känns inte veckan komplett.” ■

MÅNDAGSKVÄLL I MANILA

ADAM C OLSON

Kyrkans tidningar

Måndagskvällarna i Manila verkar vid första anblick inte skilja sig från några andra kvällar. Bilarna i staden liknar miljoner myror som alla försöker använda samma smala trädgren för att krypa i två olika riktningar på en gång. Förutom att dessa myror tutar.

Vi försökte ta oss hem till familjen Velasco så att jag kunde få se en filippinsk hemafton, men rusningstrafiken ville inte samarbeta. Till slut sade vår guide att han skulle ta en genväg och körde in på en trång gata, packad med folk som köpte och sålde saker vid små stånd längs vägkanten. Alla verkade ha trevligt och skrattade och ropade till varandra. De lade knappt märke till vår lilla bil som kröp fram genom deras utomhusköpcenter.

När vi till slut kom fram till familjen Velascos hus vid andra änden av marknaden var kontrasten förbluffande. När vi kom in i huset försvann plötsligt allt oljud från utsidan.

De hade inte satt sig ner för lektionen än, men hemaftonen hade börjat. Sexåriga Stephen satt på syster Velascos knä medan hon och broder Velasco pratade med farmor och farfar. Kevin och Kirby, 14 år, skrattade åt något som 15-åriga Naomi sade. Katrina, 11 år, lade fram skrifterna och en psalmbok.

När vi hade hälsat på alla satte sig familjen ner. Farfar höll inledningsbönen. Broder Velasco talade om talanger. Under diskussionens gång växlade familjen mellan tagalog och engelska, beroende på vad som passade bäst. Katrina och Naomi turades om att läsa liknelsen om talenterna i Matteus 25:14–30. Broder Velasco tog fram sin gitarr och delade med sig av sin spelar-talang. Sedan gav han gitarren till Kirby som också spelade en sång. Syster Velasco hjälpte Stephen att hålla avslutningsbönen och så gick alla till köket för att få något särskilt gott, hemlagad pizza.

Medan alla satt och mumsade hade jag möjlighet att fråga dem hur de kände för att ha hemafton.

"Vad tyckte du bäst om?" frågade jag Kirby. Oturligt nog hade han pre-

cis tagit en ny tugga. "Förfriskningarna", sade han med munnen full. Alla skrattade.

"Skrattet", sade Naomi när alla hade slutat fnittra.

"Vad har den gjort för er familj?"

"Vi har fått ett starkare band", sade Kevin. "Det är det som händer när man berättar om sina tankar och känslor."

Det var ett bra svar, men jag ville vara säker på att han inte bara sade det för att jag var där. "Är det verkligen så?" frågade jag.

Alla nickade. "Vi har kommit närmare varandra tack vare familjens hemafton", sade Naomi. "Vi är vänligare mot varandra."

Det var uppenbart. Hemaftonens välsignelser var också uppenbara. Och det var mycket motvilligt som jag sade hej då och gick tillbaka ut i en gränslöst hektisk värld. ■

Varje måndagskväll tar familjen Velasco ett kliv bort från världen för att ha roligt tillsammans. Överst: Kirby, Kevin, broder Charles Velasco, Katrina, syster Janette Velasco, Stephen och Naomi läser en artikel i Liahona. Ovan: Kirby spelar gitarr.

STÄRK FAMILJEN

LYCKA I FAMILJELIVET

Ett återkommande inslag som ger insikt i dina studier och användning av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen."

"Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation."¹

Uppnå lycka

Ett lyckligt familjeliv är inte bara ett mål här under jordelivet, utan även i kommande evigheter, och mödrar och fäder är förpliktigade att göra allt de kan för att förverkliga detta mål. Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kворum, som inser vår begränsning på

grund av andras handlingsfrihet, har sagt: "Vi kan inte styra vad andra väljer att göra. Sålunda kan vi inte tvinga våra barn till himmelen, men vi kan besluta oss för vad vi ska göra. Och vi kan besluta oss för att vi ska göra allt vi kan för att föra himmelens krafter till den familj som vi så gärna vill ha för evigt."²

Undervisning i hemmet

"Föräldrarna är läromästarna", sade äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum. "De undervisar mest effektivt genom exempel. Familjekretsen är den bästa platsen för att visa och lära sig om vänlighet, förlåtelse, tro på Gud och varje annan dygd i Jesu Kristi evangelium."³

Det är inte lätt i dagens värld att hjälpa barn mogna till andligt hängivna vuxna, men föräldrarna är inte ensamma i detta. De är medarbetare till vår himmelske Fader. Herren lovade missionärerna: ”Jag skall vara på eder högra sida och på eder vänstra, och min Ande skall vara i edra hjärtan och mina änglar runt omkring eder för att understödja eder.” (L&F 84:88) På grund av att undervisningen av egna barn kanske är det viktigaste missionärsarbetet kan föräldrar förvänta sig liknande löften.

President Spencer W Kimball (1895–1985) sade en gång: ”Det finns två sätt att sprida ljus. Att vara ljuset eller spegeln som återspeglar det. Vi föräldrar kan vara båda.”⁴ När föräldrar söker Herrens Ande i sitt liv så lyser deras exempel starkt för barnen och deras godhet blir en återspeglning av ett långt större ljus.

Disciplin

Ibland behöver barnen bli tillrättavise och disciplinerade. Därför bör föräldrar noga studera Läran och förbunden 121:41–44. President Gordon B Hinckley har också gett ett vist råd: ”[Det] behövs disciplin i familjer. Men disciplin med hårdhet och grymhet leder aldrig till förbättring utan snarare till avsky och bitterhet. Den botar ingenting utan förvärrar problemet.”⁵

”Barn kan inte tvingas till lydnad”, sade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. ”Vår bästa metod för att tillrättavisa barn när de har gjort något orätt är genom bestämdhet, kärlek, tålmod, vänlighet och övertalning.”⁶

Familjesammanhållning

Familjer blir starkare när de tillbringar tid tillsammans.

Äldste Oaks sade:

”Familjer bör be tillsammans, knäböja morgon och kväll och tacka för välsignelser och rådfråga Herren om gemensamma problem.

Familjer bör delta i kyrkans söndagsmöten tillsammans

När föräldrar söker Herrens Ande i sitt liv, lyser deras exempel klart för deras barn.

och närvara vid andra andliga möten som riktar sig till familjen.

Familjer bör studera och lära tillsammans ...

Familjer bör arbeta tillsammans ... Familjer bör också leka tillsammans, så att familjens aktiviteter förknippas med glada fritidsaktiviteter.

Familjemedlemmarna bör rådgöra med varandra och ta upp alla problem som rör familjen och dess medlemmar.

Familjer bör äta tillsammans. Måltiderna är naturliga tillfällen för familjen att komma samman och samtala. Det är en skam när sådana tillfällen går till spillo i familjegräl eller går om intet när familjemedlemmarna hämtar sin mat och skingras, som om familjens kök var en snabbmatsbutik.⁷

Tjänande och kärlek

Trots föräldrarnas ansträngningar att undervisa sina barn och bygga upp enighet i familjen kan barnen ibland sätta sig emot föräldrarna och till och med bli upproriska. De som märker att stämningen är spänd i familjen och att de för tillfället har förlorat slaget om lyckan, kan pröva följande löfte från äldste Eyring: ”Jag lovar er att om ni använder era gåvor till att tjäna någon annan så kommer ni att känna den kärlek som Herren har till den personen. Ni kommer också att känna hans kärlek till er.”⁸ Ibland är allt vi kan göra som föräldrar bara att älska och tjäna, utan att förvänta oss något i gengäld. Men sådana ansträngningar ger frid. Och så småningom, när stormen har passerat och känslorna har vecknat, kan de också medföra den frukt som vi eftertraktar mest — lycka i vår familj, nu och i evigheterna. ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. ”Familjen”, *Liabona*, okt 1998, s 22.
3. ”Parental Leadership in the Family”, *Ensign*, jun 1985, s 9.
4. Första generalkonferensen för Danmark, Finland, Norge och Sverige 1974, s 52.
5. ”Sen edra små”, *Liabona*, mar 2001, s 5.
6. ”Svårigheter för familjerna”, *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, jan 2004, s 3.
7. *Ensign*, jun 1985, s 10–11.
8. *To Draw Closer to God* (1997), s 88.

Vilken glädje när hon blev botad!

Magdalena Peñate de Guerra

Den 2 juni 2002 blev min lilla dotterdotter Susan Melina sjuk när hon bara var sju månader gammal, och hennes föräldrar tog henne till sjukhuset. Läkarna sade att hon hade en njurinfektion. Hon fick också en allvarlig bakteriell infektion som spred sig och orsakade skador på hjärtat, levern, mjälten, njurarna, lungorna och på nerv- och matsmältningssystemet. Hon var så sjuk att hon fick läggas in på intensivvårdsavdelningen.

Läkarna rådde Susan Melinas föräldrar att förbereda sig, för hon kunde dö när som helst.

Läkarna rådde hennes föräldrar att förbereda sig, för hon kunde dö när som helst. Hon låg kvar på intensivvårdsavdelningen i 26 dagar och fick antibiotika och många transfusioner. Under tiden fastade vi, hennes familj, ofta och bad Gud om ett underverk, att hon skulle bli helt botad — om det var

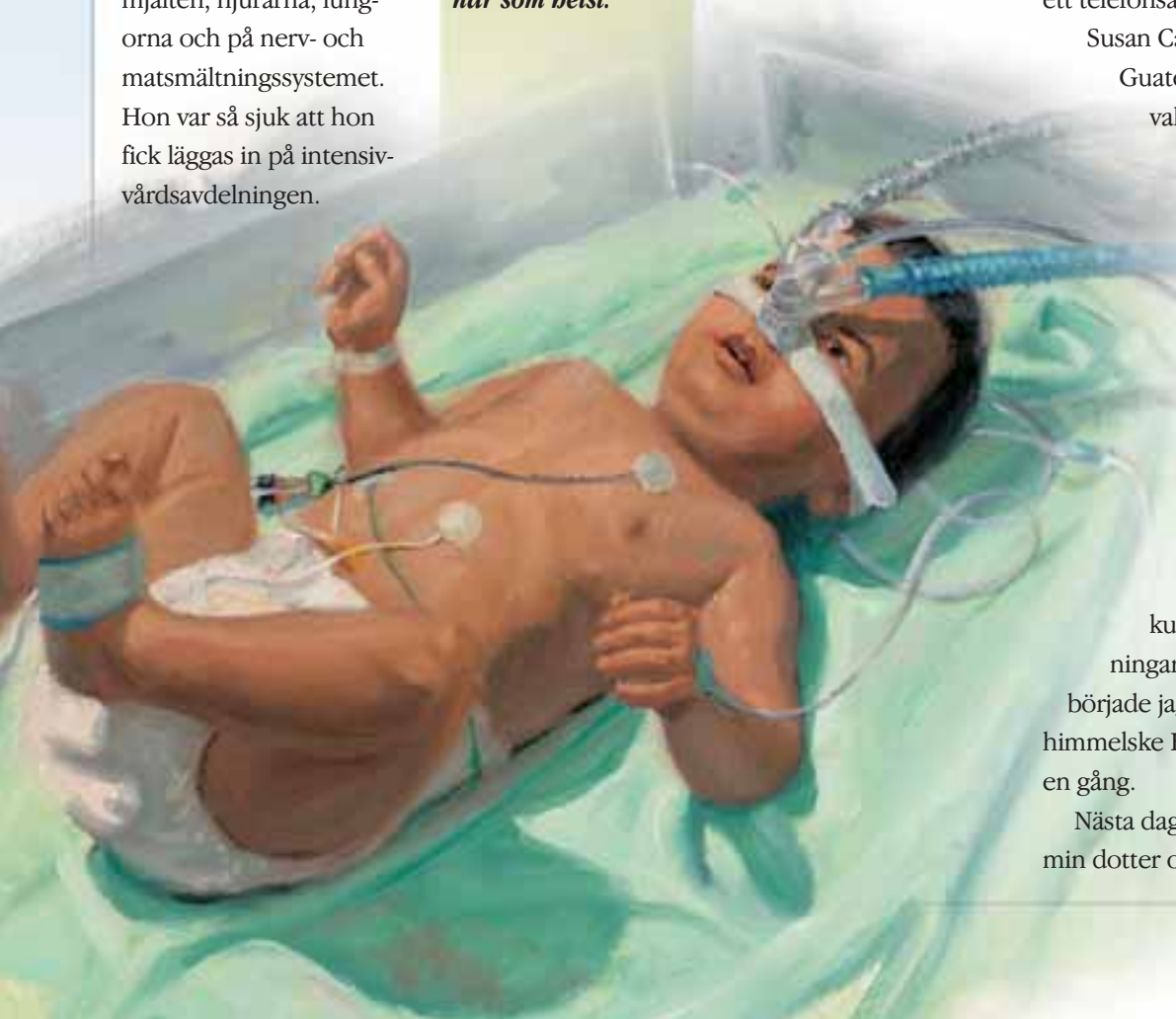
hans vilja. Två prästadömsbröder smorde och välsignade henne.

När Susan Melina hade varit på sjukhuset i två veckor blev hennes mamma också sjuk och fick snabbt opereras för blindtarmsinflammation. Det var en svår prövning för hela familjen.

Tjugo dagar efter det att Susan Melina hade lagts in på sjukhuset hade hon fortfarande inte blivit bättre. Men tack vare en persons generositet som vi inte ens känner kunde hennes föräldrar flytta henne till ett privat sjukhus där hon kunde få bättre vård.

En lördag runt tolvslaget fick jag ett telefonsamtal från min dotter, Susan Carolina. Jag var i templet i Guatemala City, där jag har en vaktmästartjänst. Min dotter sade att hennes lilla flicka hade blivit sämre och att infektionen nu hade satt sig i hjärtkamrarna. Enligt läkarna var det svårt att göra något för att hjälpa henne för hon var helt undernärdd. Hon var så sjuk att det var farligt att hålla henne, det kunde orsaka inre blödningar. När jag hade hört detta började jag omedelbart be till min himmelske Fader. Jag fastade ännu en gång.

Nästa dag, på söndagen, ringde min dotter och sade att bakterierna

hade försvunnit helt. Läkarna skrev ut Susan Melina på måndagen eftersom hon var utom all fara.

Medan vi gladda oss åt detta underverk insåg vi att inte alla trosvissa böner besvaras så snabbt, på det sätt vi önskar. Men jag är oändligt tacksam mot min himmelske Fader. Det råder inget tvivel om att han lever och hör våra böner. ■

Magdalena Peñate de Guerra är medlem i Villa Canales församling, Villa Hermosa stav, Guatemala City, Guatemala.

Jag ska köra bort dem

John Jairo Montoya

Jag var 20 år gammal och hade varit medlem i mina föräldrars kyrka under största delen av mitt liv. Men jag hade inte varit i kyrkan på tre år eftersom jag höll på att undersöka andra religiösa och moraliska filosofier — men ingen av dem kändes rätt.

En dag när jag kom hem till mina föräldrar var min bror och min bästa vän där. De sade att några unga kvinnor hade varit på besök och gett min bror en bok. Min bror hade bett min bästa vän att vara där när de kom tillbaka. Han ville att han skulle säga till dem att inte komma tillbaka.

Men när missionärerna kom sade min vän: ”Kom tillbaka om tre dagar, för jag vill höra lektionerna.”

Min bror var rasande. Jag frågade min vän vad han tänkte på, men

han sade bara: ”De är så vackra, och jag tycker om hur de pratar om Jesus Kristus.”

”Men jag ska köra iväg dem”, sade jag högdraget.

Två veckor gick utan att jag hade möjlighet att göra det. Vid det laget besökte de min bror och min syster och många av mina vänner. De omringade mig på alla håll och jag visste inte ens vem som var ansvarig. Det kändes som om de låg i bakhåll.

Veckan därpå sade min bror att två av mina vänner redan hade blivit

Jag satte mig på cykeln, återvände till staden och cyklade till möteshuset så fort jag kunde.

döpta och att en till skulle döpas på söndagen. Jag gick med på att följa med till kyrkan på söndagen bara för att vara med på min väns dop. ”Men det är helt tokigt”, sade jag till mig själv.

Den söndagen träffade jag äntligen de två missionärerna som hade gett mig så mycket huvudvärk. Efter doggudstjänsten kom de fram till mig, gav mig en Mormons bok och frågade om jag ville höra den första lektionen. Inom mig var jag motsträvig och ropade

”nej!” Men utvändigt började jag gråta och tackade ja till deras inbjudan.

En vecka senare såg jag en annan av mina vänner bli döpt. Och söndagen efter det gick min bästa vän och jag också ner i dopets vatten.

Det gick nästan en månad. Jag kände ett behov av att inte bara tro, utan veta säkert att detta var sant. En söndagsmorgon bestämde jag mig för att inte gå i kyrkan utan i stället cykla någon annanstans och be. Jag styrde mot en kulle omkring en mil från staden. När jag kom dit hittade jag en plats i skymundan där jag kunde få lugn och ro. När jag hade läst i Mormons bok och begrundat och bett i nästan en timme för att få ett svar, och jag hade tänkt stanna kvar tills jag fick ett, så började något konstigt hända. Jag kände en önskan att åka till kyrkan. Mitt hjärta slog fort. Det var mitt svar.

Nästan mot min egen vilja satte jag mig på cykeln, återvände till staden och cyklade till möteshuset så fort jag kunde. Till min stora förvåning hade mötena just börjat.

Alltsedan dess har jag vetat att detta är Jesu Kristi sanna evangelium och att detta är hans kyrka. Det är ett budskap som jag förmedlade som heltidsmissionär, när jag försökte vara en lika god missionär som systrarna som jag inte kunde köra bort. ■

John Jairo Montoya är medlem i Cartago församling, Pereira stav, Colombia

Hur skulle de kunna förlåta mig?

Angelique Petrick

En kväll för flera år sedan när jag körde hem från jobbet efter att ha hämtat mina två barn förlorade jag medvetandet för ett ögonblick. När jag vaknade till såg jag ovanför instrumentbrädan att en liten lastbil kom rakt mot mig. Kollisionen gjorde att jag förlorade medvetandet igen. När jag vaknade låg min bil på sidan och barnen skrek.

Flera personer kom rusande för att hjälpa mig och mina barn ut för motorn hade börjat brinna. Jag hade mycket ont överallt men varken mina barn eller jag hade blivit allvarligt skadade. Min största oro just då gällde dem som satt i fordonet som jag hade kört på.

Under de följande timmarna och ända in på nästa dag misslyckades jag med att försöka få någon information om personerna i det andra fordonet. Till slut kom en socialarbetare in i mitt rum och talade om att föraren i det andra fordonet hade dött. Jag var förkrossad.

Under dagarna som följde på olyckan tog jag ledigt från jobbet för att återhämta mig fysiskt,

mentalt och känslomässigt. Jag fick också reda på vad som hade hänt. Jag hade kommit över på andra sidan mittlinjen i riktning mot kommande trafik och kört rakt på ett fordon. Jag fick också veta att hustrun till mannen som hade förlorat sitt liv hade varit med i lastbilen och blivit allvarligt skadad. De hade en stor familj. De flesta av barnen var vuxna och utflugna, men några bodde fortfarande kvar hemma. Jag var så bedrövad över att jag var orsak till en annan människas död, till att en hustru hade förlorat sin man, att barnen hade förlorat sin far, och barnbarnen sin farfar och morfar.

Mina fysiska sår läktes men inte de mentala och känslomässiga. Jag frågade mig om och om igen: ”Varför hände detta?” Jag visste att det hade varit en olyckshändelse men det fick

mig inte att må bättre. Jag kunde varken sova eller leva ett normalt liv. Jag stod inte ut med tanken på hur den andre förarens familj måste känna sig.

Jag försökte gå vidare i livet och återvända till allt det normala, men inget verkade fungera. Allt jag kunde göra var att be. Jag minns att jag vädjade till min himmelske Fader att han skulle ta bort smärtan och oron från mig, för jag insåg att jag inte kunde fortsätta så här och samtidigt vara en god hustru och mor.

En dag ringde det på dörren. Jag öppnade dörren och såg en man som stod på verandan. Han såg mycket allvarlig och illa till mods ut. Utan att säga ett ord räckte han mig en ask och ett kuvert. Jag tog emot gåvorna och stod där och väntade på att han skulle säga något. Efter en stund frågade jag mannen om jag kände honom. Han skakade på huvudet och presenterade sig. Med en gång fick jag en klump i halsen när jag kände igen hans

V*arken mina barn eller jag blev allvarligt skadade, men jag var oroad för personerna i fordonet som jag bade kört på.*

efternamn. Han var den äldsta sonen till mannen som hade dött i olyckan.

Jag bjöd in honom och vi pratade en lång stund. Våra familjer hade flera gemensamma bekanta och han hade hört genom dem hur svårt det hade varit för mig. Han sade att hans hustru hade frågat honom hur han skulle känna sig om han var i mina kläder och det gjorde att han kom hit. Han sade att hans familj insåg att det hade varit en olyckshändelse, och de visste att deras pappa och make hade blivit hemkallad av vår himmelske Fader. Han sade att hans mor skulle klara sig bra. Sedan kramade han om mig och vi grät en stund.

I kuvertet han hade gett mig låg ett kort där det stod att jag och min familj hade funnits i deras böner och tankar. I asken fanns liten tavla med texten:

”Käre Gud!

Vi arbetar och ber, men hur vi än försöker så finns det ändå så mycket att gråta över vid dagens slut. Så snälla, sänd några änglar som tröstar oss när vi är

rädda och hjälper oss göra små framgångar stora. Amen.”

Mina böner hade besvarats. Jag kunde sova den natten för första gången på två veckor sedan olyckan.

Alltsedan dess har jag sett den där mannen och hans hustru då och då, och de frågar varje gång hur det är med oss och om det är något vi behöver. Jag blir hela tiden ödmjukad av deras omsorg och osjälviskhet.

En söndag när det var generalkonferens, mellan förmiddagens och eftermiddagens sessioner, ringde det på dörren igen. Det var inte bara mannen den här gången, utan också hans mor och yngre bror. De stannade inte länge men jag värdesätter verkligen deras besök. De hade en gåva med sig även denna gång — en vacker målning av Kristus med följande inskrift: ”Jag är mild och ödmjuk i hjärtat [och ni skall] finna ro för era själar.” (Matt 11:29) Modern och jag kramade om varandra och grät.

Av denna familj har jag fått lära mig om en slags förlåtelse och kärlek som jag inte visste fanns. Jag vittnar om att vår himmelske Fader och vår Frälsare kan förmedla sin kärlek till oss genom andra. Jag vet att vår himmelske Fader hör och besvarar böner, och nu vet jag att vi ibland måste låta Frälsarens försoningsoffer ta bort vår smärta när vi har gjort allt vi förmått. Jag är tacksam att denna familj kunde känna och följa Andens maningar och besvara mina böner. ■

Angeliqe Petrick är medlem i White Pine församling, Tooele östra stav, Utah.

Hittar jobb, upplyfter liv

Kyrkans anställningsprogram sprids internationellt — och de har förmåga att upplyfta människorna de hjälper.

NEIL K NEWELL

Välfärdsavdelningen

Yanira Torres från El Salvador hade haft bättre dagar. Hennes man hade lämnat henne, hon bodde hos sina föräldrar och hon var arbetslös och fick ingen inkomst. För att göra saken ännu värre var hennes lilla dotter sjuk och krävde konstant vård.

Som medlem i kyrkan hade hon hört talas om kyrkans arbetsförmedlingar — det fanns ett kontor i San Salvador — men hon kunde inte börja söka jobb förrän hennes dotters hälsa förbättrades, särskilt inte något heltidsjobb.

Yaniras pappa José var själv arbetslös och tillhörde inte kyrkan, men han erbjöd sig ändå att besöka kyrkans arbetsförmedling för att se vad han kunde göra för att

hjälpa sin dotter. "Kanske kan jag ta med mig något därifrån som du kan ha nytta av", sade han.

Det beslutet förändrade hans liv.

José anmälde sig till en yrkesvalskurs och började tillämpa principerna han lärde sig där. Inom sex månader hade han inte bara fått ett bra redovisningsarbete, han

och hans hustru hade också döpts och blivit medlemmar i kyrkan.

När dottern hade blivit bättre tillämpade

Yanira också det som hon lärde sig på arbetsförmedlingen och fick jobb som receptionist.

Rudy Rodríguez, chef för kyrkans arbetsförmedling i San Salvador i El Salvador, säger att "när en familj är arbetslös kan mödrar och fäder titta på varandra och undra: 'Hur ska vi få mat på bordet till vår familj i dag?' Oron överväldigar dem på dagen och hemsöker dem på natten. Det finns inte mycket tid över för annat. Och när de äntligen får ett

jobb — en möjlighet att försörja sig själva och sina barn — så förändras deras liv helt.”

Vad förändringar anbe-
lingar så har det här varit
en stillsam sådan.

Det faktum att det
dyker upp arbetsförmed-
lingar på olika platser är
inte något som många
medlemmar i kyrkan läg-
ger märke till, säger Harold
C Brown, verkställande
direktör för kyrkans väl-
färdstjänst. ”Men det leder
till en stor förändring i
människors liv.”

1999 godkände första presidentskapet
och de tolv apostlarnas kворum en bety-
dande ökning av antalet arbetsförmedlingar
i kyrkans internationella områden för att
hjälpa folket lära sig efterfrågade färdigheter
och få ett bra jobb, starta ett litet företag
eller förbättra ett litet företag. Nu, sex år
senare, finns det arbetsförmedlingar som
kyrkan driver i 43 länder runtom i världen.
Under 2004 hjälpte de mer än 200 000 män-
niskor hitta en ny utbildning, ett arbete eller
bli egenföretagare.

Detta internationella anställningsinitiativ
är till stor hjälp för medlemmar i kyrkan som
bor i länder där det råder extremt stor
arbetslöshet och brist på arbeten. I många
länder finns det inga liknande tjänster som
kan hjälpa medlemmar att förbättra sin eko-
nomiska situation. Som resultat har denna
hjälp från kyrkan välsignat tusentals familjer,
återvända missionärer och lokala ledare i
kyrkan.

Internationella arbetsförmedlingar

Timothy Q Sloan, chef för kyrkans arbets-
förmedlingstjänst, är tydlig angående hur
alla arbetsförmedlingar bör se ut världen
över. ”Våra kontor är professionellt möble-
rade och ligger centralt”, säger han. ”De
är utrustade med datorer och Internet-
uppkopplingar så att arbetssökarna kan söka
efter jobb och gå igenom sökinformation.
Det finns också information om lokala skolor
och resurser för egenföretagare. Ännu
viktigare är att kontoret och den frivilliga
personalen skapar en atmosfär dit arbetslösa
medlemmar som känner sig missmodiga
eller förtvivlade kan komma och känna sig
välkomna och få hjälp.

Kontorens personal består till stor del av
frivilliga medlemmar och missionärer, men
en del kontor har heltidsanställda. Dessa
anställda förväntas inte bara hjälpa dem som
kommer och söker arbete eller vill starta ett
företag, utan skapar också länkar till företag,
utbildningar och myndigheter. Tusentals

**Ovan: Anställnings-
programmen har inte
bara välsignat Yanira
Torres och hennes dot-
ter utan också Yaniras
föräldrar (infällt).
Nedan: Många åter-
får hoppet i kyrkans
arbetsförmedling i
Asunción i Paraguay.**

jobb, utbildningsbidrag och stipendier har förmedlats som ett resultat av detta arbete.

Marco Flores, chef för kyrkans arbetsförmedling i Mexico City, berättar om ett företag som till slut gick med på att intervjua arbetssökande från kyrkans arbetsförmedling: "En kort tid därefter ringde de tillbaka och sade: 'De som ni skickade varken röker eller dricker. De är ärliga. De klär sig professionellt. Dessutom tar ni inte betalt för den här tjänsten! Hur klarar ni det?'"

De kunde knappt tro att det här var en tjänst som kyrkan stod för, utan någon ersättning från företagets sida. Företaget anställde flera medlemmar i kyrkan och ringer nu kyrkans arbetsförmedling mer regelbundet. "Vi har ett erbjudande om ett jobb", säger de. "Vi vill att en medlem av er kyrka ska få det."

Paulo Araujo, chef för en arbetsförmedling i Brasilien, säger att ett stort problem i hans land är antalet återvända missionärer som inte kan hitta något jobb. "Det är alldeles för många som inte har avslutat gymnasiet", säger han.

Broder Sloan minns att han reste till Brasilien och besökte flera skolor som har program som hjälper vuxna att fullfölja gymnasiestudierna. "En av dem var särskilt imponerande. Nittio procent av de elever som gick sexmånaderskursen klarade examen."

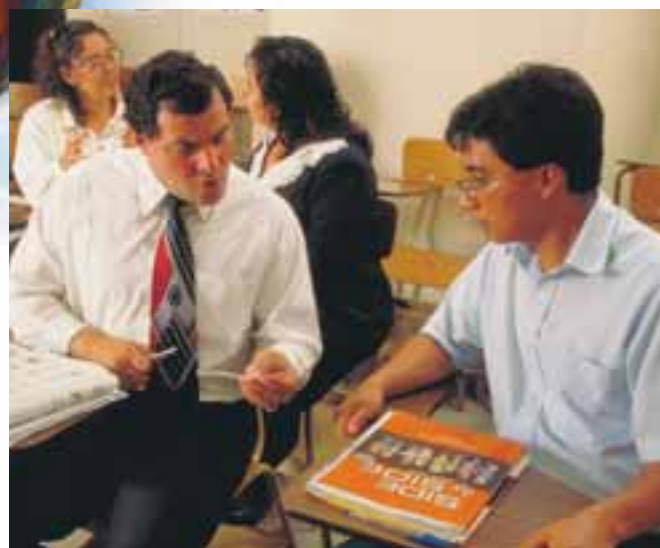
Fastän det gick bra för skolan ekonomiskt sett fanns det fortfarande många tomma platser. "Om vi bara kunde fylla dem", sade skolans rektor. Broder Sloan berättade för rektorn att det fanns återvända missionärer som kanske var intresserade av att gå på skolan. "Vad tror du om att vi ber dessa unga män och kvinnor att överväga om de vill gå på skolan så att de kan få sitt gymnasiebetyg?" frågade han.

"Vi skulle vara överförtjusta över att ha sådana elever!" svarade rektorn.

"Om ni får alla dessa elever, vore det då möjligt att få rabatt på anmälningsavgiften, kanske på 10, 20 eller till och med 50 procent?"

Ja, sade rektorn, det skulle vara fullt möjligt. I slutet av diskussionen kom de överens om att 45 procent skulle dras från anmälningsavgiften. Med denna rabatt i bakfickan ansökte mer än hälften av de återvända missionärerna som skulle gå på skolan också om hjälp från kyrkans ständiga utbildningsfond som ger lån till medlemmar i utvecklingsområden. Detta gjorde det möjligt för dem att få en utbildning.

Kyrkans arbetsförmedlingar har ett nära samarbete med Ständiga utbildningsfonden, säger broder Sloan. "De som ansöker om lån från fonden måste gå en yrkesvalkurs där de kan undersöka yrkesval och skolalternativ. Kyrkans anställningstjänst hjälper dessa elever att hitta

deltidsjobb och ansöka om kompletterande medel, till exempel utbildningsbidrag, stipendier eller lån. När eleverna är utexaminerade får de hjälp av kyrkans anställningstjänst att hitta ett heltidsjobb som gör att de kan försörja sig själva och sin familj."

När cheferna för arbetsförmedlingarna söker nya arbetstillfällen i kommunen händer förunderliga saker. I Peru har arbetstillfällena nästan fördubblats under de senaste tre åren. Benedicto Pacheco, chef inom kyrkans anställningstjänst, säger att hemligheten är att skapa varaktiga relationer med företagen och med myndigheter. I

Lima i Peru har kyrkans arbetsförmedling till exempel ingått en strategisk allians med regeringen. Kyrkans arbetsförmedling har tillgång till regeringens arbetsdatabas där mer än 250 nya jobb visas varje dag. Arbetsförmedlingen anses vara en nyckel-

organisation när det gäller att hitta människor som kan fylla dessa positioner. Och det är inte bara de lågavlönade anställningarna som ges. Nyligen förmedlade kyrkans arbetsförmedling i Lima 40 chefsposter till medlemmar. Dessa personer kan både försörja sin familj bättre och verka som enastående ambassadörer för kyrkan.

Arbetsförmedlingarna håller också starta-egget-kurser. "Ett problem som många personer i mitt land har", säger broder Pacheco, "är att det enda jobb de kan hitta är det som de skapar själva. Därför erbjuder vi en starta-egget-kurs som hjälper dem med detta. I år har mer än 150 personer i Peru startat eget med hjälp av den kunskap och de resurser de fått tillgång till av kyrkans arbetsförmedling."

Kurser

Yrkesvalskursen är ett annat viktigt verktyg som hjälper folket formulera sina mål och fastställa talanger och färdigheter. För de flesta är detta en spännande upptäcktsfärd som ger hopp och motivation. Yrkesvalskursen hjälper eleverna att utveckla specifika, användbara färdigheter som är till stor fördel

när de söker jobb eller ansöker om att komma in på en skola — en fördel som ofta utgör skillnaden mellan ett givande yrke och frustration och missmod.

En sydamerikansk stavsresident hade till exempel tillbringat ett ansträngande år med att söka jobb innan han till slut gick yrkesvalskursen. Tack vare det han lärde sig där ändrade han lite på klädstilen, skrev om sin meritförteckning, förberedde en 30 sekunder lång presentation om sig själv och övade på att bli intervjuad. Försedd med dessa färdigheter fick han jobb som ekonomichef på ett stort företag.

Starta-egget-kursen är ett nytt program som har positiv inverkan på familjer i Afrika, Asien och Latinamerika som vill starta eller förbättra ett litet företag. Kursen undervisar om grundläggande principer och strategier som hjälper företag att växa. Den introducerar också lokala resurser för medlemmarna, till exempel mikrokredit-organisationer som hjälper små företag att komma igång, eller utbildningsinstitutioner som kan förbättra möjligheterna till framgång.

Längst till vänster: På arbetsförmedlingen i Guatemala City får en ung man hjälp med att söka arbete.

Ovan: I Brasilien fick dessa elever möjlighet att studera för gymnasiebetyg med ekonomisk hjälp från Ständiga utbildningsfonden och från deras skola. Nedan: Många arbetsförmedlingar sponsrar jobbmässor som den här i Rio de Janeiro i Brasilien.

Yrkesvalskursen och starta-eget-kursen hålls regelbundet i de flesta av kyrkans arbetsförmedlingar runtom i världen och är tillgängliga för medlemmar och deras vänner. Dessutom kan anställningskonsulenter för församlingar och stavar (eller grenar och distrikt) erbjuda dessa kurser för medlemmarna i området. Allt som krävs för att skriva in sig är att ringa anställningskonsulenter eller närmaste arbetsförmedling inom kyrkan. Kursen brukar ta två till tre dagar och är tio till tolv timmar lång.

Kyrkans anställningstjänst är främst riktad till kyrkans medlemmar men andra är också välkomna. ”När folk kommer hit och ser hur vi älskar varje person och hur vi hjälper personer av olika trosåskådningar blir de ofta rörda”, säger Paulo Araujo. ”Under de senaste åren har omkring 200 personer enbart i Santiago i Chile döpts efter att ha fått veta mer om kyrkan genom arbetsförmedlingen.”

En trupp frivilliga

Arbetet inom kyrkans arbetsförmedlingar drivs till stor del av hjälpen från frivilliga.

Dagen efter det att arbetsförmedlingen i Rio de Janeiro i Brasilien öppnades, kom 15 frivilliga oanmälda. (Tio av dem var hemmafruar på heltid.) ”Vi vill bara hjälpa till”, sade de. De förstod hur mycket arbetsförmedlingen skulle välsigna deras bröder och systrar, deras barn, deras grannar, och de ville vara en del av det.

I arbetsförmedlingarna runtom i världen ger frivilliga mer än en miljon timmar per år för att hjälpa människor som står vid viktiga vägskäl i livet. En del frivilliga ger några timmar per vecka för att undervisa en kurs eller hjälpa en arbetssökande. Andra verkar som missionärer med särskilt uppdrag eller som heltidsmissionärer.

”Varje dag faller mödrar, fäder och barn ner på knä och vädjar till Herren om hjälp för att hitta ett jobb”, säger broder Brown. ”När det jobbet äntligen kommer, när modern och fadern äntligen kan ge sina barn mat och skaffa en plats de kan kalla hem — när det händer, så förändras nästan allt i deras liv till det bättre.”

När familjerna är stabila och oberoende har de större förmåga att tjäna och bygga upp Guds rike. Genom att hjälpa arbetslösa och oskolade, säger broder Sloan, ”kan vi förankra kyrkan i första och andra generationen, och oberoendets anda kan slå rot hemma hos kyrkans medlemmar.” ■

För information om vilken anställningshjälp kyrkan kan ge i ditt område, kontakta er anställningskonsulent eller dina ledare i församlingen eller grenen.

Fakta om kyrkans anställningstjänst

Länder utanför Förenta staterna och Canada med anställningshjälp	41	
Arbetsförmedlingar i internationella områden (betald och frivillig personal)	156	
Arbetsförmedlingar i Förenta staterna och Canada (betald och frivillig personal)	103	

TIMMAR SOM GETTS ÅT ANSTÄLLNINGSHJÄLP UNDER 2004

	Internationellt	USA och Canada	Totalt
Missionärstimmar	269 781	461 227	731 008
Frivilliga timmar	296 379	54 737	351 116
Totalt	566 160	515 964	1 082 124

ANSTÄLLNINGAR OCH PÅBÖRJAD UTBILDNING UNDER 2004

	Internationellt	USA och Canada	Totalt
Anställningar	66 858	78 714	145 572
Startade eget företag	6 339	3 093	9 432
Började studera	31 889	13 941	45 830
Totalt	105 086	95 748	200 834

Visste du det här?

Det hände i september

21–22 september 1823:
Ängeln Moroni besökte
Joseph Smith och berättade
för honom om guldplåtarna.

1 september 1901:
President Heber J Grant (1856–1945)
invigde Japan för evangeliets predikande.

7 september 1958: President David O
McKay (1873–1970) invigde templet i
London.

23 september 1995: President Gordon B
Hinckley presenterade för första gången
tillkännagivandet om familjen under
Hjälpföreningens allmänna möte.

Skriv!

Om du har något som du
tycker skulle passa bra på den
här sidan, varför då inte skicka
det till oss? Vi är alltid på jakt
efter roliga idéer. Glöm inte att skicka
foton också, om du har några som har
med din korta artikel att göra. Du kan
skicka din artikel, din frågelek eller ditt tips till:

Visste du det här?

Liabona

Room 2420

50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA

Eller skicka e-post till:

cur-liahona-imag@

ldschurch.org

Förslag till ledare

Om du vill vara en bra
ledare lärde Frälsaren att
du först måste vara en
bra tjänare och efterföl-
jare. I Nya testamentet
hade till och med Jesu
Kristi apostlar ibland
svårt att förstå den prin-
cipen. I Markus läser vi
att de ”hade talat med
varandra om vem som
var störst”. (Mark 9:34)

Så Frälsaren kallade
samman de tolv apost-
larna och sade till dem:
”Om någon vill vara den
förste skall han vara den
siste av alla och allas tjä-
nare.” (Mark 9:35)

Följ Frälsarens exem-
pel och led i ditt kvorum,
din klass, din familj och
samhället genom att
tjäna andra.

EN VECKA AV TJÄNANDE I FIJI

Tonåringar från Nausori, Suva och Suva norra stav i Fiji har på sig speciella ponchor när de tjä-
nar i samhället. Logotyperna på ponchorna visar kyrkans namn så att andra ska veta vad det är
som sammanför dessa ungdomar och gör att de vill ge av sig själva.

Eleverna vid Fiji LDS Church College, en högstadieskola som kyrkan
driver, deltog nyligen i en seminarievecka med temat tjänande. Förutom
tjänandeprojekt vid en skola, ett sjukhus, en vårdcentral, ett praktikcenter
för barn med handikapp och vid templet i Suva, fanns det skriftbaserade
program och aktiviteter på skolområdet.

BAKGRUND © PHOTODISC; ÖVAN: ÄNGELN MORONI VISAR SIG FÖR JOSEPH SMITH I HANS SOVRUM, AV TOM LOVELL;
NEDAN: FOTO ORLO K SPENCER OCH DELOY SQUIRE

Andligt redskap

Vi vill tacka tidningen *Liabona*. Barnens avdelning har verkligen underlättat för oss när vi har undervisat våra små barn om evangeliet. Det känns bra att veta att de får del av våra ledares budskap i så unga år. De tycker om barnens avdelning och de håller lektioner med hjälp av teckningarna och fotografierna. De väntar ivrigt på att tidningen ska komma varje månad. Vi anser att *Liabona* är ett underbart andligt redskap och våra hemaftnar har blivit bättre sedan vi började använda det.

*Poncio Calderón med familj,
El Frutals församling,
Villa Nueva stav, Guatemala*

President Hinckley är en profet

Jag är tacksam för tidningen *Liabona*. Jag berördes särskilt mycket av artikeln "Hemma hos familjen Hinckley" i oktobernumret 2003. Jag kunde se en sådan kärlek och ömhet i president Hinckleys ansikte, och jag vet att han är en Guds profet. Tack för sådana inspirerande budskap. De hjälper oss att leva rättfärdigt i denna onda värld.

*Aracely B Gómez Aguirre,
Vizcaya församling,
La Sabana stav, San José, Costa Rica*

Glada att vara missionärer

Jag skriver för att tacka er för allt det underbara ni publicerar i *Liabona*. Budskapen från våra ledare är till stor tröst och jag har fått kunskap om många principer som jag använder i mitt dagliga liv.

Min hustru och jag ger tidningen till många som inte tillhör kyrkan och vi ger prenumerationer till våra granar som har en annan trosåskådning. Det gör oss glada att vara missionärer på det här sättet. Jag vet att Jesus Kristus leder den här kyrkan och jag älskar att arbeta för att den ska växa.

*Andrés Ernesto Gioiosa,
Santa Rosa tredje församling,
Santa Rosa stav, Argentina*

Rörde vid mitt hjärta

Jag är tacksam för *Liabona* som jag får varje månad. Den stärker mitt vittnesbörd och bidrar till min familjs andliga tillväxt. En artikel som särskilt berörde mig var första presidentskapets budskap "Fäder, mödrar, äkten-skap", av president James E Faust i augustinumret 2004. Jag vet att vår himmelske Fader älskar oss och bryr sig om familjen.

*Valcilandía Muniz dos Santos,
Kalifornía församling,
Itabuna stav, Brasilien*

En favoritpresent

Efter standardverken är det *Liabona* som jag tycker bäst om att läsa. Det är en välsignelse att kunna ta sig tid att studera budskapen och lära

sig förstå Herrens vilja. Jag känner Anden när jag läser, och mitt vittnesbörd om att uppenbarelser ges genom vår profet stärks. De lärdomar som finns här vägleder mig i mitt liv och de hjälper mig med mina dagliga problem. Det är den enda tidningen som jag kan vara säker på att bara hitta bra saker i, och det är en av mina favoritpresenter att ge till vänner och undersökare.

*Luis Eduardo Acosta H,
El Vallado församling,
Jardíns stav, Cali, Colombia*

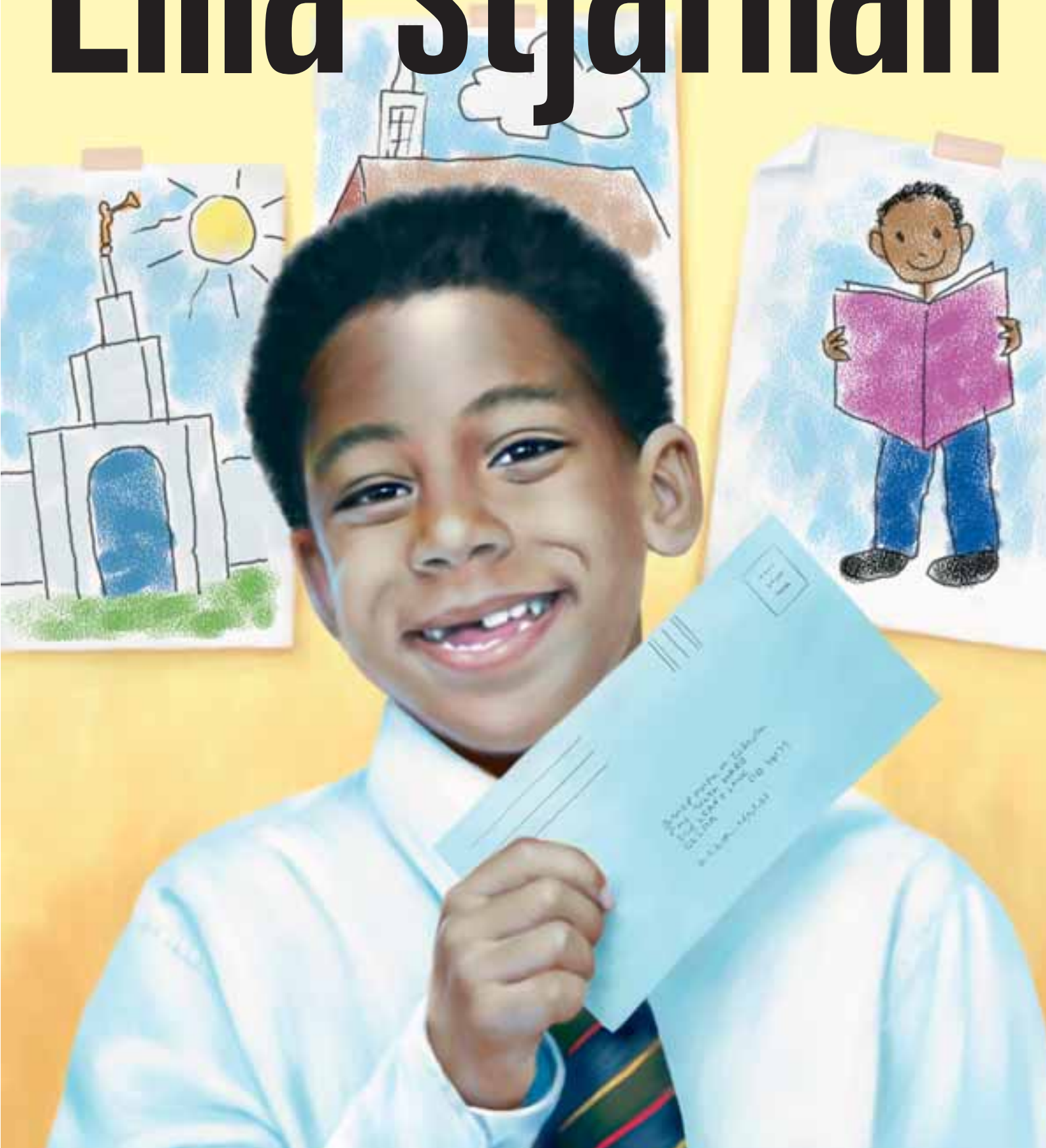
Svar på mina frågor

Jag hittar svar på mina frågor i varje nummer av *Liabona*. När jag läser tidningen känner jag frid, kärlek och värme, och jag är tacksam för de stora välsignelser som vår himmelske Fader lovar var och en av oss.

Jag är så tacksam för att vi ska få ett tempel här i Panama. Jag har satt upp ett mål att jag ska utföra dop för de döda och bli besegrad till min familj för evigheten. Tidningen hjälper mig att gå framåt och förbli trofast evangeliet så att jag kan uppnå detta mål.

*Diana Isabel Díaz Gómez,
Bella Vista församling,
Panama City stav, Panama*

Lilla stjärnan

Håll dig borta från djävulsgapet

President Faust lär oss att vara försiktiga och att hålla oss så långt borta från frestelser som vi kan.

PRESIDENT JAMES E FAUST
andre rådgivare i första presidentskapet

Som ung man verkade jag som missionär i Brasilien. Det var en underbar upplevelse. Ett av världens underverk som finns i det vackra landet är Iguacu-fallet. Vid högvatten är mängden vatten som forsar ner över stupet den största i världen. En del av fallet, där vattenströmmen är starkast, kallas Djävulsgapet.

För många år sedan brukade obetänksamma båtägare ta med sig passagerare i kanoter och låta dem stå på klipporna och titta ner i Djävulsgapet. Vattnet ovanför fallet är vanligtvis lugnt och rör sig stilla, och atmosfären är rofylld. Endast vattnets dån nedanför varnar för faran som lurar bara några meter bort. En plötslig, oväntad virvel kan dra ut en kanot i strömmen, över klippan och ner i Djävulsgapet. De som är dåraktiga nog att lämna sina kanoter och ställa sig på dessa förrädiska, våta klippor, kan så lätt tappa fotfästet och svepas ner i de virvlande strömmarna nedanför.

Några av er ser er själva som orädda — redo att anta nästan vilken utmaning som helst. Men några aktiviteter kommer att dra er ner i Djävulsgapet. Den enda säkra kursen är att hålla sig långt borta från farorna. President George Albert Smith (1870–1951) gav följande starka varning: ”Om du går

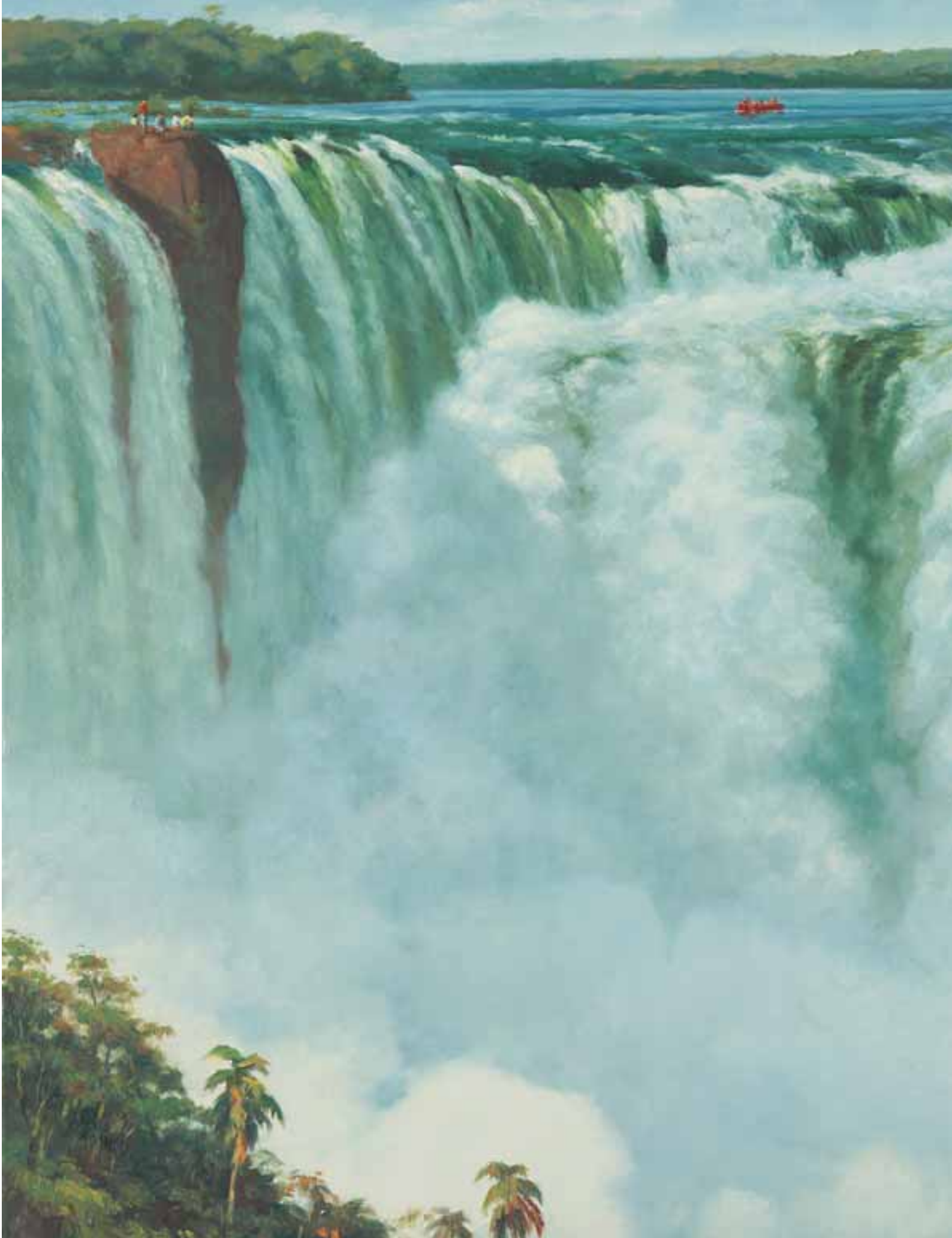
över till djävulens sida av gränsen en enda centimeter, är du i frestarens våld, och om han lyckas, kommer du inte att kunna vare sig tänka eller resonera rätt, därför att du har förlorat Herrens Ande.” (*Sharing the Gospel with Others*, utv av Preston Nibley [1948], s 43)

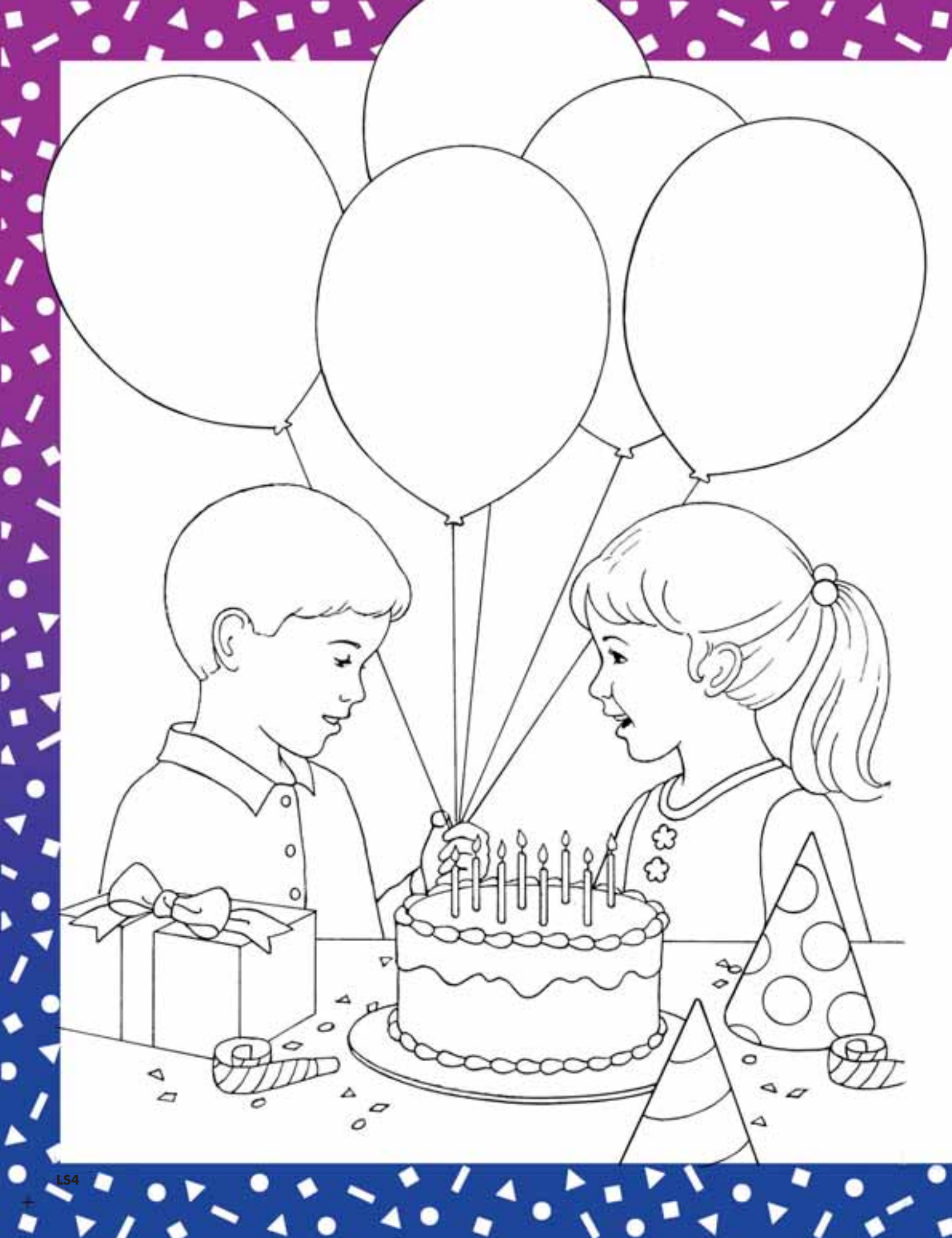
Några av Satans mest lockande budskap är: alla gör det, om det inte skadar någon annan så är det okej, om du inte anser att det kan skada så är det okej, det är ”inne” att göra det. Satan är den fulländade bedrägaren. Hans förklädnad är så perfekt att det är svårt att känna igen honom och hans metoder.

Ni ungdomar kommer att behöva bli starkare andligt och moraliskt sett för att kunna stå emot världens frestelser och snaror. Det är kanske därför som sådana speciella andar har sparats för den här tiden.

Vi lever i en tid av prövningar och det är en tid då vi ska vara fasta och ståndaktiga. Vi bör gå framåt i en anda av tro och inte vara rädda för något, utom för att komma för nära Djävulsgapet. Vi kommer att stärkas och beskyddas om vi följer de råd och den vägledning vi får från president Gordon B Hinckley, vår profet, siare och uppenbarare. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 2003.

VÄLJ DET RÄTTA OCH BLI LYCKLIG

”Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, barmhärtiga och dygdiga och att göra gott mot alla, ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus uppmaning: Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting. Vi söker efter allt som är dygdigt, älskligt, prisvärt och gott.”
(Trosart 13)

MARGARET LIFFERTH

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Går du i VDR-klassen i Primär? Har du en VDR-ring? Vår VDR-ring påminner oss om att välja det rätta. Kanske går du i Kämpar-klassen i Primär. Vet du vad det betyder att kämpa? Det betyder att man hela tiden försöker vara stark, trofast och modig. Har du någon gång behövt vara modig när du skulle välja det rätta? Som ung fick Joseph Smith lära sig att det inte alltid är så lätt att välja det rätta.

När Joseph var 14 visste han inte vilken kyrka han skulle gå med i. Joseph läste att man kan fråga Gud. (Se Jak 1:5.)

Joseph gick till en lund och knäböjde i bön. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus kom till Joseph Smith och talade om för honom att han ”inte skulle sluta [sig] till någon av [kyrkorna]”. (Se JS skrifter 2:16–19.)

Joseph gick hem och talade om för sin mamma vad som hade hänt och hon trodde honom. Men när Joseph berättade om det han upplevt för ledarna i olika kyrkor så var det ingen som trodde honom.

Men Joseph var modig och sade alltid sanningen. Han sade: ”Trots att man hatade och förföljde mig, emedan jag sade, att jag hade haft en syn, var det dock sant.” (JS skrifter 2:25)

När vi firar 200-årsminnet av Joseph Smiths födelse i år, så kan vi tänka på honom och följa hans exempel i att välja det rätta.

Färglägg bilden och välj det rätta

På sidan LS4 skriver du en mening eller ritar en bild på varje ballong som visar olika sätt att välja det rätta på.

Förslag till samlingsstunden

1. Gå till Primär 5, lektion 36 och återge berättelsen om när profeten Joseph Smith skrev trosartiklarna. Upprepa första raden i trettonde trosartikeln: ”Vi tror på att vara ärliga.” Berätta om förföljelserna som Joseph Smith fick utstå när han sade sanningen om den första synen. Se Joseph Smiths skrifter 2:21–26. I Joseph Smiths skrifter 2:33 sade Moroni att Josephs namn ”skulle hållas i ära och vanära bland alla nationer”. Hur kan våra egna namn ”hållas i ära och vanära” på grund av vårt medlemskap i kyrkan? Förbered fyra eller fem praktikfall där barnen måste välja att vara ärliga. Dela in barnen i grupper och låt varje grupp dramatisera ett praktikfall. När ett val måste göras, be då de andra barnen att hjälpa till och välja vad som ska hända. Diskutera hur deras namn kan ”hållas i ära och vanära” på grund av deras val, och med insikt om att det inte alltid är så lätt att vara ärlig.

2. När vi förstår syftet med familjen i vår himmelske Faders plan så kan det hjälpa oss att välja det rätta. Läs två meningar från tillkännagivandet om familjen. Börja med ”Största förutsättningarna” och avsluta med ”sund rekreation”. (Se Liahona, okt 2004, s 49.) Gör ordremsor med ett av följande ord på varje remsa: tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Sätt upp dem på tavlan så att de bildar en grund. Gör i ordning nio påsar, alla med följande innehåll: (1) en kopia av en sång eller psalm som under visar om en av ordremsorna, (2) ett papper till varje barn i gruppen och (3) kriterier eller tuschpennor. Dela in barnen i nio grupper och ge varje grupp en påse. Be dem att läsa orden i sången. Låt barnen rita något som de kan göra för att deras egen familj ska bli lyckligare. Be varje grupp att beskriva bilderna och sätta upp dem på grunden medan alla barnen sjunger gruppens sång. ●

FRÅN PRESIDENT DAVID O MCKAYS LIV

Flickan i den blå klänningen

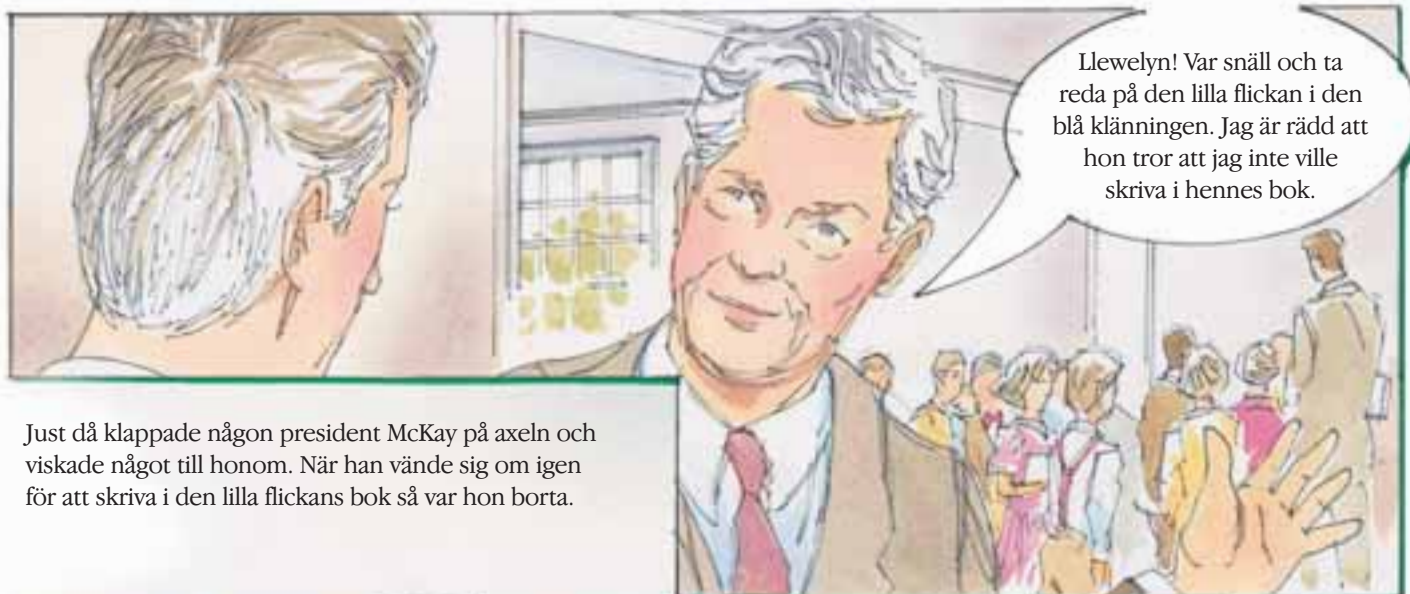
Som profet reste president David O McKay med sin son Llewelyn till Europa. Han invigde tempelplatser och försökte hälsa på så många medlemmar i kyrkan som möjligt.

Far, du har inte tid att hälsa på alla dessa barn. Är du inte trött?

Såra aldrig ett barn, min son. Jag kan ta mig tid att träffa dessa ungdomar — Jag vill inte göra dem besvikna på något.

President McKay, kan du skriva i min autografbok?

Tror du att jag kan skriva så tydligt att du kan läsa det?

Just då klappade någon president McKay på axeln och viskade något till honom. När han vände sig om igen för att skriva i den lilla flickans bok så var hon borta.

Andra hjälpte Llewelyn att leta, men den lilla flickan fanns inte någonstans. När de var på väg mot London reste Llewelyn och president McKay tillsammans med en grupp missionärer. President McKay berättade för dem om den lilla flickan i den blå klänningen.

President McKay talade med den lilla flickans grensresident, bad om ursäkt för det som hade hänt och bad honom skicka autografboken till hans kontor i Salt Lake City. När den kom skrev han ivrigt sin namnteckning i den och skickade tillbaka den.

Omarbetning från Llewelyn R McKay, Home Memories of President David O. McKay (1956), s 133–135.

Vad händer med tiondet?

1 När vi tjänar pengar så betalar vi tio procent till Herren. Det kallas för tionde.

2 Vi ger vårt tionde till biskopen eller grenspresidenten eller till en av hans rådgivare,

3 som sedan räknar och skriver upp det med hjälp av kamreren i församlingen eller grenen.

4 Sedan bestämmer ledarna i Salt Lake City var tiondet behövs mest.

5 Det kan användas till att bygga ett nytt möteshus.

6 Det kan gå till ett nytt tempel som ska byggas.

7 Eller så kanske ditt tionde hjälper till att publicera material för missionärsarbete.

8 Det spelar ingen roll hur ditt tionde används, för det hjälper alltid till med Herrens verk på jorden.

”Jag kommer att öppna ... himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.” (Mal 3:10)

Himlens fönster

MARIANNE DAHL JOHNSON

Baserad på en sann berättelse från författarens släkthistoria

Marcella rynkade pannan när hon försökte vicka på tårna i skorna. Skorna var för små och de gjorde ont, men hon visste att hon inte borde klaga. Vid sex års ålder visste hon att det inte fanns några pengar till nya skor.

Det senaste året hade varit svårt för familjen Nelson. I maj hade Marcellas nya lillasyster dött av lunginflammation. Och bara sex veckor senare hade hennes pappa Eric dött i en olycka på arbetet. Å, vad hon saknade sin snälla pappa.

Nu försökte Marcellas mamma försörja sina två små döttrar med att sy. Hon var en duktig sömmerska, men det fanns ändå inte tillräckligt med pengar. Köksskåpen i deras lilla hem var nästan tomma. Nej, större skor var inget att hoppas på just nu.

”Frukostdags”, ropade mamma. Marcella försökte låta bli att linka i de trånga skorna när hon gick till bordet.

”Å, lilla vän.” Hennes mamma satte sig på huk bredvid henne. ”De där skorna är för små, eller hur?”

Marchella kunde höra att hennes mamma var orolig.

”Lite.” Marcella försökte att låta oberörd. ”Det är okej.”

”Du försöker vara tapper”, sade mamma vänligt.

”Men jag kan se att du har ont. Jag ska försöka få tag på ett par nya snart.”

”Jag vill också ha nya skor!” gnällde lilla Arvella.

Mamma lyfte upp Arvella och gav henne en stor kram. ”Du vet att dina skor passar jättebra”, sade hon. Arvella hade ärvt Marcellas skor. De var slitna, men de passade i alla fall.

Arvella plutade med läpparna. ”Jag vill också ha nya skor”, upprepade hon envist. Marcella och hennes mamma log mot varandra. Arvella förstod inte hur svårt de hade det och på något sätt fick hennes oskyldiga kommentar dem att känna sig bättre till mods. De pratade och skrattade medan de åt frukost och diskade efteråt.

Plötsligt blev mamma allvarlig igen. ”Flickor”, sade hon sakta, ”vi måste gå till staden i dag. Jag har två och en halv dollar.”

Marcella kunde inte tro det! Det var mycket pengar i Utah 1905. ”Vad bra!” utropade hon. Hon tänkte på all mat de kunde köpa och fylla de tomma hyllorna med. Kanske skulle hon till och med få nya skor!

Marcellas leende försvann när hon såg tårarna i sin mammas ögon. ”Vi är skyldiga två och en halv dollar i tionde”, sade hon tyst. Sedan samlade hon flickorna omkring sig. ”Jag vet att vi nästan inte har någon mat. Jag vet att du verkligen behöver ett par nya skor,

Marcella. Men om vi vill att Herren ska välsigna oss så måste vi hålla hans bud.”

Sedan tog hon fram sin nötta Bibel och slog upp Malaki. Hon läste upp Herrens löfte för flickorna, att om de betalade tionde så skulle himlens fönster öppnas för dem.

”Vad betyder det att himlens fönster ska öppnas?” frågade Arvella.

”Det betyder att vår himmelske Fader välsignar oss”, sade mamma. ”Det står att vi ska få många välsignelser. Vi behöver Herrens välsignelser mer nu än någonsin. Jag tror på hans löfte.”

”Det gör jag också”, sade Marcella.

”Jag också”, sade Arvella.

”Å, vilka duktiga flickor ni är.” Mamma drog dem intill sig. ”Nu ber vi tillsammans, och sedan går jag direkt till biskopen med de här pengarna.”

Flickorna och mamma knäböjde. Mamma bad vår

himmelske Fader att det skulle finnas ett sätt att få tag på mer mat till hennes lilla familj och skor till Marcella. Efter bönen torkade alla bort tårar från ansiktet. Sedan sade mamma med ett leende: ”Nu går vi och betalar vårt tionde, flickor!”

De gick den korta vägen hem till biskopen och gav honom tiondet. Marcellas fötter gjorde ont, men hon njöt av promenaden och den goda känslan hon hade inom sig. Hon visste att vår himmelske Fader skulle välsigna dem.

När de kom tillbaka hem såg de att morbror Silas och moster Maud hade kommit. Båda flickorna sprang fram till morbror Silas och han lyfte upp dem högt i luften.

”Hej Sarah”, sade moster Maud och gav mamma en snabb kram. ”Vi ville bara komma förbi och se hur det var med dig och flickorna.”

Arvella sade allvarligt: ”Marcellas skor är för små, men vi har betalat vårt tionde så allt kommer att gå bra.”

”Arvella!” Hennes mamma gav henne en sträng blick. ”Allt är bra med oss, Maud. Hur är det med er familj?”

De gick alla in i huset och hade en trevlig pratstund. Marcella tog fort av sig sina trånga skor och ställde undan dem. Hon såg att hennes moster och morbror tittade sig omkring. Moster Maud öppnade till och med

”Vill du att himlens fönster ska öppnas för dig? Vill du få välsignelser som är så rikliga att det inte finns plats för dem? Betala alltid ditt tionde och överlämna resultatet i Herrens händer.”

Se äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum, ”Jordiska skulder, himmelska skulder”, *Liahona*, maj 2004, s 41.

ett skåp under besöket. Alltför snart var besökarna tvungna att gå.

Senare samma eftermiddag blev Marcella överraskad av att höra en budvagn utanför huset. Den stannade utanför deras hus och en springpojke kom upp till ytterdörren. "En leverans till Sarah Nelson", sade han.

"Det är min mamma", sade Marcella.

"Men jag har inte beställt något", invände mamma.

Plötsligt dök morbror Silas upp i dörröppningen bredvid pojken. "Det är till dig, Sarah", sade han vänligt. "Du kan ställa allt här på bordet", sade han till springpojken.

Pojken kom in med flera kassar mat. Flickorna dansade runt bordet av glädje. De kramade om morbror Silas som snabbt ursäktade sig att han måste åka hem. Det var så mycket mat! Socker, bönor, vete- och majs mjöl, preparerat kött och torkad frukt — skåpen skulle bli fulla! Sist kom springpojken till bordet med ett litet paket inslaget i brunt papper.

När springpojken hade gått gick flickorna fram till det lilla paketet. Vad kunde det vara? Först skakade Marcella och Arvella på det. Sedan tog Marcella försiktigt bort pappret. Ner i hennes knä föll inte ett utan två par skor! Marcella tog det största paret och provade dem. De passade perfekt och hon vickade glatt på tårna i de bekväma skorna.

Sedan såg hon Arvellas min. Hennes syster hade tagit upp det andra skoparet och stirrade glatt på dem. Hon tittade förundrat på sin mamma.

"Jag tyckte du sade att jag inte behövde några skor, mamma", sade hon.

"Dina gamla skor dög", sade mamma genom tårarna. "Men när vår himmelske Fader öppnar himlens fönster så vet man aldrig vad som kan dimpa ner." ●

Marianne Dabl Johnson är medlem i Wells församling, Elko östra stav, Nevada.

Början till ett vittnesbörd

”Genom den Helige Andens kraft kunnen I lära känna all sanning.” (Moroni 10:5)

ÄLDSTE MONTE J BROUGH
i de sjuttios kворum

Jag har alltid fascinerats av naturen. Jag älskar bergen. Jag älskar havet. Jag älskar floderna. Jag älskar djuren. Jag tycker att Guds skapelser nästan inte går att beskriva, så vackra och värdefulla är de.

När jag var 16 år ville jag se lite mer av naturen så min mamma gav mig tillåtelse att arbeta i Alaska över sommaren. Jag flög dit i ett gammalt propellerplan och fick jobb i en mataffär.

Jag arbetade tillsammans med en lekmanpräst som var mycket intresserad av att omvända mig till

sin tro. Vi diskuterade skrifterna dag efter dag, men det var svårt för mig att försvara min tro eftersom jag egentligen inte visste tillräckligt. Jag kämpade med att försöka förklara berättelsen om Joseph Smith och de uppenbarelser han hade fått på ett sätt som prästen skulle acceptera.

Till slut insåg jag att jag behövde hjälp. Jag fick tag på heltidsmissionärerna i området och frågade om de kunde lära mig mer om evangeliet. Hela sommaren tillbringade jag ofta en timme eller två tillsammans med missionärerna innan jag pratade med prästen som hade blivit en mycket god vän.

En särskild kväll vaknade jag från min sömn. Jag var bekymrad över att jag inte kunde undervisa om evangeliet särskilt bra, trots att jag började känna att det var sant.

Utanför sken sommarsolen och reflekterade glada färger på bergskedjan. Molnen svävade runt bergssluttningen på en höjd som gjorde att berget såg ut att flyta i luften. Det var en av de vackraste syner jag någonsin sett. Det är svårt att beskriva den skönhet jag såg och vördnaden jag kände för vår himmelske Faders skapelser.

Jag föll ner på knä och bad att min himmelske Fader skulle höra min bön. Jag ville uppriktigt veta att Mormons bok var sann och jag ville verkligen veta om det som min mamma hade lärt mig under alla år var det som jag skulle tro på. Jag ville veta att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var Guds sanna kyrka på denna jord.

Den kvällen — fastän det fortfarande var ljus som på dagen i Alaska — fick jag veta att kyrkan var sann. Jag fick veta att Mormons bok är Guds ord. Jag fick veta hur viktig den eviga relationen med min mamma, min döda pappa och andra släktingar var.

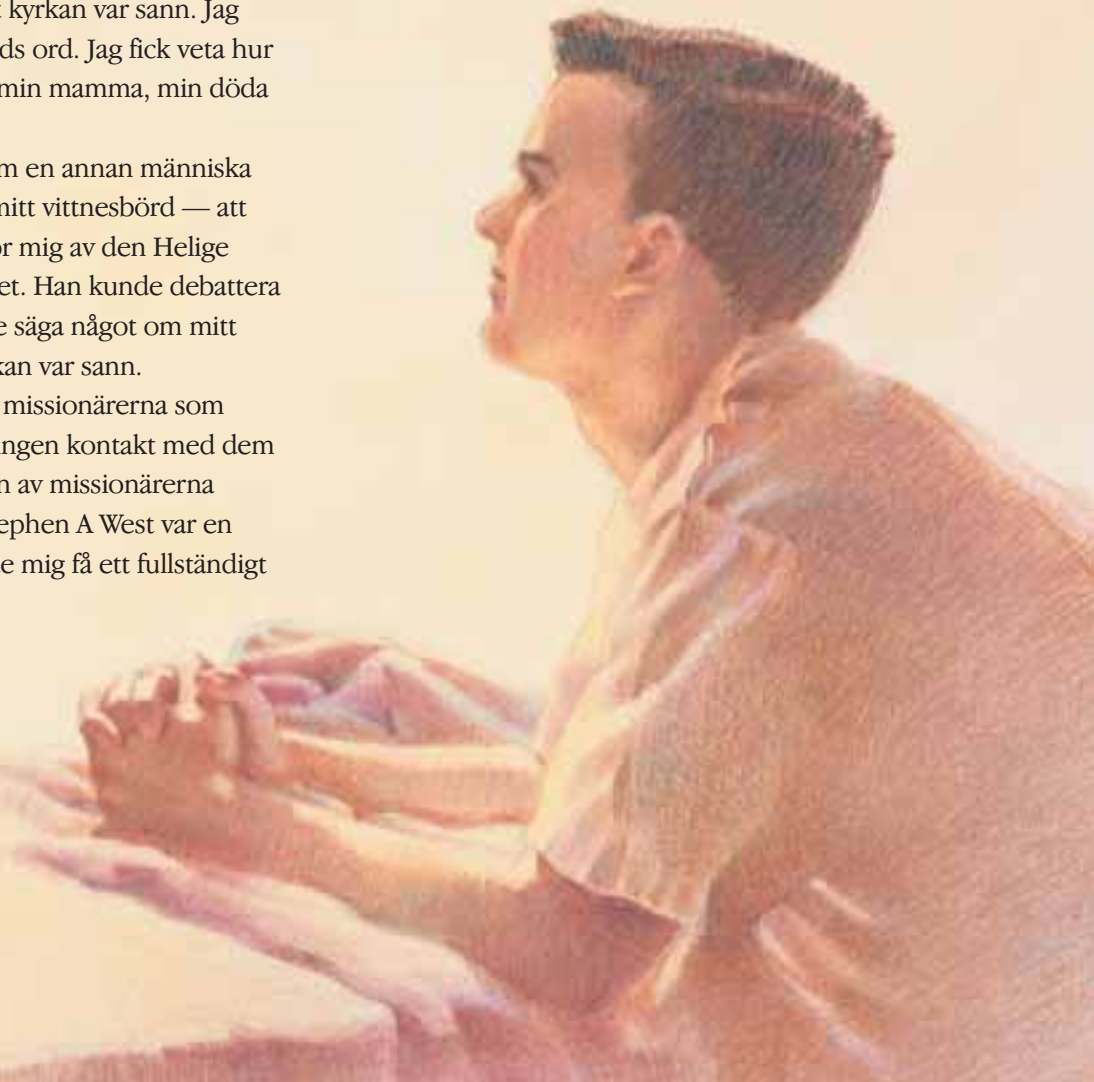
Nästa morgon vaknade jag som en annan människa för jag visste att jag kunde bära mitt vittnesbörd — att dessa saker hade uppenbarats för mig av den Helige Anden. Prästen klarade inte av det. Han kunde debattera lärdomarna, men han kunde inte säga något om mitt vittnesbörd, att jag visste att kyrkan var sann.

Jag glömde aldrig namnen på missionärerna som undervisade mig, men jag hade ingen kontakt med dem under många år. 1998 kallades en av missionärerna som generalauktoritet. Äldste Stephen A West var en av de nyckelpersoner som hjälpte mig få ett fullständigt

Till vänster: Vid 16 års ålder (till höger) tillsammans med äldste Stephen A West och äldste David Loveless på flygplatsen i Anchorage i Alaska. Ovan: I arbete i mataffären vid 16 års ålder.

vittnesbörd om evangeliet. Som generalauktoriteter fick han och jag i uppgift att verka i presidentskapet för området Nordamerika Sydöst och kunde därför prata om allt det som hände för så många år sedan. Jag ska alltid minnas äventyret i Alaska som 16-åring. ●

Så kan du studera skrifterna

Anvisningar: Läs texten under varje bild och färglägg sedan bilden.

Du kan använda texten och bilderna i en hemaftonslektion eller i ett Primärtal.

1 Sätt upp ett mål att läsa en eller två verser i skrifterna varje dag.

2 Läs högt ur skrifterna tillsammans med din familj.

3 Läs de illustrerade skriftberättelserna i *Lilla stjärnan* i *Liabona* eller i *Berättelser ur Gamla testamentet*, *Berättelser ur Nya testamentet*, *Mormons boks berättelser* och *Berättelser ur Läran och förbunden*. Läs berättelserna för dig själv eller för mindre barn.

4 När du har hört en berättelse från skrifterna i kyrkan kan du leta reda på skriftstället och läsa det hemma.

Ett visdomens ord uppenbarat, av Ken Corbett

Profeten Joseph Smith tog emot L&F 89 under ett möte i profetskolan den 27 februari 1833 i Kirtland, Ohio. Denna uppenbarelse, känd som Visdomsordet, kom som svar på profetens undran angående det faktum att äldsterna rökte och tuggade tobak, och av hänsyn till Emma Smith som fick skura det smutsiga golvet.

"[Predika mitt evangelium] kräver större ansträngningar av missionärerna", sade president Gordon B Hinckley. "Det krävs många böner och studietimmar ... Om undervisningen är bättre under omvändelseprocessen så kommer fler som döps att stanna kvar i kyrkan." Se "Predika hans evangelium", s 10.

Kyrkonytt

De sjuttios sjunde och åttonde kvorum tillkännagivna

Riktlinjer och tillkännagivanden

I ett brev nyligen från första presidentskapet till prästadömsledare står följande: "På grund av de ytterligare medlemmar i de sjuttios fjärde kvorum som godkändes vid den senaste generalkonferensen har de sjuttios sjunde kvorum organiserats genom en delning av det fjärde kvorumet.

Medlemmarna i det sjunde kvorumet hämtas från områdena Brasilien Nord, Brasilien Syd, Chile och Sydamerika Syd. Det fjärde kvorumet består av bröder som verkar i områdena Centrala Amerika, Mexico Nord, Mexico Syd, Sydamerika Nord och Sydamerika Väst.

Dessutom har det stora geografiska område som täcks av de sjuttios

tredje kvorum gjort det tillrådligt att skapa de sjuttios åttonde kvorum.

Detta nya kvorum består av områdes-sjuttio från Asien, Asien Nord, Australien, Nya Zeeland/Stillahavsöarna och Filippinerna. Det tredje kvorumet består av bröder som tjänar i områdena Afrika Sydöst, Afrika Väst, Centrala Europa, Europa Öst och Europa Väst." ■

De geografiska områdena för de sjuttios tredje och fjärde kvorum har delats för bildandet av de sjuttios sjunde och åttonde kvorum.

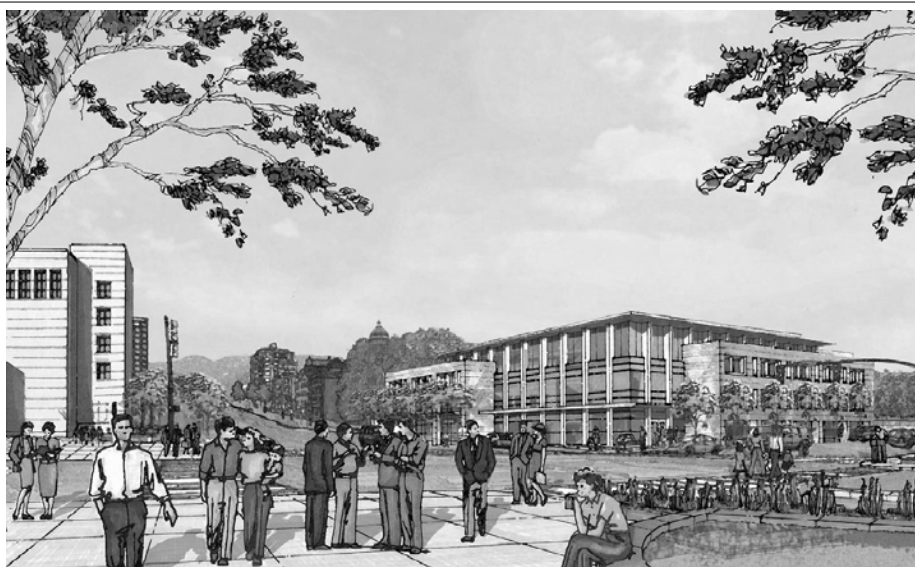
Nytt kyrkohistoriskt bibliotek ska byggas

Mer än 3,5 miljoner uppteckningar, manuskript, publikationer, fotografier och audiovisuellt material av historiskt värde för kyrkan får snart en ny hemvist i Salt Lake

City enligt ett tillkännagivande om planerna för ett nytt kyrkohistoriskt bibliotek.

Biblioteket, som kommer att byggas på andra sidan gatan öster om

konferenscentret, ska vara fem våningar högt, ha en yta på 23 000 m² och blir ett visuellt komplement till konferenscentret. Eftersom det nya biblioteket blir mycket större än det

Det nya kyrkohistoriska biblioteket blir en 23 000 m² stor byggnad på fem våningar som ska uppföras öster om konferenscentret.

som finns nu, kommer det att finnas mer arkivutrymme där mer material kan lagras.

Det nya biblioteket, som ersätter biblioteket som för närvarande finns i kyrkans kontorsbyggnad, kommer

att ha lärum och en avdelning med särskilda samlingar som är öppen för allmänheten.

”Det nya kyrkohistoriska biblioteket blir en välkommen resurs för dem som vill lära mer om kyr-

kans historia”, sade äldste Marlin K Jensen i de sjuttios kворum, som verkar som kyrkans historiker och skrivare.

Uppförandet av byggnaden beräknas påbörjas senare i år. Kyrkan beräknar att byggnaden ska stå klar i slutet av 2007. Biblioteket kommer att byggas på ett område som för närvarande används som parkeringsplats. Bill Williams, kyrkans chef för arkitektur och byggt teknik, sade att kyrkan tillhandahåller en provisorisk parkeringsplats under uppförandet.

Broder Williams sade också att biblioteket kommer att likna Main Street Plaza och ha ”samma karaktär” som tempelområdet. ■

KUV: Undervisar medlemmarna flitigt

Walter Cooley, kyrkans tidningar

Kyrkans utbildningsverksamhet (KUV) är ett vittnesbörd om kyrkans betoning på vikten av utbildning. Äldste W Rolfe Kerr, kyrkans utbildningschef, sade att det är viktigt att medlemmarna lyssnar till president Gordon B Hinckleys råd angående utbildning.

President Hinckley sade: ”Utbildning är nyckeln som kommer att låsa upp möjligheternas dörr åt dig. Den är värd en uppoffring ... Ta vara på varje tillfälle till utbildning som ni har möjlighet och råd till.” (”Inspirerande tankar”, *Liabona*, jun 1999, s 4–5)

KUV är en mångfasetterad organisation som fått i uppgift att uppfylla

Frälsarens uppmaning: ”Lären flitigt.” (L&F 88:78) Förra året följde KUV denna uppmaning genom att undervisa över 1,2 miljoner elever, både unga och gamla, både medlemmar och andra.

KUV erbjuder utbildning över hela världen genom fyra huvudprogram: högre utbildning (kyrkans universitet och college), religiös utbildning (seminariet och institutet), grundskolor och gymnasieskolor samt vidareutbildning.

Historia

Utbildning har alltid varit viktigt för kyrkans medlemmar. Alltefter-

som medlemmarna började kolonisera västra Nordamerika startade de ofta kommun- eller församlingsskolor. Med tiden öppnades ett antal akademier. För att administrera dessa akademier bildades kyrkans allmänna utbildningsråd 1888.

Då utbildning blev mer tillgänglig i samhället började kyrkan antingen stänga eller överföra de flesta av dessa skolor till lokala myndigheter. Några av de mer framträdande av dessa ursprungliga institutioner är fortfarande i bruk i dag, bland annat University of Deseret (University of Utah), Brigham Young College (Utah State University), Weber Stake Academy (Weber State University), Sanpete Stake Academy (Snow College) och S:t George Stake Academy (Dixie

State College). Endast fyra av de ursprungliga skolorna drivs fortfarande av KUV: Brigham Young Academy (BYU), Bannock Stake Academy (BYU – Idaho), Salt Lake Stake Academy (LDS Business College) och Juarez Academy i Mexico.

I dag styrs KUV av kyrkans utbildningsråd när det gäller seminariet, institutet och grund- och gymnasieskolorna, och av styrelseråd för instituten för högre utbildning. Bland styrelsemedlemmarna finns första presidentskapet, tre medlemmar av de tolv apostlarnas kvorum, seniorpresidenten för de sjuttios kvorum, Hjälpföreningens generalpresident och Unga kvinnors generalpresident.

Högre utbildning

Kyrkans institutioner för högre utbildning är LDS Business College och de tre skolorna som bär namnet Brigham Young: Brigham Young-universitetet (BYU) i Provo, BYU – Hawaii i Laie och BYU – Idaho i Rexburg.

Dessa institutioner betjänar omkring 45 000 elever på universitetsområdena och ytterligare 472 000 genom program för fortsatt utbildning. Äldste Kerr säger att varje universitet har en unik uppgift och roll inom KUV.

LDS Business College ger i första hand yrkesbaserad utbildning men har också allmänna utbildningar som förbereder eleverna för att gå över till andra college eller universitet.

BYU erbjuder både en stor mängd utbildningar för kandidatexamen och utvalda magister- och doktors-

Verenaisi Moimoi leder sången under avslutningsceremonin vid Fiji LDS Church College där över 300 elever studerar på gymnasienivå.

examina. Äldste Kerr sade att rådet ser BYU som en utbildningsinstitution för grundexamen, fastän universitetet har betydande forskningsprogram där både studerande och doktorander är involverade.

BYU – Hawaii erbjuder grundexamina och har flest internationella elever, procentuellt sett, av alla universitet i USA. Äldste Kerr sade att skolan kommer att fortsätta balansera mångfald och kultur som en del av dess mission.

Det nyaste fyraårsuniversitetet är BYU – Idaho. År 2000 blev tvåårsskolan, som hette Ricks College, ett fyraårsuniversitet som erbjuder kandidatprogram. BYU – Idahos främsta roll är att undervisa, säger äldste Kerr. Fakulteten tillåts ta tjänstledigt för fortbildning och forskning, men någon huvudbetoning läggs inte på forskning eller publikationer. I stället är deras forskning inriktad på att förbättra undervisningen.

President Gordon B Hinckley sade att fastän inte alla medlemmar har

möjlighet att gå på någon av kyrkans skolor så kommer kyrkan att fortsätta driva dessa institutioner för högre utbildning för att vittna om vikten av utbildning.

Han sade: "Vi ska behålla dem som flaggskepp som vittnar om denna kyrkas stora och uppriktiga beslut att stödja utbildning, både kyrklig och världslig, och bevisa för världen att utmärkt världslig utbildning kan fås i en religiös omgivning." ("Varför vi gör en del av det vi gör", *Liabona*, jan 2000, s 67)

Seminarie- och institutprogram

I samma tal sade president Hinckley också att dessa skolor uppbackas av seminarier och institut på olika platser.

Seminarieprogrammet startades 1912 i Granite High School i Salt Lake City. Kyrkan skapade programmet som ett supplement till allmänna skolor efter det att kyrkans gymnasier började stängas i början av 1900-talet. Till den första

seminariekursen var 70 elever anmälda. I dag har seminarierna över hela världen över 360 000 elever inskrivna.

Seminarieeleverna studerar efter en av tre programtyper: håltidsseminarium, tidigt morgonseminarium eller hemstudieseminarium.

Håltidselever går på seminariet under skoldagarna. Håltidsseminarium finns i delar av Arizona, Colorado, Idaho, Nevada, New Mexico, Oregon, Utah, Washington och Wyoming i USA och i Alberta i Canada. 1950 utvidgade kyrkan seminarieprogrammet för att inkludera elever som inte kunde vara med på seminariet under skoldagarna. Detta program kallades tidigt morgonseminarium.

Även om många av eleverna i detta program studerar före skolan kan kurser ges vid olika tider utanför skolschemat varje dag. Omkring 58 procent av alla seminarieelever går på tidigt morgonseminarium. De första kurserna för tidigt morgonseminarium utanför Nordamerika hölls i Finland och Tyskland 1962. Seminariekurser hålls nu i omkring 140 länder.

Där håltids- eller tidigt morgonseminarium inte finns kan eleverna delta i ett hemstudieprogram. Eleverna studerar tilldelade skriftställen och annat material och träffar sedan andra elever och en lärare en gång i veckan för att diskutera vad de lärt sig.

1926 började kyrkan bygga religionsinstitut i närheten av universitet som inte ägdes av kyrkan. Dessa

institut erbjöd religiös utbildning för universitets elever. Institutet undervisar nu mer än 365 000 elever och medlemmar i mer än 2 214 institutprogram över hela världen.

De första internationella instituten startades i Australien och Storbritan-

nien 1969. Antalet internationella institutselever fortsätter att öka varje år och de är nu fler än eleverna i USA.

President Hinckley har beskrivit hur institutet gynnar sina deltagare: "Det berör elevernas liv på ett positivt sätt över hela världen. Inom

Seminariet världen över

Seminarieprogram världen över: 4 395

Antalet inskrivna elever i seminariet i slutet av skolåret 2003–2004: 361 689

Håltidsseminariet: 121 576 elever (33,6 procent)

Tidigt morgonseminarium: 209 627 elever (58 procent)

Hemstudieseminarium: 30 486 elever (8,4 procent)

Institutet världen över

Institutprogram världen över: 2 214

Antalet inskrivna elever i institutet i slutet av skolåret 2003–2004: 365 070

institutet finner ungdomar i universitetsåldern glatt umgänge, de finner lärdom, sociala erfarenheter och till och med män och hustrur inom tron." ("Detta stora millenieår", *Liabona*, jan 2001, s 80–81)

Unga medlemmar som studerar vid college är inte de enda som har glädje av programmet. Det finns många institutelever, unga och gamla, som inte går på college. Personer med andra trosåskådningar anmäler sig också till institutet varje år.

Äldste Kerr sade att institutet har blivit tillgängligt på så många platser att många medlemmar kan delta i programmet på ett eller annat sätt. "Det finns inte många platser där ungdomarna inte kan ta del av institutprogrammet, antingen genom etablerade institutprogram eller kurser på stavsnivå", sade äldste Kerr.

Grundskole- och gymnasieutbildning

Kyrkan startade grundskole- och gymnasieutbildningar utanför USA i områden i Latinamerika och Stilla-havsområdet där allmän skolutbildning inte fanns tillgänglig. Flera skolor etablerades, men med tiden, när fler allmänna skolor blev tillgängliga, stängdes kyrkans skolor. Men några av dessa skolor är fortfarande i bruk: 16 i Stilla-havsområdet och 2 i Mexico. I dessa 18 skolor finns det totalt 9 255 elever.

Fortsatt utbildning

En mängd olika alternativ när det gäller fortsatt utbildning erbjuds

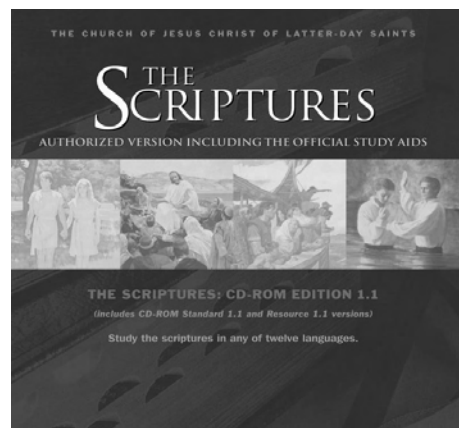
genom KUV. Bland annat sådana program som Education Week (Utbildningsvecka), Especially for Youth (EFY), läger, studiecirkel och distanskurser. Distanskurserna ges både online och genom traditionell korrespondens, både för personlig utveckling och för high school eller college-poäng.

Välsignelser av att delta

KUV:s fyra huvudgrenar fortsätter hjälpa sina elever att följa president Hinckleys råd att få all utbildning de kan. Eleverna välsignas som resultat av denna lydnad. Äldste Kerr talade om välsignelserna som ges de elever som deltar: "De som deltar i dessa program förbereder sig egentligen inte bara för ett yrke och ett bättre familjeliv, utan också för att bli bättre medborgare och för att bygga upp kyrkan där de bor." ■

Skrifterna: CD-ROM version 1,1 nu tillgänglig

När kyrkan hade gett ut *The Scriptures: CD-ROM Edition 1.0* (skrifterna på CD-ROM) 2001, hade medlemmarna möjlighet att läsa och söka i skrifterna genom ett klick med musen. Med den nyare utgåvan, *The Scriptures: CD-ROM Edition 1.1*, har medlemmarna ännu större möjlighet att söka efter specifik information, och de kan också göra det på fler språk och med bara en CD.

Den nya versionen av The Scriptures: CD-ROM Edition (1,1) innehåller standardverken på engelska, Gamla testamentet på hebreiska, Nya testamentet på grekiska och tre-i-ett och studiehjälpmedel på cebuano, finska, franska, tyska, ilokano, italienska, norska, portugisiska, rumänska, spanska och tagalog.

Version 1,0 hade en standardutgåva och en utökad utgåva på två separata disketter. Version 1,1 har både standardversionen och den utökade versionen på samma diskett.

I version 1,0 kunde man göra vanliga sökningar och textjämförelser mellan engelska och de andra fyra språken på disketten. I version 1,1 kan användaren till exempel söka efter hur många gånger ett ord finns med i texten och ha upp till åtta språkjämförelser på skärmen samtidigt.

De fem språken i version 1,0 är de kompletta standardverken på engelska, och tre-i-ett på franska, italienska, portugisiska och spanska. Version 1,1 har samma språk men

också tre-i-ett och studiehjälpmedel på cebuano, finska, tyska, ilokano, norska, rumänska och tagalog.

Förutom dessa språk har den nya disketten också Gamla testamentet på hebreiska och Nya testamentet på grekiska.

Kai Andersen, sekreterare i samordningskommittén för skrifterna, sade att syftet med den nya versionen var "att göra ännu ett verktyg tillgängligt för skriftstudier". Han sade att den nya versionen har fler språk så att fler medlemmar kan dra nytta av den.

Man har större nytta av standardversionen om man bara ska läsa,

men genom att klicka på den utökade versionen har användarna fler möjligheter att gå djupare in i skrifterna. I den utökade versionen kan användarna "bokmärka" och markera sidor, skriva anteckningar i marginalerna och få instruktioner om hur de olika delarna av disketten används.

The Scriptures: CD-ROM Edition 1.1 (artikelnr 50315) kan köpas på något av kyrkans distributionscenter eller beställas på Internet på www.ldscatalog.com. Bosatta i USA och Canada kan beställa per telefon genom att ringa 1-800-537-5971. ■

Utställning om dödahavsrollarna på väg genom Europa

Brigham Young-universitetets Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (FARMS) [stiftelse för forntidsforskning och mormonstudier] sponsrade en resande utställning över upptäckter angående och betydelsen av dödahavsrollarna. Utställningen har visats vara ett effektivt missionärsverktyg i Europa.

Utställningen har stärkt relationerna med ledare och dignitärer i olika europeiska länder och gjort det möjligt för medlemmar att berätta om sin tro för personer som har andra trosuppfattningar. Mer än hälften av besökarna på utställningen tillhörde inte kyrkan.

Dödahavsrollarna, en samling bibliska och ickebibliska uppteckningar som hittades i grottor längs Döda havet 1947, innehåller uppteckningar som går så långt tillbaka som 300 före Kristus. I början av 1990-talet kontaktade Dead Sea Scrolls Foundation BYU för att diskutera möjligheterna att göra en elektronisk version av uppteckningarna. Den ursprungliga databasen blev klar 1999.

Utställningens rundtur, som avslutades i november, täckte Österrike, Belgien, Brittiska öarna, Danmark, Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Portugal, Spanien och Schweiz. ■

Tjänandedag i Centralamerika

Don L Searle, kyrkans tidningar

Medlemmar över hela Centralamerika tillbringade lördagen den 9 april med att förbättra sin kommun. Innan dagen var slut hade de och några av deras grannar donerat mer än 166 000 timmar i tjänande – motsvarande en person som arbetar 24 timmar om dygnet, 356 dagar om året i nästan 19 år.

Mer än 22 000 medlemmar och omkring 1 800 vänner med annan trosuppfattning utförde tjänandeprojekt på 258 platser i Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica och Panama.

Genom projekten förbättrades inte bara kommunerna, de gjorde också att kyrkan och dess medlemmar fick nya vänner, sade äldste W Douglas Shumway i de sjuttios kворum, förste rådgivare i presidentskapet för området Centrala Amerika. "Det var mycket gädjande att se så många medlemmar i kyrkan och andra som sida vid sida städade, målade, reparerade och samtidigt njöt av varandras sällskap under dagens gång."

Äldste Shumway märkte att fliten och andan som medlemmarna kände påverkade kommunledarna. Som exempel citerade han borgmästaren i Quetzaltenango, Guatemalas näst

största stad, som var med på kyrkans möten under söndagen den 10 april, dagen efter tjänandeprojekten. Borgmästaren hade blivit så imponerad av ungdomarna i kyrkan som var engagerade i projekten att han sade under en söndagsskoleklass: ”Jag gratulerar era ungdomar för att de har sådana principer som hjälper dem att uppehålla sin moraliska renhet. Så länge ni fortsätter att uppehålla dessa normer så fortsätter ni att bygga upp samhället.”

I andra områden fanns det invånare som, när de såg vad medlemmarna gjorde, helt spontant började hjälpa till med arbetet eller hämtade vatten eller förfriskningar. I Nicaragua hörde man talas om vissa invånare som deltog i projektet och som var så imponerade av medlemmarna att de bad om att missionärerna skulle besöka dem. Med de flesta uttryckte helt enkelt sin tacksamhet för det som kyrkans medlemmar gjorde. En man, en medlem av en samhällsförbättringskommitté i Chalchuapa i El Salvador, förklarade att en allmän park hade tillåtits förfalla och att kommunalrådet inte hade tillräckligt med pengar eller personal för att rädda den. ”Men nu, tack vare hjälpen vi har fått från sista dagars heliga under tjänandedagen, har vi kunnat göra i ordning den och göra den vacker igen.”

Det var lätt att se vilka som arbetade med projekten. I hela Centralamerika hade de vita västar med

orden ”Hjälpande händer” på framsidan och bokstäverna ”SUD”, som står för sista dagars heliga på spanska. På baksidan ser man att bäraren är medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, eller mormon. Det har också fungerat väl att använda sådana västar i liknande tjänandeprojekt i andra länder, särskilt i Brasilien.

De lokala invånarna var inte de enda som lade märke till arbetet som utfördes i kommunerna. Nyhetsmedia, som blivit informerade om arbetet av kyrkans informationstjänst, uppmärksammade också insatserna. Nyhetsartiklar fanns efteråt i tidningar i Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua och Costa Rica. Sex tevekanaler i El Salvador visade inslag om tjänandedagen, liksom en kanal vardera i Guatemala, Honduras och Nicaragua. I San Salvador i El Salvador sändes ett nyhetsinslag på radio inom en timme efter att en lokal radiostation hade fått reda på arbetet som utfördes.

Säkert är en av tjänandedagens mer långtgående effekter de starka band som knöts mellan medlemmarna och kommunernas ledare. Lokala kommunstyrelser försåg många av projekten med material och överinseende medan kyrkans medlemmar och andra gjorde sitt arbete. Projektet planerades i samarbete med lokala ledare i kommunerna. I en kommun i San Salvador har till exempel en medlem, som samarbetat med kommunstyrelsen i det tysta under

Medlemmar i Soyapango stav i San Salvador samlar ihop skräp från diken längs motorvägen.

några år, efter begäran av borgmästaren ordnat med en grupp frivilliga som städade och målade i och omkring en teater. I Santa Ana i El Salvador arbetar stavens hjälpföreningspresident vid ett ålderdomshem som drivs av katolska nunnor. På nunnornas begäran ordnade hon så att frivilliga kom, inte bara för att arbeta runt huset utan också för att pyssla om dem som bodde på hemmet.

Många medlemmar talade efteråt om glädjen de kände när de hjälpte till. Många sade också att de kände att tjänandet ändrade på mångas uppfattning om kyrkan. Någon sade: ”Det sägs att orden övertygar människor, men det är gärningarna som engagerar dem.” ■

Fler förslag till samlingsstunden, september 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som hör samman med dessa förslag, se "Välj det rätta och bli lycklig" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Berätta för barnen om ett viktigt meddelande du fått, till exempel att ett barn har fötts eller någon annan rolig tilldragelse i släkten. Hur skickades meddelandet? Hur skulle ni skicka ett viktigt meddelande i dag? Visa bild 5–7 från Primärs paket (staty av ängeln Moroni på ett tempel). Fråga barnen vem som är med på bilden. Varför blåser han i en trumpet? Vilket viktigt meddelande har han att skicka till världen? Återge med hjälp av Joseph Smiths skrifter 2:27–67 berättelsen om hur Mormons bok kom till. Skriv frågor som behandlar berättelsen på olika papperslappar (se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 68–70) och lägg dem i en liten påse. Sjung en sång eller psalm medan du låter påsen vandra runt bland eleverna. Stanna musiken då och då och be barnet som håller i påsen att välja en fråga och besvara den med

hjälp av barnen som sitter på båda sidorna om honom eller henne. Fortsätt sjunga och låta frågorna gå runt tills alla har blivit besvarade. Ge varje klass och dess lärare ett skriftställe från Mormons bok som de ska gå igenom. (Välj skriftställen med uttömmande förklaringar av lärdomar, som till exempel 2 Nephi 31; Mosiah 2–5; 3 Nephi 11–13, 18 och så vidare.) Låt varje barn med lärarens hjälp fastställa en lärdom i skriftstället som kan vara ett viktigt budskap till världen, till exempel "bedjen ... i edra familjer". (3 Nephi 18:21) Be varje barn komma fram och upprepa sitt budskap till världen från Mormons bok.

2. Efter att ha talat med biskopen eller grenspresidenten kan du i förväg inbjuda två eller tre medlemmar som bär sitt vittnesbörd om välsignelserna av att betala tionde. (Ta om möjligt med en ungdom eller ett barn.) Undervisa om tiondets princip. Påpeka att tionde är ett av de grundläggande kraven i Tro på Gud-programmet (se handledningen *Tro på Gud*, s 4) och likaså det centrala i en aktivitet i delen "Utveckla talanger" (s 10). Injud en medlem av biskopsrådet eller grenspresidentskapet att komma och berätta för barnen vad tionde används till. Hjälpt varje barn att dekorera en liten ask, burk eller ett kuvert där han eller hon kan spara sitt tionde. Ge varje barn en tiondeblankett och lär dem hur man fyller i den. Förklara att vi ger vårt tionde till en medlem av bis-

kopsrådet eller grenspresidentskapet och träffar biskopen eller grenspresidenten för tiondeavräkning. Presentera de personer som har förberett sig för att bära sitt vittnesbörd om tiondets välsignelser och be dem berätta om sina erfarenheter.

3. Säg att en persons namn är viktigt, både för personen och dem som älskar honom eller henne. Säg ditt namn till barnen och berätta vad det betyder. Fick du ditt namn efter någon? Varför valde dina föräldrar det namnet? Be två eller tre barn att berätta om sina namn. Låt barnen citera följande från Mina evangelieideal: "Jag ska använda min himmelske Faders och Jesu namn vördnadsfullt. Jag ska inte svära eller säga fula ord." För att hjälpa oss att komma ihåg Jesus Kristus har han fått många namn. Lägg följande föremål på en bricka: (1) sten, (2) bröd, (3) vinranka eller en bild av en, (4) teckning eller bild av solen, (5) liten jordglob eller Evangeliet i bild 600 – Världen, (6) Evangeliet i bild 403 – Den första synen, (7) något som föreställer en herdestav eller små får, (8) Evangeliet i bild 227 – Jesus ber i Getsemane och (9) krona. Vart och ett av dessa föremål representerar ett namn på Jesus Kristus som finns i följande skriftställe hänvisningar: Klippa – Helaman 5:12, Livets bröd – Johannes 6:47–48, Vinstock – Johannes 15:5, Världens ljus – Johannes 8:12, Skapare – Mosiah 3:8, Älskad Son – Joseph Smiths skrifter 2:17, Den gode herden – Johannes 10:11,

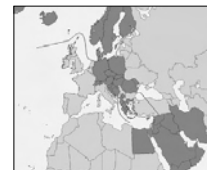
Frälsare – L&F 43:34, Konung – L&F 45:59. Skriv upp hänvisningarna – men inte namnen – på tavlan. Be barnen läsa skriftställehänvisningarna och säga namnen på Jesus som

föremålen representerar. Berätta vad de olika namnen på Jesus Kristus lär oss om honom. Påminn barnen att när vi döps och när vi tar sakramentet så tar vi på oss Herrens namn.

Vittna om att vi håller våra förbund när vi använder namnen på vår himmelske Fader och Jesus Kristus vördnadsfullt och när vi inte svär eller säger fula ord. ■

Lokala nyheter

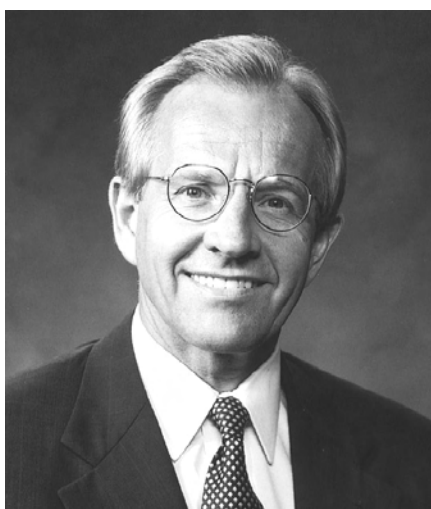
Budskap från områdespresidentskapet

En ny ledstjärna för Europa

Den 10 september 2005 är det femtio år sedan Europas första tempel invigdes. Templet i Bern planerades, formgavs och byggdes med vision och personliga uppoffringar.

Många av de heliga som hjälpte till med att betala för detta vackra Herrens berg var barnbarnsbarn till de medlemmar som utvandrade till Utah från länder runtom i Europa. Trofasta medlemmar gav allt de hade för att föra sina familjer på färden till Sion. Dessa modiga första pionjärer lämnade de tyska, nordiska och engelska ländernas bördiga jord för att bege sig till den ödsliga, ofruktsamma Saltsjäddalen. De förstod att det skulle krävas mycket hårt fysiskt arbete av dem. De utstod lidanden med andlig insikt och med stor tro. I dag bygger vi på dessa trofasta europeiska pionjärers grundval som uppoffrade så mycket.

De löften som gavs i invigningsbönen för templet i Bern, uppsänd av

Äldste W Craig Zwick

president David O McKay, ger hopp och en positiv framtidsvision för hela Europa. ”O Fader, vi förnimmer att det skriande behovet i världen i vår tid är att acceptera Jesus Kristus och hans evangelium för att motverka de falska lärdomar som nu stör hederliga mäns och kvinnors frid, och som undergräver tron hos miljontals vars tro på dig har varit

vacklande och osäker, därför att de ännu inte fått presenterat för sig den eviga frälsningsplanen.”

Detta kan bara ske i den mån som vi var och en ansvarsfullt inbjuder våra grannar och vänner att lyssna på budskapet om sanningen. På ett ödmjukt profetiskt sätt sökte president McKay Herrens hjälp till oss alla. ”Med ödmjukhet och djup tacksamhet erkänner vi din närhet, din gudomliga vägledning och inspiration. Gör oss mer andligt mottagliga inför dig.”

Templet i Schweiz är en ledstjärna för hela Europa. Eftersom det var det första tempel som invigdes utanför Förenta staterna, blev det en förelöpare för andra tempel som nu har byggts över hela världen och som också har samma rena syfte: Helgat åt Herren, Herrens hus.

En guldklädd ängel Moroni kommer att placeras på en nybyggd tornspira vid templet i Bern. Detta blir en mäktig ny symbol för tidigare änglar, som har ”ett evigt evangelium

att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag”. (Upp 14:6) Kom ihåg att det var president McKay som också sade: ”Det finns ingenting som kan stoppa sanningens frammarsch utom våra svagheter eller vår försummelse i att göra vår plikt. Varje medlem i kyrkan bör vara en missionär.”

Statyn av ängeln Moroni kunde inte sättas på den befintliga spiran på templet i Schweiz. Den kräver ett nytt stativ av konstruktionsstål, en fast och hållbar grund för Moronistatyn så att den står stadigt och kan motstå destruktiva element. På liknande sätt blev den schweizisk-tysk-italienska missionen, som grundades 1850 av Lorenzo Snow, en stark stöttepelare för allt som sedan skulle ske i dessa länder under de kommande 150 åren och därefter.

Under senare år har andra löften getts då tomter, kapell och tempel invigts åt Herren. Dessa profetiska löften har allt starkare påverkat miljontals människor som bor här. Vi måste var och en göra vår del för att stärka och välsigna Europas andliga vävnad.

Att vi gör vår del omfattar mycket väl att vi deltar personligen i att bygga upp en ny nivå av medlemsmissionärsarbete. Det omfattar att vi tillämpar allt det äldste Perry har lärt oss det senaste året om att öka antalet omvändelseop. Att ni deltar personligen i denna ökning och skörd av nya själar som kommer till Kristus blir mycket betydelsefullt. Barn och

lärare i Primär, Unga kvinnor och Unga män och deras rådgivande, Hjälpföreningen och melkisedekska prästadömets kворum måste alla delta i denna nya missionärsinriktning. ”Predika mitt evangelium” var gudomligt inspirerad för oss alla.

Vi måste nu ta mycket allvarligt på uppmaningen att öka antalet omvändelseop i var och en av våra församlingar och grenar i hela Europa. Detta är just den välsignelse som nedkallades på oss av president David O McKay för femtio år sedan, när han invigde templet i Schweiz. Han sade: ”Som ett medel att förena barnen i fridens och kärlekens band, har detta tempel och andra heliga Herrens hus uppförts i ditt namn. Öka vår önskan, o Fader, att anstränga oss ännu mer för fullbordandet av din avsikt att åvägbringa odödlighet och evigt liv för alla dina barn.”

Vår uppgift är att bygga på detta arv från starka och trofasta pionjärer. Vi måste nu stärka sanningens grundval i vart och ett av våra europeiska länder. Vi har ett heligt ansvar att stanna kvar här och utgöra en väsentlig del i en andlig grundval som värdesätter den traditionella familjen och visar bestående tro på Gud och hans Son Jesus Kristus. Våra europeiska bröders och systrars arv från generation till generation har alltid haft Gud i centrum och måste fortsätta att ha det för att växa i styrka och förmåga.

Vi måste *alla* vara djärva i att förkunna sanningen. ”Ty den Ande som

Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre.” (2 Tim 1:7–8) Paulus profeterade om en tid då människorna inte skulle tåla den sunda läran och vägra att lyssna till sanningen, men han sade också att Herren skulle hjälpa oss och ge oss kraft. (2 Tim 4: 3, 4, 17)

Liksom ängeln Moroni kommer att sättas upp på en ny grundval av stål, är det vår uppgift att bygga upp och etablera kyrkan på en fast grundval. Likt tidiga missionärer som har gjort uppoffringar och byggt en fast grundval för kyrkan här i Europa, måste vi fråga oss själva: ”Vad är vi villiga att göra för att fortsätta att bygga upp och etablera kyrkan på denna fasta grund?” ■

Äldste W Craig Zwick

FNs Familjedag 2005 uppmärksammas allt mer

Birgitta Karlfeldt

Firandet av Familjedagen i Stockholm

Firandet av FNs familjedag i Stockholm för tredje året omfattade torsdag-söndag 12-15 maj. Firandet i Stockholm är resultatet av ett unikt samarbete i den nybildade Föreningen Internationella Familjedagen (FIF), vars styrelseordförande är Linda Norrbin, Handens församling.

Politiskt gehör för familjen

FIF vinner alltmer politiskt gehör för familjen som samhällets viktigaste enhet. Torsdagen den 12 maj lyssnade elva riksdagsledamöter av olika politisk färg och ett fyrtiotal andra på en av riksdagsgruppen Forum för Familjen och Människovärdet arrangerad föreläsning, "Tid för barn?", hållen i riksdagshuset av Pär Kågeson, socialdemokratisk politiker och forskare.

Kungsträdgården

I FIF ingår förutom medlemmar i Jesu Kristi kyrka även personer som representerar ett antal organisationer och grupper tvärs över politiska och sociala gränser, alla med det gemensamma målet att arbeta för starkare familjer. Kyrkan är en av evenemangets huvudsponsorer.

Förutom de proffsiga scenframträdandena på Kungsträdgårdens

Göran Hägglund, partiledare för Kd, spelade bordshockey med Jonathan Olergård.

stora och lilla scen med bland annat Wind Symphony Orchestra pågick full aktivitet, i första hand för barnen med hoppborgar, levande djur, clown, sagotält, tipsrunda m m.

Göran Hägglund, partiledare för Kd, talade från stora scenen om be-

hovet av politiskt stöd för att familjer ska kunna fungera väl. "Dagens familjer formar morgondagens samhälle", sade han.

Per Nilsson, chef för Informationstjänsten i kyrkan, invigde Familjedagen på delegation för Svenska FN-förbundet med "Generalsekreterare Kofi Annans budskap på internationella familjedagen". Kofi Annan framhåller alla framsteg i synen på familjen i många medlemsstater, men även att mer måste göras.

Musikaliska Akademin

Wind Symphonyorkestern gav på lördagskvällen en egen bejublad konsert i Musikaliska Akademin på Nybrokajen 11. Bland de cirka 230 besökarna fanns HD-domaren Hans Danelius med fru som också besökt BYU, Utah.

Haninge kulturhus

Den förnämliga orkestern samt

FOTO BIRGITTA KARLFEJLDT

Per Kågeson föreläste om "Tid för barn?" i riksdagshuset. Per Åkebrand t v. T h Per Nilsson.

Medlemmar i Umeå gren delade ut broschyrer och gjorde ballongdjur som såldes till förmån för Rädda Barnen.

lokala artister framträdde under fredagskvällen i Haninge kulturhus. Kommunstyrelsens ordförande, kommunalrådet Pelle Svensson, tilldelades en familjeutmärkelse av BYU:s Erlend Petersen som tack för det goda samarbete som kyrkan upplever med kommunens ledarskap. Pelle Svensson tackade varmt för kyrkans insatser och engagemang. Ingvar Olsson, tempelskrivare, berättade med ett bildspel om templet i Västerhaninge under de 20 åren som gått sedan templet invigdes.

Katarina kyrka

Under söndagskvällen gavs en två timmar lång uppskattad föreställning i Katarina kyrka, fylld till sista plats av cirka 800 besökare. Förutom Wind Symphony Orchestra medverkade musiker som Ninni Bautista och Johan med kören Tonsillerna, egen barnkör och eget band, Unitone, Stimuli, Teknologkören, Sophie Geirid och barnkör från kyrkan under ledning av Anita Kindestam. Organisatörer av kvällen var Ingrid och Magdalena Nilsson. Värddpar under konserten var Lars och Marie Nylén

från organisationen Levande familjer. Överskottet av konserten gick till Rädda Barnen som också var på plats med representanter.

Våra förväntningar har överträffats

Omkring 15 000 personer såg och hörde de tre dagarnas program, vilket är långt över våra förväntningar, säger Per Nilsson.

Familjedagen i Umeå

Massor av saker hände under Familjedagen på Rådhusstorget mitt i centrala Umeå lördagen 14 maj, där också ett unikt samarbete skedde bland utställare och deltagare över politiska, religiösa och sociala gränser. Socialtjänsten var med och värvade kontaktfamiljer. Fyra politiska partier deltog i en debatt. Pingstkyrkans barnkör med tillhörande rockband fick hela torget att gunga.

På torsdagen föreläste AnnBritt Grünwald, inbjuden av Umeås Familjedagskommitté, om familjens brottsförebyggande betydelse och intervjuades senare av SVT:s Västerbottennytt. Omkring 2 000 personer besökte evenemangen.

GB Glace lånade ut clowndräkten och skänkte glass till alla barn.

Familjedagen i Alingsås

I Alingsås firades FN:s Familjedag söndagen den 15 maj. Cirka 450 personer gladdes åt alla aktiviteter som kyrkan tillsammans med sjutton olika organisationer bjöd på i Nohagaparken. ■

Birgitta Karlfeldt, Redaktör

Släktforskare med speciella upplevelser

Birgitta Karlfeldt

Nio släktforskare från olika länder var lördagen den 2 april 2005 inbjudna av Anita Lindquist att berätta om de speciella upplevelser de haft i samband med sin forskning. Endast två är medlemmar i kyrkan.

15 miljoner svenskättlingar i USA

Syster Lindquist inledde mötet i gästhemmets matsal med att berätta att hennes förfäder invandrat till Lappland på 1600-talet från Belgien, Holland, Tyskland och Frankrike.

”Släktforskning är ett detektivarbete; har man öppnat en dörr, finns det alltid en ny dörr att öppna.” Hon visade antavledukar med plats för upp till 2046 namn!

Detektivarbete spåra ursprungliga namn

Henry Mathews, tempelmissionär från Rexburg, Idaho, fann sin farfar i Svedala, ett riktigt detektivarbete, då det svenska Mathiasson blivit Mathews vid invandringen till USA. Farfaderns mors amerikanska namn Check var det svenska soldatnamnet Käck.

En internetförfrågan gav tusentals namn

Brian Kuehns familj hade alltid trott att deras förfäder härstammade från Tyskland, men tack vare några medborgarskapshandlingar på mikrofilm upptäckte han att hans farfar utvandrat från Rumänien. Vid besök där upptäckte han att hans farfarsfar varit borgmästare och därmed fanns det ytterligare uppgifter om honom.

Från inga till många släktingar

Janos Schindele kom på grund av revolutionen till Sverige 1956 från Budapest, Ungern. Han fann sin urfader i Böhmen, nuvarande Tjeckien, där vi i kyrkan inte fått tillstånd att filma kyrkoböckerna. Även i hans fall var det ursprungliga namnet ändrat, från Schindelauer. 2004 hade han en släktträff med nitton personer i Ungern. Han har funnit förfäder in på 1600-talet på mikrofilmerna.

Nio släktforskare, varav två medlemmar, några med sina makar, under en träff i gästhemmet i Västerhaninge. Anita Lindquist står i mitten.

Första dottern tände intresset

Fred Zimmack, född i Sverige, började forska 1985 när första dottern föddes. Hans föräldrar kom till Sverige från ett flyktingläger vid krigets slut. ”Min pappa var från Preussen och min mamma som var från Wien, hade förfäder i Ungern, Tjeckien och Böhmen. Fred fann en kusin i Tyskland med en linje från Sverige.”

Nu finns inget tomrum längre

”Här på släktforskningscentret fick jag min släkt”, berättade Leon Weintraub från Polen men läkare i Sverige sedan femtio år. ”Jag visste ingenting om vilka av min släkt som överlevt förintelsen, inte heller var och när mina föräldrar var födda; allt var borta i Auschwitz. Nu har jag trettio familjer och det finns inget tomrum längre. Jag kan inte i ord uttrycka min tacksamhet för kyrkan här i Västerhaninge.”

Nu har mina släktingar blivit intresserade

Eric Gandy från England har ar-

betat som riksrevisor sjuttio år i Sverige. ”Jag ville följa en släkting som emigrerat vid åtta års ålder 1843. Jag fann att han bosatt sig vid gränsen mellan Utah och Montana på en plats som bar hans namn, eftersom det förr var en tradition att uppkalla en plats efter den äldste invånaren. Jag har också upptäckt min förut försvunne farfarsfar som utvandrade, i Victoria på Kanadas västkust. Nu har andra släktingar blivit intresserade, börjat träffas, leta efter papper på vinden etc och upptäcka sin bakgrund.”

Jag vill bara veta mer

”I Sovjetunionen fanns en rädsla för att tala om sina förfäder, så det var svårt att få fram namn”, sade Larissa Jeriomina från Moskva med fjorton år i Sverige. ”Präster förföljdes och arkebuserades när kyrkan 1917 skiljdes från staten, men innan dess hade min farfar som var präst avlidit. Kyrkan har fått fotografera kyrkoböcker i Ryssland, men inte i Moskva. Många har dock förstörts

under krigens och av brand, så det finns vissa generationer som jag inte kan koppla samman. Men jag vill hela tiden bara veta mer.”

Levande släktingar funna

Jüri Westin, född i Finland men boende i Estland, har trots ryggsjukdom besökt centret nästan varje vecka. Han startade sin forskning på riksarkivets samlingar med estniska flyktingars personakter från år 1944. Genom Internet har han funnit levande släktingar som utvandrat från Sverige i Toronto, Canada, och Wisconsin, USA. Jüri fortsätter att söka sin släkt på mikrofilm. Han sänder uppteckningarna vidare till sina nypupptäckta släktingar.

Kyrkböckerna förda på flera olika språk

”Ett stort problem var att kyrkböckerna i Estland var förda på olika språk – latin sedan medeltiden, tyska blandat med estniska sedan 1892, från 1918 då tsaren beslöt att allt skulle skrivas på ryska, på kyrilliska, och när Estland blev självständigt på estniska”, berättade Tönis Laks, född i Estland, bosatt i Sverige i sextio år. ”Att den livegna lantbefolkningen var stationär under sina godsherrar gjorde det emellertid lättare att följa min släkt bland dem. Men tyska och ryska namn har gjorts om till estniska, vilket gör det svårt att hitta fram till de ursprungliga namnen.” ■

*Birgitta Karlfeldt,
Redaktör för lokala sidorna*

Hur du kan prenumerera på Liahona

I varje församling eller gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som du kan vända dig till om du har ändrat adress eller vill ha ett inbetalningskort för att prenumerera på Liahona. Vem tidskriftsombudet är brukar stå i stavskalendern. Prenumerationen kostar 150 kronor per år.

Om tidskriftsombud saknas, kan du beställa din prenumeration från Göteborgs Service Center på telefon 031 77 88 976 eller fax 031 16 55 29.

Du kan också göra din inbetalning direkt till Göteborgs Service Center på postgironummer 260 353 – 8. Skriv ”Liahona” på inbetalningskortet.

Du kan även prenumerera på Liahona som en uppskattad gåva till någon du vill ge något värdefullt. Eller till flera i familjen som kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i. ■

Birgitta Karlfeldt, Redaktör

Sundsvall firar 20 år med öppet hus

Mona Carlsson

Den 23 april 1985 invigdes Sundsvalls grens kapell i Granloholm av president Joseph B Wirthlin. För att fira ordnade medlemmarna en utställning den 30 april 2005 om arbe-

tet och glädjen under de 20 åren. Flygblad hade delats ut i Granloholm och skickats till radio, tv och tidningar i Sundsvall. Sundsvallsguiden som går ut till alla hushåll hade med en notis.

Historiskt bildspel

Ett bildspel sammanställt av äldstekommitteens medlemmar belyste vad som hänt i de olika biorganisationerna samt vilka som tjänat som presidenter och vilka som gått ut som missionärer från grenen samt andra viktigare händelser, till exempel när äldste Scott från de tolv apostlarnas kvarter besökte Sundsvall då hans son var på mission här i Sverige.

Äldstekommitteens medlemmar berättade också att det är 175 år sedan kyrkan grundades och att vi i år firar 200-årsminnet av profeten Joseph Smiths födelse, samt att det är 20 år sedan vi fick vårt tempel i Västerhaninge, vilket också firas under 2005.

Hemförråd, krisberedskap

Hjälpföreningen visade prov på handarbete, sylt, blommor, bakat bröd, sångböcker, böcker samt broschyrer om hemafton och familjen. Ett helt bord var fyllt med saker man ska kunna ha i sitt hemförråd.

Störst intresse väckte bordet med alla saker man ska ha i sitt förråd om en katastrof inträffar – en fotogenkamin att laga mat på, pannlampa, stormkök, mat för tre dagar, förbandsmateriel och medicin, olika hjälpmedel för vattenförsörjning, tändstickor, hygienartiklar och

Mormons bok i en tät förpackning (ej att förglömma). En ficklampa med dynamodrivna radio demonstrerades av Hjälpföreningens president Maj Karlberg. Hon visade också hur allt kunde packas ned i en mindre ryggsäck. (Inte fotogenkaminen förstås!)

Ungdomarnas aktiviteter

Unga kvinnor visade ett bildspel om tårtbakning vid Alla hjärtans dag, cykelhajak på Gotland och en buggkurs med Unga män. De delade också ut broschyrer med Unga kvinnors värderingar.

Unga män hade riggat upp ett tält med en fingerad brasa och attiraljer för ett skogsliv – ryggsäck, loggbok och affischer om fåglar och djur. Även de visade ett fint bildspel om alla roliga aktiviteter i Unga män.

Äldste Baron och äldste Herman delade ut Mormons bok och förklarade frälsningsplanen i doprummet.

Primär hade gjort en fotoutställning och delade ut ballonger till de besökande barnen.

Och mycket annat

Även släktforskningscentret visade olika sätt att forska med mikrofilm eller internet.

I kapellet fanns möjlighet att i stilla ro lyssna på profetens och de tolv vittnesbörd om Jesus Kristus.

Vid en brasa utomhus kunde besökarna få grillad korv. Vi hade också en tipsrad som efter ifyllandet belönades med uppskattat fika.

Av de cirka 20 besökarna var hälften gamla, ej så aktiva medlemmar, som tyckte det var roligt att se vad vi gör i kyrkan i dag.

Vi blir alltmer professionella i vårt sätt att uttrycka vår glädje och vårt engagemang i kyrkan och ser fram emot att arrangera flera öppna hus! ■

*Mona Carlsson,
Sundsvalls gren*

David Öhgren och Lisa Österlund visade utställningen i Primärs rum.

En mysdag med motion och skratt

Anna Eknor

Efter veckor av planering och förväntan var det äntligen en ovanligt solig lördagsmorgon Jönköpings tur att ha UMUK-dag, med temat "Lär dig softa". Idén kom ifrån jönköpings-tjejen Madeleine Viktorstam som tyckte att det vore på sin plats med en mysdag mitt ibland alla findanser.

Ungdomar från Göteborgs stav strömmade in och hälsades först med smörgåsar och blåbärssoppa för att sedan välja aktiviteter bland massage, sagostund, breakdance, avslappning och poängjakt, stadsvandring och lekstund. Motion och skratt gör så att man kan slappna av och tänka på annat än allt som kan kännas krävande.

Efter den goda lunchen var det dags för det andliga mötet om "rättfärdighetens pansar" och vad det står för. I en seminariefrågetävling om nyckelskriftställen från Nya testamentet tävlade vi tillsammans med våra församlingar. Det var absolut en av de bättre seminarierträffarna eftersom den fick alla att engagera sig. Den goda kamratandan fanns med under hela dagen.

Inför kvällens dans hade utmed väggarna i hela kulturhallen ställts fram soffor, filter, gosedyr, kuddar, saccopåsar och annat mjukt. Taket hade sänkts ner med tyg och lampor fanns överallt. Våra värdar, syskonen Hanna och Samuel Nilsson, dansade

FOTO VANESSA STRÖMBERG

Jason Lewis, inhyrd från Malmö stav, ledde breakdansen.

första dansen och sedan startade en snöbollsdans så att så gott som alla var uppe och dansade i raggsockor och mjukis, bland annat till Feedback som spelade ett par låtar under dansen. Det fanns förstås utomordentliga DJ:s också. Ett stort plus var att vi under dansen kunde gå rakt ut på gräsmattan och sitta i slänten eller

spela fotboll. När kvällsfikat sedan kom satt många och åt därute.

Det var verkligen en härlig dag och jag hoppas tillsammans med många andra, att det ska upprepas många, många gånger. Tack till alla som gjorde det till en dag att minnas! ■

Anna Eknor, Jönköpings församling

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Birgitta Karlfeldt. Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till **birgitta.karlfeldt@telia.com**.

Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar. Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänandeprojekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, huma-

nitär hjälp, framgång inom seminarier eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentskap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födselar, förlovningar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. ■